

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

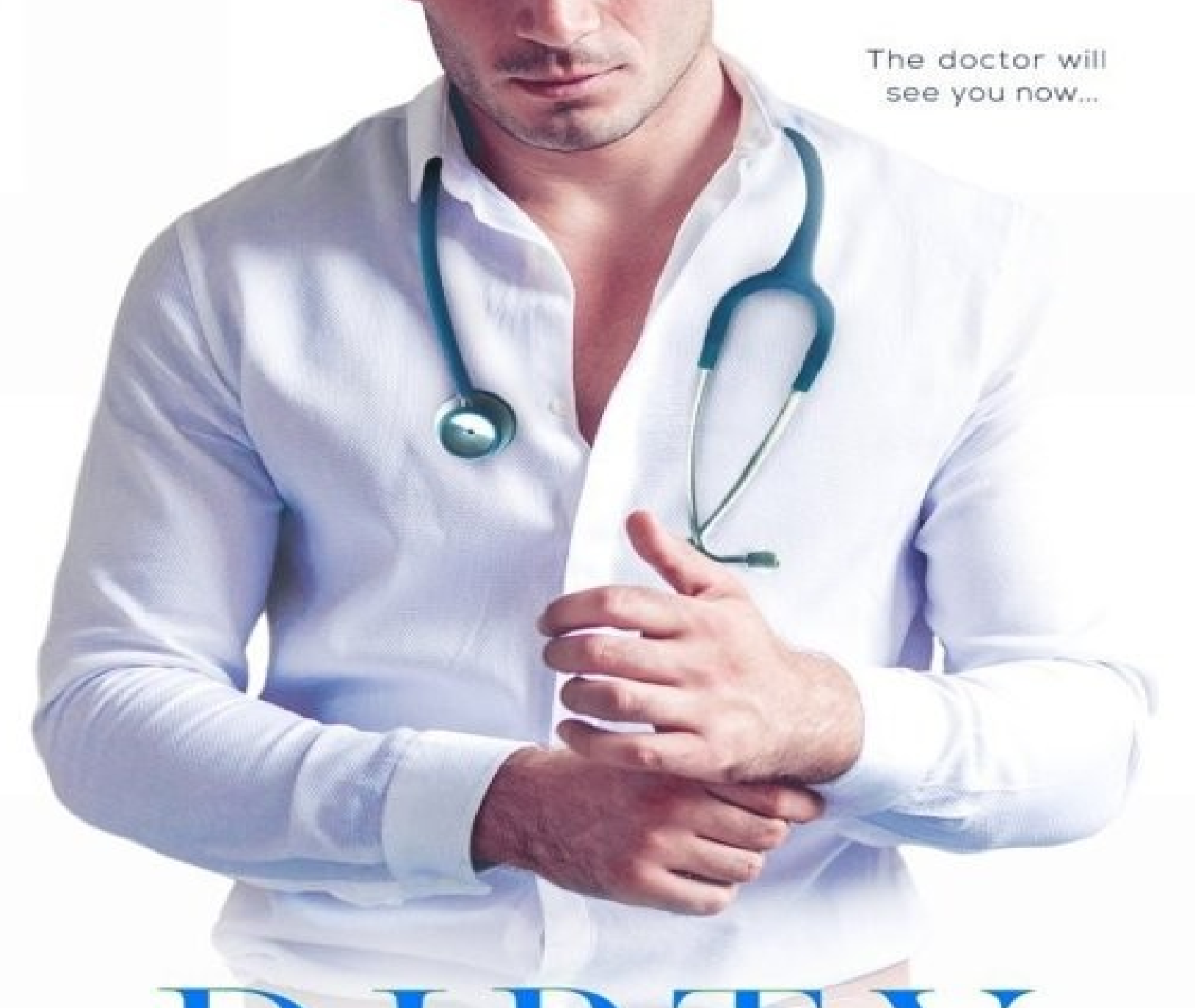
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The doctor will
see you now...

DIRTY DOCTOR

NEW YORK TIMES & USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

WHITNEY G.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2017 Whitney G.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya herhangi bir biçimde veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir yolla iletilemez.

Kapak tasarımı Najla Qamber Designs'dan Najla Qamber tarafından yapılmıştır. Kurgu Indie Edit Guy'dan Evelyn Guy tarafından yapılmıştır.

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[Sayfası Kirli](#)

[Doktor](#)

[DIRTY | DOCTOR](#)

[YAZARIN NOTU](#)

[ÖZET](#)

[DOKTOR](#)

[DOKTOR](#)

[ASISTAN](#)

[DOKTOR](#)

[ASISTAN](#)

[ASISTAN](#)

[İKİ HAFTA SONRA...](#)

[DOKTOR](#)

[ASISTAN](#)

[DOKTOR](#)

[ASISTAN](#)

[DOKTOR](#)

[ASISTAN](#)

[DOKTOR](#)

[ASISTAN](#)

[DOKTOR](#)

[ASISTAN](#)

[DOKTOR](#)

[ASISTAN](#)

[DOKTOR](#)

[ASISTAN](#)

[DOKTOR](#)

[ASISTAN](#)

[BİR KAÇ YIL SONRA.](#)

[THE RESIDENT | \(Aslında THE DOCTOR çünkü artık lisansım var\) Okuyucuya Mektup](#)

[YARAMAZ PATRON THE BOSS'A](#)

[GİZLİ BAKIŞ](#)

[MAKUL ŞÜPHEYE GİZLİ BİR BAKIŞ](#)

Önsöz
Ayrıca Whitney G.

*Annem, Nicole London ve Alice Tribue için.
Bana katlandığınız için hepinize teşekkür ederim.*

KİRLİ

DOKTOR

Bir Novella

YAZARIN NOTU

Bu kitap, Kirli Doktor, Buharlı Kahve Okumaları Koleksiyonumun 2. Kitabı -2017'de rastgele ve romanların arasında yayınlayacağım bağımsız romanlardan oluşan bir seri. Bu serideki her romanda ateşli bir alfa erkek, güçlü bir kadın kahraman ve saf, SICAK EĞLENCE olan bir olay örgüsü. (Başka bir deyişle, bunlar sıcak, hızlı ve kirli bir şey havasında olduğunuzda bir fincan kahve içerken tadını çıkarabileceğiniz kadar uzun :-))

Steamy Coffee Reads Koleksiyonu'nda şimdiye kadar yayınlanmış diğer kitapları arıyorsanız, aşağıda listelenmiştir:

[YARAMAZ](#)
[PATRON](#) KIRLI
DOKTOR
UKALA
MÜŞTERİ

****Eğer daha uzun bir okuma arıyorsanız, bağımsız romanlarımı şiddetle tavsiye ederim.**

Sevgiler,
Whitney G.

Not: Harika fikir/teşvik için K. Bromberg'e özel teşekkürler.

SİNOPSİS

"Masaya yaslan ve bacaklarını benim için aç..."

New York'ta doktor olmak hiçbir zaman kolay olmamıştır. Özellikle de Benim gibi özel muayenehanesi olan ve beceriksiz çalışanları olan ve onların yerine beni bırakmakta ısrar eden biri.

Geçtiğimiz altı ay boyunca çok fazla pap smear, üç fazla "meme muayenesi" yaptım ve birkaç rekonstrüktif ameliyata girdim. (Hâlâ genel tıpla ilgileniyor olsaydım bu kabul edilebilirdi ama ilgilenmiyorum. Benim lanet olası bir *terapist* olmam gerekiyordu...)

Ekibim nihayet aklını başına toplayıp geçen ay muayenehaneye daha yetkin birini getirmeye karar verdiğinde gerçekten çok sevindim.

Ta ki yeni "doktorumuzun" iki hafta önce akşam yemeği için buluşmam gereken kadından başkası olmadığını fark edene kadar. Çevrimiçi görüşmelerimizi gerçeğe dönüştürmeye karar verdikten sonra "Artık seninle buluşmam, üzgünüm" demekten başka bir şey yapmadan beni eken aynı kadın.

Bana anlattığı iğrenç fantezilerin hiçbirini unutmadım ve müstehcen mesajlarımızı asla silmedim. Ve eğer bir kadın gibi davranacağımı düşünüyorsa

"profesyonel" ve bu bok hiç olmamış gibi davranırsa, başka bir şey geliyor
...

DOKTOR

New York, New York

Garrett

Eğer bir özel muayenehane üst üste on beş yıl boyunca eyalette bir numara ve ülkede ilk beş seçildiyse, bunun ödülü bugünkü gibi sabahların tamamen ortadan kaldırılması olmalıydı. Bu üçüncü sabahtı. Bu hafta kendimi zamanımı boşa harcayan bir kadın hastayla yüz yüze buldum. Bir hastayla yüz yüze geldim.

"şahsen" amını incelemek.

"Bilmem kaçınıcı kez söylüyorum, Bayan Aberdeen..." Kalemimi tıkladım. "Sizde kesinlikle hiçbir sorun yok. İdrar ve kan testleriniz yüzde yüz temiz çıktı ve şu anda ikimizin de sabahını boşa harcıyorsunuz. Bugün gerçekten ciddi bir konuda bana ihtiyacı olan hastalarım var."

"Biliyorum ve ben de onlardan biriyim." Gülümsedi ve kâğıttan elbisesinin eteklerini şakacı bir şekilde kalçalarına kadar çekti. "Aşağıda garip bir şeyler oluyor gibi hissediyorum."

"Aşağıya mı? Eğer kastettiğin buysa, 'vajinamın içinde' kelimesini söyleyebileceğinden eminim."

"Tamam. *Vajinamda* bir şeyler oluyor." Dudağını ısırды ve tekrar gülümsedi.

Bugün bu bokla uğraşmayacağım.

Dosyasını bıraktım ve 'bu hastanın hiçbir şeyi yok' notumu yazmaya başladım. Bu, dört ay içinde dördüncü pap smear randevusuydu ve 'gereksiz' kelimesinin tam tanımıydı.

"Dediğim gibi Bayan Aberdeen," dedim başımı sallayarak. "Eve gitmekte özgürsünüz ve eve gitmeniz *gerekıyor*."

"Ben ikna olmadım." Kollarını kavuşturdu. "Sadece kontrol edemez misin?" "*Hayır*."

"Hayır mı? Bana 'hayır' diyemezsin."

"Sikeyim hayır "ı mı tercih edersin? "Kekelemedim, Bayan Aberdeen. Hayır." "Hipokrat Yemini etmediniz mi?" Parmağını bana doğru salladı.

yüz. "Orada insanlara 'sıcak' davranmakla ilgili bir cümle yok mu? "Sempati" mi? Bunun, hastalarınızla, yani benimle ilgilenmeniz gerektiği ve hasta olduklarını söylediklerinde onlara inanmanız gerektiği anlamına geldiğinden oldukça eminim. acı."

"Öncelikle, siz benim hastam *değilsiniz* ve bu benim uzmanlık alanım değil. İkincisi, asıl doktorunuz Dr. Laurel'in Perşembe günleri izinli olduğunu çok iyi biliyorsunuz, bu yüzden şu anda burada bile olmamanız gerekiyor."

"Ayrıca daha önce onun yokluğunda birkaç kez daha pap smear yaptığınızı biliyorum. Uzmanlık alanınızda sizden randevu almaya çalıştım, ancak asistanınız her zaman dolu olduğunuzu söylüyor."

"Her neyse." Gözlerini bana dikti. "Sizden nazıkçe Başınızı bacaklarımın arasına koyun ve vajinamı inceleyin, Dr. Ashton. Bunu şimdi yapın, yoksa size gerçekten kötü ve olumsuz, iki yıldızlı bir yorum bırakacağım."

"Neden sadece bir yıldızlı bir inceleme yapmıyorsunuz?"

"Size şaka yapmıyorum. "Kızım, yerel bir gazetede çalışıyor. *New York Times* ve ben sizi ve muayenehanenizi o kadar kötü eleştireceğiz ki itibarınızı yeniden inşa etmeniz yıllar alacak."

Gözlerimi devirdim ve bir çift eldiven giydim. "Kağıda yaslanın lütfen."

Gülümsedi ve arkasına yaslandı, sanki bu hayatının en önemli anıymış gibi görünüyordu. Bir hemşireyi çağırdım ve odaya girmesini bekledim, burada bu saçmalığa tanıklık edecek birinin olduğundan emin olmak istedim.

Hemşire hazırlık arabasını doldurup bana yaklaştıırken kızardı. Tek bir kelime mırıldandığımda kelimenin tam anlamıyla kızarıp kıkırdayacağını fark ettiğimde, bugünün benim günüm olmadığını kabul ettim.

"Ayaklarınızı üzengilere yerleştirin ve bacaklarınızı benim için açın, Bayan Aberdeen."

"*Memnuniyetle.*" Talimatlarıma uyarak bacaklarını gereğinden çok daha geniş açtı.

Bacaklarının arasındaki tabureye oturdum, muayene ışığını açtım ve spekulumu elime aldım. Bunun şimdiye kadarki en hızlı, en verimli muayene olduğundan emin oldum. Son birkaç aydır bunlardan çok fazla

yapmıştım ve bunu gözüm kapalı yapabileceğime emindim.

İç çekerek rahim ağzından gerekli hücreler için örnek aldım - küçük bir düzensizlik fark ettim ama bu muayeneyi gerektirecek kadar değildi.

"Tamam, Bayan Aberdeen," dedim eldivenlerimi çıkarıp çöp kutusuna atarken. "Artık oturabilirsiniz."

"Ne? Bu kadar mı?" Kımıldamadı. "Henüz pelvisimi okşamadın. Peki ya göğüslerim? Onlara masaj yapman ve yumru olup olmadığını kontrol etmen gerekmiyor mu?"

Yüce Tanrım. "Beş hafta önce Dr. Laurel'e göğüs muayenesi oldunuz, o yüzden sonuçların hâlâ geçerli olduğuna eminim. Ama istersen Hemşire Johnson odada sizinle kalsın ve sizin için yeni bir test yapsın. Hatta bunu sisteme ücretsiz olarak kaydetmesini sağlayacağım."

"Benden ne isterseniz yaparım, Dr. Ashton." Hemşire Johnson kızardı ve gergin bir kıkırdama çıkardı.

"*Ben almayayım.*" Bayan Aberdeen doğruldu ve kollarını kavuşturdu.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Dosyasını aldım ve birkaç not yazdım. "Başlamadan önce söylediğim gibi, 'aşağıda' endişe verici bir sorunuz yok, ancak küçük bir mantar enfeksiyonu geliştiriyor gibi görünüyorsunuz."

"Sana ciddi bir şey olduğunu söylemiştim. *Kulağa* bile ciddi *geliyor*, o kadar ciddi ki bahse girerim tedavisi yoktur."

"Wal-Mart'ta bunun tedavisini satıyorlar," dedim. "Çoğu kadın aslında mantar enfeksiyonunu kendi kendine teşhis edebilir."

"Ben daha *kişisel* bir dokunuşu tercih ederim." Öne doğru eğildi ve elini omzuma koydu. "Uzun, kalın parmaklarını kullanarak biraz daha derine inmek ve içimde başka bir şey hissetmediğinden emin olmak istemediğine emin misin?"

Hemen ayağa kalktım ve defterimden reçete sayfasını yırttım. "Bunu bugün doldurur ve talimatlara uyarsanız kırk sekiz saat içinde iyileşirsiniz."

"Peki ya talimatlara uymazsam? Takip için sizi görebilecek miyim?"

Ona boş bir bakış attım. "İyi günler Bayan Aberdeen. Yardımlarınız için teşekkür ederim, Hemşire Johnson." İkisi de başka bir şey söyleyemeden odadan çıktım ve doğruca asistanım Emily'nin masasına yöneldim.

"Size yardımcı olabilir miyim, Dr. Ashton?" Ben yaklaşırken başını kaldırıp bana baktı.

"Evet. Dr. Laurel'in izin günlerinde gelen hastaları için mutlak ve son çare olmam gerektiği konusunda anlaştığımıza yemin edebilirim."

"Siz son çaresiniz. Diğer herkes saat sekizde randevu aldı."

Mükemmel... "Bugün herhangi bir gelişme var mı?"

"Bolca." Bir kutu aldı ve bana uzattı. "Eyaletin bir numaralı özel muayenehanesi olma ödülü dün akşam postayla geldi. Saat 10 randevunuz saat 4'e alındı, saat 1 randevunuz yüz yüze seanstan telefon görüşmesine geçmek istiyor ve ofisinizdeki tüm vazoları yeni Twizzlers'larla doldurdum."

"Teşekkür ederim, Emily. Hepsi bu kadar mı?"

"Aslında, son bir şey daha var. Dr. Ryan Hawaii'den döndü ve ofisinizde sizi bekliyor. Önemli olduğunu söylüyor."

"Eminim değildir." Kupa kutusunu koridordan geçirip ofisime götürdüm.

Tabii ki Dr. Ryan, nam-ı diğer Dr. "Ben hiç burada değilim", hastalar için özel olarak yaptırdığım koltuğumda oturmuş telefonla konuşuyordu.

Aslında onu bu kadar erken burada gördüğüme şaşırmıştım. biraz ünlü oldu. O, ekibimin neredeyse "TV tıbbı" dünyasına kaptırdığım üçüncü üyesiydi. Ne zaman arkamı dönsem, yeni bir kitap anlaşması imzalıyor, bir televizyon programına çıkıyor ya da pahalı bir konferans. Doktorluk yapmak dışında her şey.

"Bugün beni gördüğünüz için mutlu görünmüyorsunuz, Dr. Ashton." Ben masama otururken telefon görüşmesini sonlandırdı. "Ben şimdi ne yaptım?"

"Hiçbir şey. Tam anlamıyla."

Güldü. "Biliyor musun, kocamın seni neden bu kadar çok sevdiği hakkında hiçbir fikrim yok."

"Ofisime özel hayatınız hakkında konuşmak için mi geldiniz? Bunun için senden para almam gerekecek."

"Asla." Çantasından kalın bir belge çıkardı ve bana uzattı. "Yeni, özel ihtisas programımız için ortak bildiriye imzalamanız gerekiyor. İmzalamayan tek doktor sensin."

"Uzmanlık programı mı? Bunlardan zaten üç tane olduğuna ve yeni bir doktor getirmeyi kabul ettiğimize yemin edebilirim."

"Asistan bir doktordur."

"Bebek bakıcısına ihtiyacı olan bir doktor." Sayfaları çevirdim. "Yeni fonu sertifikalı, lisanslı ve faydalı bir doktor için kullanmayı kabul ettim. Bunu imzalamıyorum."

"Diğer herkes çoktan kabul etti ve biz de çok yetenekli bir aday seçtik, bu yüzden sizinle tartışmayacağım. Hatırladığım kadarıyla on ikiye karşı bir oyla seçildi ve karşı oy sizden geldi, yani siz

Teknik olarak hiçbir şeyi kabul etmediniz ve geri kalanımızla uzlaşmak zorundasınız."

İçimi çektim ve belgenin ilk ve son sayfasına imzamı attım.

"Bil diye söylüyorum," dedi, "hemşireler son zamanlarda senin hakkında daha çok fısıldaşıyorlar. Yine o şeyi yapıyorsun."

Bir açıklama bekleyerek kaşımı kaldırdım.

"İçine kapanık olmak, normalden daha çabuk sinirlenmek ve şey... sanırım sadece kendinin daha gelişmiş bir versiyonu olmak." Gülümsedi. "Biliyorum

Bu muayenehane ailenizin mirası, ama gerçekten bu duvarların dışında bir hayata ihtiyacınız var."

"Hayır, bu duvarların içindeki doktorların gerçekten ortaya çıkıp lanet olası işlerini yapmalarını istiyorum."

"Gördün mü? Sana iyi davranmaya çalıştığım için ne kadar sinirlendiğini gördün mü?" "Ofisimden defolun, Dr. Ryan."

"Ben gidiyorum." Belgeyi aldı ve ayağa kalktı. "Bu arada, birkaç hafta önce sana ayarladığım o hoş ve tatlı kadına ne oldu?"

"İşler yolunda gitmedi."

"Yürümedi mi yoksa yürümesine 'izin' mi vermediniz?"

"İkisi de." Söz konusu kadın çocukluk arkadaşıydı ve gerçekten de "hoş ve tatlı" biriydi, ancak buluşmanın ilk bir saati içinde evlilik ve "en az dört çocuk" istediğinden bahsetmeye başladığı anda tüm ilgimi kaybettim.

"Bana bir iyilik yap," dedi Dr. Ryan kapıya doğru yürürken. "İnternette flört etmeyi dene ya da nadir boş günlerin için bir hobi bul. Ben asla

bunu tekrarlamak ya da söylediğimi kabul etmek istemiyorum, ama ... Hayatının geri kalanını yalnız geçirmek için fazla çekicisin."

"Çok teşekkür ederim, Dr. Ryan. Bu istenmeyen psikanaliz için size ödeme yapmam gerekecek mi, yoksa kötü tavsiyeleriniz ücretsiz mi?"

Orta parmağını havaya kaldırdı ve kapıyı arkasından kapatarak ofisimden çıktı.

Onun ve ekibimin haberi olmadan bir hobim vardı: Seks. Sadece aşırı iş yükü nedeniyle son altı aydır bunun tadını çıkaracak zamanım olmamıştı,

Onlar sayesinde. Ve kesinlikle online randevuların hayranıydım. Evet, *öyleydim*, Ta ki arka arkaya çok fazla derin ilişki arayan biriyle tanışana kadar.

Artık sadece sıradan hesaplarımın olduğu birkaç siteye göz atıyor ve edindiğim tek sözde arkadaşımı takip ediyordum: JerseyGirl7.

Onunla NewYorkMinute'da tanışmıştım, şehrin seçkin profesyonelleri için daha özel ve özel bir site. Bir buluşmanın ilk üç konuşma içinde gerçekleşmesi gerektiği fikri üzerine inşa edilmiş bir siteydi. Her profil isimsiz ve resimsizdi, basit bir dizi anlamlı paragraf ve yanıtlanan sorulara dayalı bir "eşleşme olasılığı" yüzdesi vardı.

Her ne sebeple olursa olsun, JerseyGirl7 benim için yüzde yüz bir eşleşmeydi, ancak sonuçlara güvenmediğim için onunla şahsen tanışmayı hiç istemedim. Birincisi, benimle cinsel olarak bu kadar yüksek bir eşleşme olması için şaka olarak cevap vermesi gerektiğini düşündüm ve ikincisi, başka bir potansiyel hayal kırıklığı için harcayacak enerjim veya zamanım yoktu.

Sadece bu da değil, ukala bir mizah anlayışı ve en derin, en iğrenç fantezileri hakkında çok fazla açıklama yapma eğilimi olsa bile, sözde bir arkadaş olarak ona sahip olmaktan gerçekten keyif aldım.

Aklımda o varken NewYorkMinute'a girdim ve ondan birkaç saat öncesine ait bir mesaj gördüm.

Konu: Bu hafta sonu bir randevum var ve tavsiyenize ihtiyacım var ...

Sanırım bu Cuma, bunca kurak aydan sonra nihayet biriyle yatacağım gün olacak.

Fırsat bulduğunuzda ya da sözde "hastalarınızla" işiniz bittiğinde bana e-posta gönderin. (Doktor olduğun konusunda sürekli yalan söylemek zorunda değilsin, biliyorsun değil mi? Asla tanışmayacağız, o yüzden sürekli Olmadığın biri gibi mi davranıyorsun? Bana gerçekten ne iş yaptığını söyle, ben de sana ne iş yaptığımı söyleyeyim :-))

Not - Son randevum konusunda haklıydın. Sonu iyi bitmedi ve tahmin ettiğin gibi pisliğin tekiydi ama sen yeterince ukalasın ve egonu bir saniye daha okşamayacağım.

****JerseyGirl7**

E-postasının son satırını birkaç kez daha okudum ve uygulamayı kapatmadan önce gülümsedim.

İşten çıkınca onunla ilgilenirim.

DOKTOR

New York, New York

Garrett

İşten çıktığımda saat akşamın dokuzuydu ve beceriksizliğe tahammülüm en alt düzeye inmişti. Bölümümdeki stajyerleri hasta raporlarında dikkatsiz davrandıkları için azarlamak zorunda kalmıştım.

Boşanmaları daha iyi olan mutsuz evli bir çiftle bir saatlik seans ve kendimi yeni bir terapi tekniği hakkında kırk sayfalık bir raporu okumaya zorlamak.

Tüm bu stresin arasında, en yeni Twizzlers stoğumu tüketmişim ve bu akşam yapmak istediğim son şey, "New York'ta Yine Bir Numaralı Muayenehane" kutlama yemeği için personelime katılmaktı. Bunun yerine kendimi oturma odamda kupayı parlatırken ve rafımdaki önceki yıllara ait ödüllerin yanına yerleştirirken buldum.

Hepsine uzun süre baktım, babamın yukarıda bir yerlerde "Sana söylemişim oğlum" dediğini biliyordum.

Işıkları kapatarak mutfığa gittim ve kendime bir bardak burbon doldurdum - bir tane daha doldurmadan önce hızla geri attım. Sonra telefonumu çıkarıp NewYorkMinute uygulamasına girdim ve JerseyGirl7'nin bana bugün için ikinci bir mesaj gönderdiğini fark ettim.

Konu Tavsiye.

Cevap veremeyecek kadar meşgul olduğunuza göre "hastalarınız" bugün sizi gerçekten çıldırtıyor olmalı. (Bu doktorluk işi tam bir maskaralık...) O yüzden sorularımı kısa tutacağım:

1.) Adamlar az önce fotoğraflarımızı değiş tokuş ettik ve adam seksi ve ağız sulandırıcı derecede ateşli. Bunun bu e-postayla kesinlikle bir ilgisi yok. Sadece bu gerçeği yüzüne vurmak istedim.

2.) Sizce çoraplı bir elbise mi yoksa dar bir kotla çok açık bir üst mü giymeliyim? Bir erkek olarak, hangisi "Bu randevudan sonra kesinlikle seninle yatmak istiyorum" der?

3.) "Amımı şapırdatmak için sabırsızlandığımı" söyledi. Bu ne demek oluyor?

4.) Bunun gerçekten işe yaramasına ihtiyacım var. Senin aksine, sadece fantezilerime ve elime güvenerek bir ay daha geçirmemeyi tercih ederim ...

AYRICA - Eğer bir gün karşılaşırsak ve bu aylar boyunca verdiğiniz tüm tavsiyeler için size küçük bir hediye vermek istersem, ne uygun olur? İnanılmaz bir doktor seti mi? Daha iyi pornolardan oluşan bir koleksiyon mu?

**JerseyGirl7

Gülümsedim ve hemen bir yanıt gönderdim.

Konu: Re: Tavsiye.

"Hastalarım" bugün beni çıldırttı ama çalışanlarım kadar değil. (Mesleğim hakkında size yalan söylemek için hiçbir nedenim yok.) Bu haftanın üzücü ve acıklı sorularını kısa tuttuğunuz için çok teşekkür ederim.

1.) Eşcinsel olmadığımı düşünürsek, birazdan göreceğiniz adamın "seksi" ya da "ağzınızı sulandıracak kadar ateşli" olması neden umurunda olsun ki?

2.) Bir elbise giymelisin. Çorap yok.

3.) Demek ki am nasıl yenir bilmiyor.

4.) Seks hayatım söz konusu olduğunda aptalca varsayımlarda bulunmanın tehlikesinden bahsetmiştim...

AYRICA - Toplu bir paket Twizzlers "uygun" olurdu ama dudaklarının sikimin etrafına sarılması tercih edilirdi.

**DOKTOR

Bana hemen geri e-posta gönderdi.

Konu: Re: Re: Tavsiye.

Kesinlikle nasıl amcık yeneceğini biliyor. Bana gönderdiği tüm kirli mesajları görmelisin. Eminim senin birine gönderdiğinden çok daha iğrençlerdir.

**JerseyGirl7

Konu: Re: Re: Re: Re: Tavsiye

Bundan şüpheliyim ...

**DOKTOR

Hiç bitmeyen mesaj dizimizi, ilk başladıkları zamana kadar gözden geçirdim ve bu kadının kesinlikle seks hakkında konuşmak gibi bir takıntısı olduğunu fark ettim. Bu oldukça ironikti çünkü "tanıştığımızdan" beri hiç seks yapmamıştı. Tüm randevuları şu ya da bu nedenle felaketle sonuçlanmıştı ve kişisel vibratör kullanımı hakkında bilmek istediğimden daha fazlasını öğrenmiştim.

Sanırım sonunda bunu çevrimdışı hale getirmeliyiz ...

Son mesajıma cevap veremedi ona bir tane daha gönderdim.

Konu Randevunuz

Başka bir hayal kırıklığı olacağının garantisini verebilirim. Şahsen iptal etmeniz gerektiğini düşünüyorum, böylece kendinizi boşa harcanan zamandan kurtarabilirsiniz.

**DOKTOR

Konu: Re: Randevunuz

Ve olmayacağını garanti edebilirim. O %80 uyumlu. Yüzde seksen. Sadece bu da değil, bana gönderdiği son mesajlardan bazılarının ekran görüntülerini de ekledim.

Okuyun ve nasıl küfürlü konuşulacağını öğrenin, "Doktor". Oku ve öğren ...

**JerseyGirl7

Bir mesajı okumayı başardım - "Islak amını kesinlikle yalayıp
höpürdeteceğim ve sikimi görmen için sabırsızlanıyorum. Bir sosise
büyüklüğünde." -gözlerimi devirmeden önce.

Konu: Re: Re: Randevunuz

Bahse girmek ister misin?

Not - Hiçbir erkek sikini bir sosise kıyaslamamalıdır. Daha iyisini
yapabilirsin... Çok daha iyisini.

****DOKTOR**

Konu: Re: Re: Re: Re: Randevunuz

Kesinlikle. Kazandığımda ne alacağım?

Not - Sen sadece sikinin konuşulacak kadar büyük olmamasını kıskanıyorsun.

...

****JerseyGirl7**

Konu: Re: Re: Re: Re: Re: Randevunuz

Kaybettiğinde demek istiyorsun. Ve bu olduğunda, bir telefon
görüşmesi istiyorum. Kazanırsanız yeniden görüşebiliriz, ama eminim
ki
için.

Not - O zaman size bir resmini göndermemi ister misiniz? Çok isterim.
tek bir çerçeveye sığabileceğinden şüpheliyim, bu yüzden size iki tane göndermem
gerekecek ...

****DOKTOR**

Konu: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Randevunuz

Bir telefon görüşmesi mi? Bu kadar mı? Sıra sende.

Aslında aynı şeyi "ödül" olarak alacağım, böylece gecemi yüzünüze
vurabilirim.

Not - Kulağa ne kadar cazip gelse de... asla fotoğraf çekilmeyeceği konusunda
anlaşmıştık.

Hatırladın mı?

****JerseyGirl7**

Konu: Resim Yok

Fotoğraf çekilmemesi konusunda anlaşmıştık ama daha önce bana birinin seni sandalyeye domaltıp nefessiz bırakarak sikmesini ne kadar çok istediğini söylemeyeceğin konusunda da anlaşmıştık ama dün gece tek konuştuğumuz şey buydu...

Soruya cevap verin. Fotoğrafları sana göndermeme evet mi hayır mı diyorsun? Sanırım sikim o ukala ağzının içine tam oturacak.

****DOKTOR**

JerseyGirl7 çıkış yaptı ...

KONUT SAHİBİ

New York, New York

Natalie

Ertesi gün D-DOKTOR'un en son mesajlarını tekrar okurken kızardım, neredeyse evet dememe rağmen bana sakinin resmini gönderme teklifine gözlerimi deviriyordum.

Neden evet demedim?

Gülümseyerek, onunla bugün daha sonra ilgilenmeye karar verdim. Acil bir toplantım ve önce halletmem gereken bir randevum vardı.

Taksim Manhattan Medical'ın kaldırımına yanaştığında şoföre on dolarlık bir banknot uzattım ve yağmurluğumun kapüşonunu başıma çektim. Şefle bugün yapacağım ani görüşmenin kariyerim için ne anlama geldiğini düşünerek heyecanla kaldırımı ve acil dönüş yolunu koşarak geçtim.

Tüm hafta boyunca, şefin bazı stajyerlere ve asistanlara nasıl ek ikramiye paketleri sunduğuna dair akranlarımla anlattıklarına kulak misafiri olmaktan kendimi alamadım. Ne kadar çok çalışsam da, bunlardan birini kesinlikle hak ettiğimi biliyordum.

Asansörle en üst kata çıkarken derin bir nefes aldım ve şefin kapısını çaldım.

"İçeri gelin, içeri gelin!" dedi, sesi her zamanki gibi sakin ve misafirperverdi. "Günaydın, Şef Tomlin."

"Günaydın, Dr. Madison." Gülümsedi. "İzin gününüzde ve bu kadar kısa sürede benimle görüşmeye geldiğiniz için teşekkür ederim."

"Benim için bir zevk, efendim."

Oturmamı işaret etti ve ben de çok heyecanlı görünmemek için elimden geleni yaptım.

Evet, bin dolarlık ikramiyeyi memnuniyetle kabul edeceğim ... Evet, bin dolarlık ikramiyeyi memnuniyetle kabul ediyorum...

"Dr. Madison, bugün sizi buraya çağırdım çünkü hem iyi hem de kötü haberlerim var." Ses tonundaki ani değişim beni hazırlıksız yakaladı.

"Önce hangisini istiyorsunuz?"

"İyi haber."

"Pekala. İyi haber şu ki, sen olağanüstü bir stajyersin ve gerçekten olağanüstü demek istiyorum. Profesyonelliğin, dakiklığın ve hastalarımıza gösterdiğin ilgi şimdiye kadar gördüklerimin en iyileri arasında. Teşhis koyma konusunda yüksek bir yeterlilik sergiledin ve istediğin uzmanlık alanında olağanüstü bir doktor olacağından hiç şüphem yok. ikametinizi tamamlayın."

"İltifatlarınız için minnettarım Şef Tomlin." "Teşekkür ederim" demeye başladım ama tereddüt ettim. Önce 'kötü haberi' duymam gerekiyordu.

"Kötü haber şu ki..." Okuma gözlüklerini çıkardı ve elini gri saçlarında gezdirdi. "Ne yazık ki, buradaki ihtisas programımıza katılmanız için yaptığımız teklifi iptal etmek zorundayız."

"Ne?"

"Yanlışlıkla bütçemize göre on fazla başvuru kabul ettik, bu nedenle hangi teklifleri iptal edeceğimizi seçmek için rastgele isim çekmeye karar verdik. Sizin sayınız yediydi, üzgünüm."

Dilimi ısırdım, "Ne?" diye bağırmamak için kendimi zor tuttum. Ne. Lanet olsun!" Bahsettiği benim geleceğimdi ve o orada oturmuş gözlüklerini temizliyor, sanki bu konuşma yeni bir üniforma politikası kadar basit bir şeymiş gibi davranıyordu. Sanki hayatımın önümüzdeki birkaç yılını Manhattan Medical'da ihtisas yapmak üzerine planlamamışım gibi.

"Dr. Madison, bu zamanlamanın korkunç olabileceğini tamamen anlıyorum. _"

"Korkunç mu? Başlamama *haftalar* var." Öfkelen dim. "Bu yasadışıdır."

"Hayır, parasını ödeyemediğimiz halde fazladan on kişinin daha çalışmasına izin vermek mi?" Aslında gülümsemeye cesareti vardı.

"Şimdi, *bu* olurdu yasadışı."

Ona ters ters baktım.

"Tamam, bu kötü bir şakaydı. Özür dilerim." Başını iki yana salladı. "Her neyse, her ne kadar mevcut dönemimizde sizi burada istihdam edemeyecek olsak da, İnsan Kaynakları Departmanımız son birkaç ay boyunca fazla mesai yaparak eyaletteki tüm hastaneleri aradı ve utanç verici ikilemimize bir çözüm bulmamıza yardımcı oldu." Bir dosya çıkardı ve sayfaları çevirdi. "Kurul puanlarınızı, devamlılık kayıtlarınızı ve tabii ki rotasyonlardaki çalışmalarınızdan etkilenen her doktordan tavsiye mektupları gönderdik."

Gülümseyerek dosyayı masanın üzerinden bana doğru kaydırды, ama açmaya cesaret edemedim. Şu anda tek görebildiğim, hayatım boyunca kurduğum hayalin geçen her saniye elimden kayıp gittiğiydi.

"İnsan Kaynakları, tercih ettiğiniz uzmanlık alanı ve terapiye olan sevginiz göz önüne alındığında Park Avenue Wellness Group'un sizin için en uygun pozisyon olduğuna karar verdi. Oradaki ekip size bu pozisyonu teklif etmekten heyecan duydu ve maaş teklifleri oldukça yüksek, bu pozisyon için şimdiye kadar gördüğüm en yüksek maaş teklifi."

"Ciddi misin?" Artık kendimi tutamıyordum. "Benden özel bir muayenehanede ihtisas yapmamı mı istiyorsun? Bu bir tür şaka mı?"

"Park Avenue Sağlık Grubu aslında dünyanın bir numaralı özel eyalette ve ülkede ilk on içinde yer almaktadır. Hepsi kendi alanlarında tanınmış dünya standartlarında doktorlardan oluşan bir kadroya ve en iyi hastanelere rakip olabilecek bir tesise sahipler. Sadece bu da değil..."

Onu dinlemedim. Bir kelime daha dinlemeye dayanamadım.

Doktor olmayı arzuladığım onca yıl boyunca kendimi hep eyaletin bir numaralı hastanesinin koridorlarında koşarken hayal etmişim. Şu anda içinde bulunduğum hastane, az önce stajyer olarak kıcımlı yırtarak çalıştığım hastanenin ta kendisiydi. Asla ama asla bir hastaneye girmeyi hayal etmemişim.

Özel muayenehanede çalışmak bir yana, doktor-hasta oranlarının çok düşük olduğunu düşünmüştüm hep. Vakalarda beni gerçekten zorlayacak çok az çeşitlilik vardı.

"Beni dinliyor musunuz, Dr. Madison?" Şefin sesi düşüncelerimi yarıp geçti.

"Hayır, efendim." İtiraf ettim. "Hiç de değil."

"Anlamıştım." Ayağa kalktı ve ellerini omuzlarıma koyarak bana doğru yürüdü. "İnsan Kaynakları sana az önce verdiğim dosya üzerinde çok çalıştı. Park Avenue Sağlık Grubu hakkında bilmen gereken her şey ve neden bunun kariyerin için tam bir oyun değiştirici olacağını düşündüğümüz. Böyle şeylerin olmasının bir nedeni var, anlıyor musun?"

Saymayı bilmeyen insanları işe alırsanız böyle şeyler olur.

...

Kendimi gülümsemeye zorladım ve elimi uzattım. "Beni kabul ettiğiniz için harika bir akıl hocası, Şef Tomlin."

"Hayır, öğretim zevkine eriştiğim en iyi öğrencilerden biri olduğun için teşekkür ederim." Elim sıkıldı. "Ve hey, bu sadece küçük bir aksilik. İhtisasını tamamlar tamamlamaz beni ara. Seni buradaki resmi kadroya dahil etmek için elimden geleni yapacağım."

Şu anda bu son yorumla uğraşacak enerjim yoktu. Bana verdiği dosyayı aldım, son bir kez teşekkürlerimi sundum ve ofisinden ayrıldım. Kaderimin acımasız değişimini daha fazla uzatmak istemediğim için asansöre binerek en alt kata indim ve stajyerlerin soyunma odasına yöneldim. Beyaz önlüğümü ve önlüklerimi çıkardım ve tüm ders kitaplarımı ve klasörlerimi hızla sırt çantama doldurdum.

İş arkadaşlarımın "Neyin var Natalie?" ve "Neden ağlıyorsun?" sorularını duymazdan gelerek hastaneden ayrıldım ve Park Avenue ile ilgili dosyayı attım.

Sağlık Grubu'nu gördüğüm ilk şehir çöp kutusuna attım.

O gecenin ilerleyen saatlerinde, NewYorkMinute arkadaşlık uygulaması aracılığıyla tanıştığım adam Charles Landon'ın karşısına oturdum. Bu günü tersine çevirmeye kararlıydım ve Charles'ın beni nasıl becerdiğini anlatarak bu geceyi D-Doktor'un yüzüne vurmaya dört gözle bekliyordum.

Bir yabancıya var olmayan cinsel hayatımı ve fantezilerimi anlatmak beni neden bu kadar tahrik ediyor?

"İçecek bir şeyler sipariş edecek misin Natalie?" Charles elini yüzümün önünde salladı ve garsonun bana bakıp not defterine dokunduğunu fark ettim.

"Ah, evet." Menüdeki şarap seçeneklerine göz attım. "Bir kadeh Château Guiraud alacağım."

"Mükemmel bir seçim, hanımefendi." Garson gülümsedi. "Bir de şunu önerebilir miyim?"

."

Charles kaşlarını çatarak, "O şarabın kadehi *yetmiş dolar*," diye araya girdi. "Hiç sanmıyorum. Başka bir şey seçebilir misiniz lütfen?"

"Ah, özür dilerim," dedim. "Bu kadar yüksek olduğunu fark etmemiştim." Şarap menüsüne tekrar göz attım. "O zaman Château Piedmont alabilir miyim?"

"Bardağı *on üç dolar*." Charles başını salladı. "Shirley Temple'a ne dersin?"

"Efendim," dedi garson, en az benim kadar şaşkın görünüyordu. "Shirley Temple bir şarap değil. Ergen müşterilerimizin bir tutam meyve şurubu ve bir maraschino kirazı ile zencefilli gazoz sipariş etmelerinin süslü bir yolu."

"Ayrıca dört dolar gibi mükemmel bir fiyatı var." Charles içki menümü kapıp garsona uzattı. "Buraya sadece içkiler ve atmosfer için geldik. Bundan sonra Burger King'e gidiyoruz, teşekkürler."

"Tamam..." Garson bana "Ne oluyor lan?" der gibi bakınca kendimi gülümsemeye zorladım. "Bir Shirley Temple ve bir bardak su."

"Limonsuz." Charles parmağını salladı. "Burada hepiniz limon için para alıyorsunuz."

Garson başını salladı. "Hemen döneceğim."

"Bugün günün nasıl geçti Natalie?" Charles ucuzluğu konusunun bir saniyeden fazla uzamasına izin vermedi.

"Öyleydi -" Duraksadım, ona son dakikada işten çıkarıldığımı ve başka bir muayenehaneye atandığımı söylemeli miyim diye düşündüm, ama henüz en iyi arkadaşıma bile söylememiştim. "Harikaydı. Gerçekten, gerçekten harikaydı."

"Benimki de öyleydi. Özellikle de şimdi. Bir süredir sizinle şahsen tanışmayı dört gözle bekliyordum."

"Ben de." Garson masaya koyar koymaz Shirley Temple'ımı yudumladım.

"İçkilerinizin yanında bir galeta paylaşmak ister misiniz?" diye sordu. "Belki bir de peçete?"

"Muhtemelen. Bize bir dakika izin verin lütfen." Charles ona uzaklaşmasını işaret etti. "Bu gece benim evime gelmekle hâlâ ilgileniyor musun? Natalie?"

Başımı salladım. Bundan sonra beni gerçekten Burger King'e götürecektir olması karşısında hâlâ biraz nutkum tutulmuştu. Bu ve eğer bu benim için işe yarayacaksa, onun ucuzluğundan başka bir şey düşünmek için kendimi zihinsel olarak kandırmam gerekeceği gerçeği.

"Harika! Buradan ayrılmadan önce sana söylemem gereken bir şey var. Oldukça önemli bir şey."

"Dur tahmin edeyim, evli misin?" "Evet" demeye hazırlanırken çantamı omzuma attım.

"Ha!" diye güldü. "Asla. O kadar da ciddi bir şey değil. Sadece - Şey, haftalardır sana gönderdiğim tüm o seks mesajlarını hatırlıyor musun?"

"Onları çok iyi hatırlıyorum."

"İyi, güzel ama itiraf etmeliyim. Sadece belli bir tür seks yapabiliriz çünkü ben..."

"Çünkü sen ne?"

"Çünkü..." Sesini alçalttı. "Bende penis agenezisi var."

Penis agenezisi mi? İnanamayarak başımı salladım. Böyle bir şey olamazdı. "Eretil disfonksiyon mu demek istiyorsun?" diye sordum.

"Olacak bir şey değil."

hakkında fısıldayarak. Aslında düşündüğünüzden çok daha yaygındır ve

Çok önemli bir şey değil. Öyle diyorum çünkü *penis agenezisini* kastetmiş olamazsınız. Bu şu anlama geliyor -"

"Penissiz doğduğum anlamına geliyor." Gözlerini bana dikti. "Tam olarak ne anlama geldiğini biliyorum, tam da bu yüzden söyledim."

Gözlerimi kırptım. "Yine mi geldin?"

"Beni duydun. Çoğu kadın bu konuda anlayışlı olamayacak kadar dar görüşlü, aptal ve bencildir ama umarım sen onlardan biri değilsindir. Öyle misin?"

Sandalyemde arkama yaslandım. Ne söyleyeceğimden bile emin değildim.

Onca hafta boyunca sikinin ne kadar "büyük ve kaya gibi sert" olduğu, "amımı doldurmayı" nasıl planladığı hakkında mesaj üstüne mesaj atarak benimle dalga geçmişti ve şimdi de "penisim yok" kartını mı oynuyordu?

"Aletin kocaman bir sosis büyüklüğünde olduğunu söyledin mi söylemedin mi?" diye sordum. "Bunu bana daha geçen hafta söylememiş miydin?"

"Belki de. Ya da belki ben yazmayı bitiremeden mesaj kesildi. Belki de sikimin daha çok sosis *köftesi* gibi olduğunu söylemek istemiştım." Kestirip attı. "Ve şimdi de beni yargılıyormuşsun gibi görünüyor," dedi iç çekerek. "Görünüşe göre sen de tanıştığım diğer kadınlar kadar yargılayıcı ve kapalı fikirlisin."

"Bu senin sikinin olmamasıyla ilgili değil," dedim sesimi yükselterek. "Bu bana *yalan söylemenle* ilgili. Seni becermek için sabırsızlanıyordum!"

Tüm restoran sessizliğe gömüldü ve yanaklarım kıpkırmızı oldu ama konuşmayı kesmedim. "Ama ne var biliyor musun? Ben de sana yalan söyledim. Bugün benim için boktan bir gündü. Gerçekten çok ama çok boktan bir gündü ve boktan bir haftanın tepesindeki kiraz gibiydi çünkü hastanem daha ihtisasım başlamadan beni özel bir muayenehaneye transfer etmeye karar verdi."

"Bu kulağa çok korkunç geliyor Natalie." Masanın üzerinden uzanıp elimi okşamaya çalıştı ama ben geri çekildim.

"Evet, başka ne *korkunç* biliyor musun?" Masadan kalktım.

"Bana açıkça yalan söyleyen biriyle buluşmak için buraya kadar gelmek için onca haftayı internette konuşarak harcadım. Başından beri bana doğruyu söyleseydin arkadaş olabilirdik."

"Gerçekten mi?"

"Evet, *gerçekten*."

"Arkadaş olmak için artık çok mu geç? Ve gerçekten içkinin yarısını ödemeyi teklif etmeden mi gideceksin?"

Ona cevap vermedim. Arkamı döndüm ve gördüğüm ilk taksiyi çağırarak restorandan hışım la çıktım.

"Hoboken, New Jersey, lütfen," dedim şoföre. "Green Garden Condos."

"Hemen, Bayan."

Bu berbat geceyi oda arkadaşşıma anlatmak için telefonumu çıkardım ama daha onun adına gelemeden D-Doktor'dan yeni bir mesaj geldiğini fark ettim.

Sevgilin kukunu "şapırdattı" mı? Bölüyor muyum?

Hayır ve sen hiçbir şeyi bölmüyorsun. Bu geceki randevumda olanları sana anlatırsam, gülmeyeceğine söz verir misin?

Muhtemelen hayır.

Ciddiyim.

Bana ne olduğunu anlatın, ben de size gülmeye değer bir şey olup olmadığını söyleyeyim.

Öyle değil! Randevu harikaydı ve seks beklediğim her şey ve daha fazlasıydı!

Randevunuzun saat 7:00'de olması gerekiyordu ve şu anda saat 7:35. Bu, beklentilerinizin seviyesi hakkında çok şey anlatıyor ...

Tamam, peki. Bana her konuda yalan söyledi. Penisi olduğu konusunda bile yalan söyledi.

Yine mi geldin?

Mesajımı okudunuz. *Tam olarak* ne yazdıysam o anlama geliyor.

Beni ara. 555-1874.

Bana telefon numarasını verdiğiğine inanamayarak mesajına baktım. İddiayı kaybettikten sonra bir telefon görüşmesi için anlaştığımızı biliyordum ama bu kadar çabuk mu? Aynı gün mü?

Telefon görüşmesi olayını yeniden görüşmeye ne dersin?

Arkadaş kalabilmemiz için işleri 'sanal gerçeklik' içinde tutmaya devam etmemiz gerektiğini düşünmüyor musun?

D-DOKTOR: 555-1874.

Yutkundum ve tekrar numarasına baktım, nihayet birkaç dakika sonra ara tuşuna bastım.

"Evet?" diye cevap verdi ilk zilde ve o tek kelimeyle, derin ve seksi sesi beni tamamen şaşkına çevirdi.

Başka bir şey söyleyecek mi diye bekledim ama hat sessizdi. "Alo?" dedim. "Alo?" dedim. "Benden aramamı isteyen kişinin siz olduğunuza eminim.

sen ... Alo?"

"Alo," dedi ve birkaç saniye sonra hattan derin bir kahkaha yükseldi.

"Durumuma gülebilmek için mi seni aramamı istedin?" "Beni aramanı istedim, böylece seni hoparlöre alabilirdim. Ben

Bu gece hemşirelerimin bazı raporlarını iki kez kontrol edeceğim ve sabaha kadar bitirmek istiyorsam çoklu görev yapmam gerekecek."

Doğru... Bana doktorluk numarası yapmaya devam etmesi çok hoşuma gitmişti ama bu gece geçirdiğim geceyi düşününce, şu anda onunla dalga bile geçemezdim.

"Sevgilin en azından vaktini boşa harcadığın için senden özür diledi mi?" Sonunda gülmeyi bıraktı.

"Hayır, dört dolarlık bir içkinin ücretini paylaşıp paylaşmayacağımı sorduktan sonra oradan ayrıldım. Beni oraya sadece ortamın tadını çıkaralım diye davet ettiğini söyledi ve muhtemelen bana penis agenezisinden bahsettikten sonra olay çıkarmayacağımı düşündü. Aslında beni daha sonra gerçek bir akşam yemeği için Burger King'e götürmeyi planlıyordu."

"Anlıyorum." Kahkahası geri döndü ve bu beni tamamen tahrik etti.

"Bence sen ve ben tanışmalıyız, JERSEYGIRL7."

Sessizlik.

"Um ... Sadece tanışmamızı mı istiyorsun?"

"*Sevişmemizi* istiyorum. Ama önce bunu söylemenin kabalık olacağını düşündüm. Yine de, bunu kabul ederseniz, aylardır çektiğiniz ıstıraba nihayet son vereceğinizi düşünüyorum."

"Hayır," dedim kararlı bir şekilde, söylediği her kelime külotumu ıslatmış olsa da. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Neden olmasın?"

"Çünkü seni tanımıyorum bile."

"Beni becermek için beni tanımana gerek yok." Durakladı. "Belli ki az önce çıktığın adamı tanımıyormuşsun. Onun penissiz doğduğunu bile bilmiyordun."

"Bu hiç adil değil."

"Uygulamada tanıştığın erkeklerin hiçbirisiyle bir randevuyu geçmeyi başaramadın. Son baktığımda hepsi başarısızdı."

"Yani?"

"Kaç tanesi benim gibi seninle yüzde yüz eşleşti?"

Sessiz kaldım.

"Kesinlikle," dedi. "Bunca aydan sonra seni arzuladığın şekilde becermeme izin vermen ikimizin de yararına olacak. Yapabilirim "Hayal kırıklığı yaratmayacağımı garanti ederim ve aslında nasıl kedi yeneceğini biliyorum."

Bu adamın yüzüne telefonu hemen kapatmam gerekiyordu. Sadece sesiyle bile külotumu saniyeler içinde ıslatabilen her adam sorun çıkarmaya mahkûmdu.

"Hâlâ bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum," diyebilirdim sadece. "O zaman bana neden iyi olmadığına dair üç neden söyle."

"Birincisi, adını bile bilmiyorum."

"Adım Garrett."

"Tamam, Garrett. Bir centilmen gibi davranıp benimkini de isteyecek misin?" "Seni beceremememin diğer iki nedenini soracağım, birincisi. Bunlar şu anda çok daha önemli."

"İyi misiniz hanımefendi?" Taksi şoförü arabanın camından bana baktı. dikiz aynasına baktım ve ona güven verici bir gülümseme gönderdim. Yansıyıp bir göz attım ve yüzümün kıpkırmızı olduğunu gördüm.

"Alo?" Garrett tekrar konuştu. "JERSEYGIRL7?"

"Evet?"

"Seni beceremememin diğer iki nedeni nedir?"

"İki, sen gerçek bir doktor değilsin. Bu kadar basit bir konuda beni aylardır oyalıyorsun, bu yüzden bir seri katil olma ihtimalin çok yüksek."

"Bana ne iş yaptığını hiç söylemedin ve ben de hiçbir şey varsaymadım. Ağzıma değen amının tadından hoşlanacağımı düşünmem dışında. Üç numaralı anlamsız sebep nedir?"

Olası bir neden düşünerek duraksadım ama vücudumdaki her sinir oyun oynamayı bırakıp bu adamın teklifini kabul etmem için bana yalvarıyordu. "Kesinlikle," dedi, sesi alçaktı. "Üçüncü bir neden yok ve
senin

İlk iki neden hiç mantıklı değil. İki cuma sonra ne yapacaksın?"

"Bildiğim kadarıyla hiçbir şey."

"Yanlış cevap," dedi. "Beni beceriyor olacaksın... Söyle."

"Seni becereceğim," diye fısıldadım, bunu gerçekten yüksek sesle söylediğime inanamıyordum.

"Güzel. Sonunda aynı sayfada buluşabildiğimize sevindim. 'Randevu' kısmı için nereye gitmek istersin?"

"Ha?" Kafam karışmıştı. "Randevu kısmı mı?"

"Sen umutsuz bir romantiksin," dedi. "Bana her zaman seksten önce zihinsel olarak uyarılman gerektiğini söyledin, tercihen bir randevuda. Peki, randevu kısmı için nereye gitmek istersin?"

"Burger King değil."

"Tabii ki Burger King değil."

"Pekâlâ," dedim, bu geceki fiyaskonun tekrarını istemeyerek. "Ne tür bir restoran seçmemi istiyorsun? Bana bir fiyat aralığı ver."

"Fiyat aralığı mı? Fiyat aralığı..." Sanki bu iki kelimeyi ağzında test ediyormuş, ne anlama geldiklerinden emin değilmiş gibi bir hali vardı. Sonra, keşke neye benzediğini bilseydim de kendim görebilseydim dedirten o alçak ve günahkâr kahkahasını attı. "Fiyat aralığı yok. Sadece nereye gitmek istediğinizi söyleyin."

"Delilah'inkine ne dersin?"

"Burger King'in daha şık bir versiyonu." Sesinde bir gülümseme vardı. "Gerçekten hoşuna gidebilecek bir yer seçmeye ne dersin?"

Manhattan'da her zaman denemek istediğim seçkin ve şık restoranların uzun listesini zihnimden geçirdim.

"Hep Per Se'ye gitmek istemişimdir," dedim. "Ama orada masa bulmanın oldukça zor olduğunu duymuştum."

"Görünüşe göre öyle" dedi, "Ve bu benim için zor olmayacak." "*O kadar* önemli olduğun için mi?"

"Onun gibi bir şey. Saat sekizde yapabilir misin?"

"Evet. Saat sekizde."

"Tamam, JERSEYGIRL7. İki Cuma günü saat sekizde Per Se'de görüşürüz ve bana gerçek adını o zaman söylersin. Beni ekme."

"Anlatmayacağım." Telefonu kapattım, sonunda oda arkadaşımı arayıp ona her şeyi anlatmaya hazırdım ama D-DOKTOR bana son bir mesaj gönderdi.

Buluşacağımız gece külot giymemeni şiddetle tavsiye ederim. Onlara ihtiyacın olmayacak ...

DOKTOR

New York, New York

Garrett

"Dr. Ashton?" Emily Pazartesi sabahı kapımı çaldı. "Dr. Ashton, sizi bekleyen bir ziyaretçinin var."

"Ben burada değilim."

"Ofis panjurlarınızdan burada olduğunuzu hepimiz görebiliyoruz, efendim." "O zaman ofisimin panjurlarını *kapatın*."

Başını salladı ve geri çekildi. "Dr. Ashton şimdi sizinle görüşecek, Bay Baxter."

Birkaç saniye sonra, uzun süredir müşterim olan ve çok fazla boş vakti olan Bay Baxter ofisime girdi. Kapıyı arkasından kapattı ve benimle konuşmadan önce her zamanki ritüelini uygulamaya başladı. Odanın diğer tarafındaki pencerelere doğru yürüdü ve aşağıdaki sokaklara baktı. Sonra gülümsedi ve ofisimin uzak tarafına doğru yürüdü, sonunda siyah, özel yapım şezlonguma yerleşmeden önce ödüllerime hayran kaldı.

"Bugün sizi randevunuz olmadan buraya getiren nedir Bay Baxter?" Kalemimi bırakarak sordum.

"Sadece biriyle hava durumu hakkında konuşmak istedim."

"Bu konuşmayı saat başına ücret almayan biriyle yapmanızı önerebilir miyim?" Ben söylerim. "Belki de karınızla?"

"Mesele de bu. Şu anda benimle konuşmak istemiyor çünkü ona artık seks yapmak istemediğimi söyledim."

İçimi çektim ve duvarımdaki saate baktım. Böyle şeylerin olmasını engellemek için bir an önce fiyatlarımı yükseltmem gerekiyordu.

"Pekâlâ Bay Baxter," dedim mümkün olduğunca sempatik görünmeye çalışarak. "Neden artık karınızla seks yapmak istemiyorsunuz?"

"Ah, ah, ah." Parmağını bana doğru salladı. "Eğer bu soruya cevap verirsem, bu seans için bana fatura keseceksiniz. Buraya geldim çünkü

Mahalle sakinleri ve ben sadece hava durumu hakkında konuşmak için uğramıştık." Ona bakakaldım.

"Son zamanlarda çok yağmur yağıyor, değil mi?" Hiçbir şey söylemedim.

Bana gülümsedi ve koltuktan kalktı. "Benimle hava durumu hakkında sohbet ettiğiniz için teşekkür ederim, Doktor. Gelecek haftaki resmi seansımızda görüşmek üzere."

Ofisimden çıkar çıkmaz kapıcımıza bir e-posta yazmaya başladım; acil durumlar ya da randevular dışında insanların üst kata çıkmasına izin verilmemesine ilişkin kuralları yeniden teyit etmeyi umuyordum. Emily ve muayenehanedeki her bir doktor kapıyı çalmadan ofisime girdiğinde beşinci paragrafı yazıyordum.

"Bugün alacakaranlık kuşağında mı yaşıyorum?" Onlara baktım. "I Burada sahip olduğum bir numaralı kişisel kuralın o kadar da zor olmadığına yemin edebilirim. Kapım kapalıyken -"

"Beni rahat bırakın," dediler hep bir ağızdan, gülerek.

"Biliyoruz ki konferans salonuna bir açıklama yapmak için gelmiyordunuz. Yeni sakinimiz için hoş geldiniz çağrısı yaptık, bu yüzden size getirmeye karar verdik." Emily sormadan zulamdan bir Twizzler aldı ve ağzına attı. Sonra masa telefonumdan bir numara çevirdi, bu sırada diğer Doktorların hepsi masamın etrafında toplanmıştı.

Burası kesinlikle alacakaranlık kuşağı.

Hoparlörden bir çağrı sesi geldi ve beşinci çalmanın ortasında bir kadın telefonu açtı.

"Alo?"

"Merhaba!" Tüm doktorlar hep bir ağızdan. "Burası Park Avenue Sağlık Grubu!"

Bunu prova mı ettiler?

"Natalie, ben Dr. Laurel," dedi dünya çapındaki, ama asla ofisinde bulunmayan jinekologumuz. "Sizi asistan olarak ailemize kabul ettiğimiz için çok heyecanlıyız ve başlamadan önce sizi toplu olarak aramak istedik. İstedığınız uzmanlık alanının zaman içinde değişebileceğini biliyoruz, ancak

Burada hepimiz büyük, mutlu bir aileyiz; bu nedenle sizinle tanışmayı ve birlikte çalışmayı dört gözle bekliyoruz."

"Vay be..." Oy vermediğim ya da istemediğim sakin etkilenmiş görünüyordu. "Sıcak karşılamanız için çok teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım." Sesi mutlu geliyordu.

"Biz de size gerçekten minnettarız," dedi Emily. "Bu Cuma muayenehanemizi ilk kez gezmek için gelmeye hâlâ açık mısınız?"

"Kesinlikle. Saat beşte, değil mi?"

"Evet! Saat beşte. Cuma günü seninle tanışmak için sabırsızlanıyorum, Natalie! Görüşürüz o zaman."

"Görüşürüz o zaman. Hepinize çok teşekkür ederim."

"Rica ederim!" Doktorlar bir kez daha hep bir ağızdan, açıkça prova ettikleri bir şeyi söylediler ve sonra yavaşça ofisinden dağıldılar.

"Natalie'yle *tanışmak* için sabırsızlandığınızı söylediğini mi duydum?" Emily'ye sordum.

"Evet. Neden?"

"Doktorlar bir asistanı mülakat bile yapmadan işe almayı mı kabul etti? Mülakat yapmak işe almanın ilk kuralı değil mi?"

"Yemin ederim beni hiç dinlemiyorsun," dedi başını sallayarak.

"Manhattan Medical İnsan Kaynakları'nda bir hata olmuş. Bunu sana aylar önce anlatmıştım. Uzun lafın kısıası, anlaşmada harika bir asistanımız var ve Dr. Laurel ve Dr. Taylor aslında onunla birkaç kez görüştüler. Sadece onunla gerçekte ne için görüştüklerini bilmesine izin vermediler,

Çünkü Manhattan Med, batırdıkları işi gizli tutmak istiyordu."

"Ne kadar uygun."

"Son derece." Vazomdan bir Twizzler daha çaldı ve sonunda kapımı kapattı.

Artık önümüzdeki Cuma gününe kadar bir şekilde stres atmadan gitmemin mümkün olmadığını biliyordum, bu yüzden telefonumu çıkardım ve NewYorkMinute'a giriş yaptım. Gelen kutumda JERSEYGIRL7'nin ismine doğru ilerleyip daha erken buluşmak isteyip istemediğini soruyordum ki

zaten bana bir mesaj göndermenin ortasındaydı.

Jerseygirl7 yazıyor ...

Hey. Bir sorum olabilir ...

Hey. Bir cevabım olabilir ...

JERSEYGIRL7: Gelecek Cuma yerine bu Cuma benimle buluşmaya açık mısın? Bazı "randevularını" yeniden planlayabilir misin? Ben Zaten o gün bir toplantı için akşam New York'ta olacaktım, o yüzden sorayım dedim.

Evet, gelecek Cuma yerine bu Cuma seni becermeye çok açığım. Hiç sorun değil. Aynı zamanda mı?

Aynı zamanda. Oh, ve sonunda kimi arayacağınızı/tersini bilebilmeniz için resim alışverişı yapmak ister misiniz?

Hayır, ilginç tutalım ... 8:00'de görüşürüz. Ben 12 numaralı masada oturacağım.

KONUT SAHİBİ

New York, New York

Natalie

Cuma günü, Park Avenue'de iki apartman arasında yer alan ışıltılı, camdan bir binanın lobisinde durdum. Mermer zeminlerin etrafına ustalıkla yerleştirilmiş birkaç siyah kanep ve sandalye ile ortada parlak, gümüş kapıları olan bir asansör vardı. Karşımdaki duvara "Park Avenue Wellness" yazısı kazınmıştı ve altında uzun bir doktor isimleri listesi vardı.

Bu kesinlikle özel bir muayenehaneye benzemiyor...

"Affedersiniz?" Güvenlik görevlisine doğru yürüdüm. "Bu akşam için planlanmış bir turum var. Park Avenue Sağlık Merkezi için hangi kata gitmem gerekiyor?"

Sanki şaka yapıp yapmadığımı anlayamamış gibi kaşlarını kaldırdı. Sonra güldü.

"Tüm katlar uygulamanın bir parçası, hanımefendi," dedi ve yukarı düğmesine bastı. "Muhtemelen Bayan Emily'yi arıyorsunuz. On altıncı kat."

"Teşekkür ederim." Asansörün içine girdim ve kapılar kapanırken on altıya bastım.

Araba durup on altıncı katı gösterdiğinde çenem düştü. Özel bir muayenehanenin bölümünden çok bir tatil köyünün lobisine benziyordu. Tabandan tavana kadar uzanan panoramik pencereler Yağmur manzarası; şehre bakan lüks koltuklar vardı ve odanın ortasındaki devasa cam masa, buranın bir sağlık merkezi olabileceğinin tek göstergesiydi.

Açık mavi önlük giymiş birkaç kadın notları karşılaştırıp gülüşürken, beyaz önlüklü ve siyah elbiseli bir kadın doktor masadaki telefonu kulağına götürdü.

"Natalie sen misin?" Kabarcıklı bir sarışın tam önüme çıktı. "Natalie Madison?"

"Evet, o benim."

"Harika! Tam zamanında geldin! Paltonu getireyim. Yenilenmekte olan bölümleri gezerken tozlanmasını istemezsin."

Ceketimi çıkardım ve uzatırken gülümsedi. "Sanırım bundan sonra özel bir yere gideceksiniz?"

Başımı salladım.

"O zaman ilk turunuzu kısa tutacağım. Doktorların çoğu bugünlük gitti zaten."

O uzaklaşırken hemşirelerin beni işaret ettiğini fark ettim ve randevu kıyafetimi burada giydiğim için pişmanlık duymaya başladım. Elbisem siyah ve askısızdı, kalçalarımın tam ortasında duruyordu. Ön taraftaki kesim göğüslerimin üst kısmının kumaştan biraz taşmasına neden olacak kadar düşüktü ve kırmızı ve gümüş renkli stilettolarım müstakbel iş arkadaşlarımla tanışmak için uygun olmaktan çok uzaktı.

Emily döndüğünde kıyafetimden hiç bahsetmedi. Sadece elini benimkine bağladı ve bana on altıncı katı gezdirmeye başladı.

Dakikada bir mil konuşuyor, orada burada kapıları açıyor, beni hala ofislerinde oturan bazı doktorlarla tanıştıırıyordu. Beni tam anlamıyla yirmi beş katın tamamında bir tura çıkaracağını fark ettiğimde Bu binaya her gün daire getirmeyi aklıma not ettim.

Beşinci katta dolaşırken, "Burası bizim tedavi koridoru dediğimiz yer," dedi. "Gündüz yatan hastalarımız için on sekiz tedavi odamız ve gece yatan hastalarımız için beş odamız var. Birini gecelemek zorunda kaldığımız nadirdir, ama eğer kalırsak, sizin veya diğer asistanlardan birinin sabaha kadar gözlem yapması gerekir."

"Anladım." Onu asansöre kadar takip ettim. "Burada yaşayanlar için kıyafet kuralı nedir?"

"Kıyafet kuralı mı?" Güldü. "Burada kadın-erkek personel oranı altmış beşe otuz beş ve yönetim kurulunun oranı daha da sıkı. Sanırım yüzde yetmiş kadın ve yüzde otuzu erkek. Bununla birlikte, 'kıyafet yönetmeliği' diye bir şey yok ve olacağını da hiç sanmıyorum. Hemşirelerin ve stajyerlerin çoğu en sevdikleri önlükleri giyiyor ve doktorlar da beyaz önlüklerinin altına istediklerini giyiyorlar."

"Ne?" Açıkladığı rakamlar beni tamamen hazırlıksız yakalamıştı. "Muayenehanenin yüzde altmış beş ile yetmiş kadın mı?"

"Tabii ki öyle." Gülümsedi ve on altıncı kata geri çıkmamı işaret etti. "Yoksa neden eyalette bir numara olduğumuzu düşünüyorsun?"

"I ..."

"Aynen öyle." Göz kırpı. "Sanırım tanışmadığınız iki doktor Dr. Laurel ve muayenehanenin sahibi Dr. Ashton..." Dişlerini gıcırdattı. "Dr. Laurel kadrodaki tüm doktorlardan daha fazla dışarıda iş yapıyor, bu yüzden onu muhtemelen sadece aylık personel toplantıları sırasında göreceksiniz ve Dr. Ashton -"

"Peki ya *Dr. Ashton*?" Arkamızdan gelen derin bir ses ikimizi de irkiltti.

Yavaşça arkamı döndüm ve az önce konuşan adamı gördüğümde nefesim kesildi. Hayatımda gördüğüm en seksi adamdı, bana anında seksi düşündürdü. Parlak mavi gözleri lobinin floresan ışıkları altında parlıyordu ve sanki aklımı okuyormuş gibi bir elini kısa siyah saçlarında alaycı bir şekilde gezdiriyordu.

Gri V yaka gömleğinin üzerine beyaz önlüğünü giymişti - kumaşın kaslarına hafifçe yapışmasıyla, önlük giymiş her doktoru utandırıyor.Emily, "Ben de tam yeni asistanımız Dr. Natalie Madison'a henüz tanışmadığı tek doktorun siz ve Dr. Laurel olduğunu söylüyordum," dedi.

"Artık sadece bir kişi kaldığımıza sevindim ama yakın zamanda Dr. Laurel için nefesimi tutmayacağım." Bana baktı. "Geldiğin için teşekkürler Natalie. Gidip ceketini getireyim."

Beni Dr. Ashton'la yalnız bırakarak uzaklaştı.

Doktorlar bu kadar seksi olmamalı. Bu adamın gerçek bir doktor olmasına imkan yok.

"Memnun oldum Dr. Madison," diyerek elini uzattı.

"Ben de memnun oldum, Dr. Ashton." İstesem de ona bakmaktan kendimi alıkoyamazdım ve dudaklarının günahkâr bir gülümsemeye dönüşmesinden bunu anladığından emindim.

"Emily sana ofisimi gösterdi mi?" Parmakları avucumu hafifçe okşadı, basit bir dokunuşla tenimi ateşe verdi.

"Hayır, sanırım biz geçerken kapınız kapalıydı."

"Öyle olmamalıydı." Elimini yavaşça bıraktı. "Lütfen özürlerimi kabul edin."

Başımı salladım. Şu anda bana bakış şekli, keşke gerçekten külot giyseydim dedirtti.

"Size hemen şimdi ofisimi göstermemi ister misiniz? *Şahsen*?"

Evet. "Hayır. Ben... Aslında yola çıkmam gerekiyor. Yakında gitmem gereken bir yer var."

Beni bir aşağı bir yukarı süzdü, elbisemi incelerken dudakları yavaşça aralandı. "Bu 'bir yerde' bir erkek arkadaşın var mı?"

Aylar önce internette arkadaş olduğum rastgele bir adam olduğunu açıklamaya başladım ama kendimi durdurdum. Nereye gitmek üzere olduğum onun umurunda değildi ve bu aptalca patron-çalışan fantezisine bir son vermem gerekiyordu

başlamadan önce. "Evet. Bir erkek arkadaş, çok uzun süreli ve ciddi bir erkek arkadaş."

"Bunu duyduğuma çok üzıldüm." Emily ceketimle döndüğünde tekrar gülümsedi. "Sizinle çalışmayı dört gözle bekliyorum, Dr. Madison."

"Sizinle de çalışmayı dört gözle bekliyorum Dr. Ashton."

KONUT SAHİBİ

New York, New York

Natalie

"Bu adam senin *patronun* mu?" Shannon, bir taksinin arka koltuğunu paylaşırken Dr. Ashton'ın Park Avenue Group web sitesindeki profesyonel fotoğrafına baktı. "Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Keşke." Özel muayenehaneden ayrıldığım andan beri dudaklarının dudaklarıma değme ihtimalini hayal etmekten başka bir şey yapmamıştım. Bana yukarıdan aşağıya bakışını, elimi okşayışını durmadan tekrarlamıştım ve şimdi kişisel ofis turu teklifini kabul etmediğim için kendime lanet ediyordum. Aslında, bunu düşündükçe, onun yanında nasıl iş yapabileceğimi daha çok merak ediyordum.

O etraftayken oradaki kadınlar nasıl çalışıyor?

"Oraya resmen başladığında olan biten her şeyden beni haberdar etmen gerekecek." Shannon telefonumu bana geri verdi ve penceresinin dışında. "Sence bu D-DOKTOR denen adamın senin patronunun yarısı kadar seksi olma ihtimali var mı?"

"Hiç sanmıyorum." Dr. Ashton'ın seksi fotoğrafına son bir kez baktım ve ekranı kapattım. "Ama bence onunla seks yapmak harika olacak."

"Öyle umalım. Bu geceki randevunda sana eşlik etmem için bana neden yalvardığını hatırlat bana. O kadar gergin misin?"

"Senden bana *eşlik etmeni* istemiyorum," dedim. "Sadece önce restorana girmeni, onun masasını bulmanı ve beni arayıp ne olduğunu söylemeni istiyorum.

O yüzden umduğum kadar sevimli değilse hazırlıklı olacağım. Ayrıca seri katil izlenimi vermediğini de teyit etmeni istiyorum."

"Bu durumda, ona doğru yürür ve en son ne zaman birini öldürdüğünü sorarım," dedi kesin bir ifadeyle. "Bu senin için işe yarar mı?"

"Aslında, evet. Bu mükemmel. Bunu yapabilir misin?"

"Hayır." Kadın güldü ve taksi birkaç saniye sonra Per Se'nin önünde durdu.

Onu takip ederek dışarı çıktım ve yandaki kafeye ait bir banka oturdum.

"Ciddiyim," dedi Shannon, "içeri girip onunla kendiniz tanışmak istemediğinize emin misiniz?

uzaktan? Sanırım çoğu insan bu tür şeyleri genellikle böyle yapar..." "Eminim. Önce onu kontrol etmeni istiyorum."

"Tamam o zaman." Omuz silkti ve sıradaki herkesi nispeten kolaylıkla atlayarak merdivenlerden yukarı doğru ilerledi.

Dakikalar sonra telefonumu aradı.

"Öyle mi?" Cevap verdim. "Onu görüyor musun?"

"Henüz değil, ama vay be... Burası gerçekten çok güzel. Nasıl oldu da burada kendimiz için hiç rezervasyon yaptırmadık?" Durakladı. "Boş ver. Menüye bir göz attım. Şefin yemeği için *üç yüz yirmi beş dolar*.

Özel mi? Kişi başına mı? Bu insanlar aklını kaçırmış..." "Burası beş yıldızlı bir restoran, Shannon."

"Doğru... D-DOKTOR sizi yine hangi masada bekleyeceğini söylemişti?"

"On iki."

"Tamam, arka tarafta." Bir süre durakladı ve arka planda birkaç bardağın şingırdadığını duydum. "Sanırım onu gördüm. Telefonuna bakıyor."

"Çekici mi?"

"Henüz söyleyemem ama bir sebepten dolayı çenesini sıkıyor. Ayrıca takım elbiseyi oldukça güzel dolduruyor."

Sanki aklımdan neler geçtiğini anlamış gibi, detayları sıralamadan önce başka bir soru sormam için bana bir saniye bile vermedi.

"Takım elbisesi koyu gri," dedi. "Ve özel dikim gibi görünüyor. Vücuduna oturuşuna bakılırsa, spor yapması *gerektiğine* eminim. Ayrıca mavi ipek kravat - muhtemelen tasarımcı, ışıltılı gümüş kol düğmeleri ve mükemmel parlatılmış deri pabuçlar. Ona yaklaşıp seri katil olup olmadığını soracağım kısım burası mı?"

"Hayır, ama hatırladığın için minnettarım." Rahat bir nefes aldım, internette tanıştığım erkeklerden birinin sonunda tüm konuşmalarımızı gerçekleştirebileceğine dair umutluydum. Shannon'a telefonu kapatabileceğini söylemek için restorana doğru ilerlemeye başladım ama derin bir nefes aldığını duydum ve olduğum yerde durdum.

"Neler oluyor?" diye sordum. "Shan, orada mısın?"
"Evet, buradayım." Sesi alçaktı. "Az önce bana baktı." "Tamam, peki..." Tuvalete gitmek yerine tuvalete adım attım.
yemek odası. "Neye benziyor?" "Çok

seksi."

"Bundan daha iyisini yapabilirsin. Onu tarif et."

"Um..." İç çekti, bu asla iyiye işaret değildir. "Simsiyah saçları, masmavi gözleri ve 'bir bakışım ile seni hamile bırakabilirim' havası var."

"Peki bir ile on arasında bir ölçekte?" Banyo aynasındaki yansıma baktım ve elbisemin üstünü son bir kez düzelttim. "O ne?"

"O lanet olası bir *elli* yaşında," dedi. "Ama biliyor musun, bana buraya gelirken gösterdiğin patronunun resmini hatırlatıyor."

"Dr. Ashton?" Gözlerimi devirdim. "Lütfen. İhtisasıma başlayana kadar onu bir daha görmek zorunda kalmayacağım."

"İhtisasınıza başlayana kadar patronunuzu görmek istemiyorsanız dışarıda kalın çünkü yanından beş kez geçtim ve D-DOKTOR dediğiniz adamın Dr. Ashton *olduğundan* eminim."

Ne oluyor lan? Tuvaletten çıktım ve yavaşça yemek odasına doğru ilerledim, bir menü aldım ve arka odaya doğru yürürken yüzüme tuttum.

Saatini kontrol edip çenesini sıkarak tekrar başını kaldırdığında çiçekli bir vitrinin arkasına geçtim.

Oh. Benim. Lanet olsun. Tanrım...

Buna inanmak istemedim ama şüphesiz oydu. Ve birdenbire, son birkaç aydır bana mesaj attığı her şey bir araya geldi ve mükemmel bir anlam kazandı. Gece geç saatlerde hemşirelerinin raporlarını okuduğunu iddia etmesi, beni "Ben lanet olası bir doktorum" diye düzeltme ihtiyacı duyması.

Ona şaka yollu "belki stajyer" dediğim zaman ve D- DOKTOR kullanıcı adının kendisi.

Hiçbir şey uydurmuyordu.

"Bunu yapamam." Telefona fısıldadım. "Şimdi ne yapmam gerekiyor?"

"Oraya git ve birbirinizi daha birkaç saat önce gördüğünüz için bu konuda onunla gül. Ben olsam öyle yapardım."

Bu fikri reddetmeden önce iki saniye boyunca bu senaryoyu düşündüm. Bu adama en iğrenç fantezilerimi anlatmıştım.

Nefesim kesilene kadar becerilme arzumdan bahsediyordum ve bir zamanlar ona vibratörümü nasıl kullandığımı anlatan aynı kadının yeni sakini olduğunu bilmesine izin verecek değildim.

Onu birkaç dakika daha izledim - kısmen ne kadar seksi olduğunu görmezden gelemiyordum, kısmen de hâlâ şaşkınlık içindeydim. Tekrar saatine baktığımda arkamı döndüm ve hızla uzaklaştım.

"Gidelim Shannon," dedim. "Biz gidiyoruz." Görüşmeyi sonlandırdım ve dışarı çıktım. Bir sonraki adımımı düşünürken kaldırımda volta attım ve sonra telefonumun ellerimde titrediğini hissettim. *Dr. Ashton.*

Telefonum çalarken ekrana baktım, sonunda telesekretere düşmüştü.

Tekrar aradı.

Ve tekrar.

Kahretsin..

Parmağımı görmezden gel düğmesinin üzerinde gezdirdim, bu gecenin bitmesine izin vermek ve onunla hiç tanışmamış gibi davranmak istiyordum ama bunu yapacak gücü kendimde bulamadım.

"Alo?" Ben cevap verdim.

"*Merhaba.* Bu gece benimle buluşacağını unuttun mu?" "Hiç de bile..."

"O zaman geç kaldığını varsaymalı mıyım?"

Tanrım, sesi ... "Hayır, özür dilerim."

"Ne için özür diliyorsun?"

"Yapamayacağımı - Bu gece seninle buluşmaya gelmeyeceğimi."

Birkaç saniye sessiz kaldı. "Sanırım en azından senden bir açıklamayı hak ediyorum."

"Gelemem," dedim yutkunarak. "Ama bilmeni isterim ki gelmemek için gerçekten iyi bir nedenim var. Söz veriyorum."

"O zaman bana bu lanet olası sebebin ne olduğunu söyle, çünkü beni ekerek tam olarak yapmayacağını söylediğin şeyi yapıyorsun."

"Bu konuda bana inanmak zorundasınız. Bu gerçekten iyi bir sebep."

"Anlıyorum." Sesi gergindi. "Beni arayıp en başından beri zamanımı boşa harcamayı planladığını söylemeni çok isterdim - özellikle de internette mesajlaştığımız onca aydan sonra. I

Ben buraya gelmeden ve otuz dakikadan fazla sizi bekleyerek zaman harcamadan önce bunu yapmanızı takdir ederdim."

"Çok özür dilerim." Shannon'ın merdivenlerden indiğini görünce girişten uzaklaştım. "Bu gece seni son dakikaya kadar bekletmeyi gerçekten planlamamıştım."

"Buna son dakikada mı karar verdin?"

"Evet, ama... Bundan sonra birbirimizle çevrimiçi mesajlaşmaya devam etmememiz için hiçbir neden yok. Belki de bu zaten orada kalmalıydı. Hâlâ arkadaş olabiliriz, değil mi?"

Suratıma kapattı.

İKİ HAFTA SONRA.

DOKTOR

New York, New York

Garrett

Konu: New York Times Eleştirisi ...

Dr. Ashton, lütfen düzenli hastalarımın biri olan Bayan Rachel Aberdeen'in hizmetleriniz hakkındaki beş yıldızlı yorumunu okuyun. "Göğüslerini düzgün bir şekilde ele almayı" ihmal ettiğinizi ve "iğneleme için oldukça iyi bir ağzınız olduğunu" söylemesine rağmen, kocası dışında "en değerli özel kısmı" konusunda güvendiği tek erkek olduğunuza yemin ettiği kısımlara özellikle dikkat edin.

Ben yokken hastalarımın ilgilendiğiniz için size gerçekten minnettarım :-)

-Dr. Laurel

Gözlerimi devirdim ve e-postasını sildim, ekini açma zahmetine girmedim. Açmama gerek yoktu, çünkü bu kattaki neredeyse her personel basılı versiyonu kapının altından atmayı görev edinmişti.

Başka bir zaman olsa alaycı bir şekilde cevap verebilirdim ama tamamen oyundan çıkmıştım ve suçlunun JERSEYGIRL7 olduğundan emindim.

Beni Per Se'de ektiği geceden beri her zamankinden daha sinirli ve kızgındım. Hayatımda bir gün bile ekilmemiştim ve dürüst olmak gerekirse onunla tanışmayı ve her şeyi yapmayı dört gözle bekliyordum. Bana anlattığı her iğrenç fanteziyi hayata geçirmek mümkündü.

Bana gelmeyeceğini söylediğinde hemen telefon numarasını sildim ve NewYorkMinute'da engelledim - ancak bitmek bilmeyen mesaj dizilerimizin arşivi. Ayrıca birkaç kadınla daha hızlı bir buluşma ayarlamaya çalışmıştım ama hepsi boşunaydı.

NewYorkMinute'da benimle yüzde elliden fazla eşleşen birini bulamadım ve geçen hafta sonları barda gözüme çarpan birkaç kadın hayatlarını kurtarmak için sohbet edemedi. JERSEYGIRL7'den hoşlandığım alaycılık ve nüktedanlık seviyesinde hiçbir bokları yoktu.

Belki de numarasını bu kadar çabuk silmemeliydim.

"Dr. Ashton?" Yumuşak bir ses beni aniden düşüncelerimden uzaklaştırdı ve başımı kaldırıp personele yeni katılan kişiyi gördüm: Natalie. Beyaz önlüğünün önü sonuna kadar açıktı, üzerinde kalçalarına tam olarak oturan ve göğüslerinin üst kısmını açıkta bırakan parlak kırmızı bir elbise vardı. Onun Gözleri yeşilin çarpıcı bir tonundaydı ve uzun kumral saçları iri bukleler halinde omuzlarından aşağı dökülüyordu.

Benimle çalışman bir sorun olacak ve seni kesinlikle kendimden uzak tutmam gerekiyor ...

"Size nasıl yardımcı olabilirim, Dr. Madison?" Bir kalemin ucunu mükemmel, pembe dudaklarının arasından geçirirken inlememi tutarak, "Dr. Madison size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordum.

"Bana buradaki ihtisasımın ilk birkaç ayı için size rapor vermem gerektiği söylendi, onlar bazı son ayrıntıları hallederken," dedi. "Peki, bu sabah beni nerede istiyorsunuz?"

Masamın üstünde...

"Caddenin aşağısındaki genişleme lokasyonumuzu açana kadar yeni sakinleri kabul etmememiz gerekiyordu," dedim. "Yani, bir şekilde o zamandan önce içeri sızmayı başardığınıza göre, şimdilik benimle bir ofisi paylaşacaksınız." Odanın uzak tarafındaki yeni krom masayı işaret ettim.

Ofisimi kimseyle paylaşmayı kabul etmediğimden ve bir numaralı yönetim kurulu üyesinin asla böyle bir şeye maruz kalmaması gerektiğinden oldukça emindim, ancak doktorların hepsi bundan sonra asla başka bir asistanla çalışmak zorunda kalmayacağım konusunda hemfikir olunca, daha iyisi için pes ettim.

"Benden istediğiniz bir şey var mı, Dr. Madison?"

"Aslında, bu sabah e-postama gelen Weisman dosyasını ve ödevini bana anlatabilir misiniz?" Kalemini tıkladı.

"Daha önce bu durumda bir hastayla hiç ilgilenmedim ve seans kağıdındaki taranmış el yazılarından bazılarını okuyamıyorum."

"Elbette," önümüzdeki birkaç ay boyunca daha düzgün yazmak için aklıma bir not aldım. "On dakika içinde seninle birlikte üzerinden geçeriz."

"Teşekkür ederim." Gülümsedi ve yeni masaya doğru yürüdü, parlak kırmızı topukları mermer zeminimde tıkırdıyordu ve içimdeki her şeyi

Tam bir profesyonel gibi davranıyor ve ne kadar seksi olduğu hakkında tek kelime etmiyordu. Bu onun yanında sadece ikinci kez bulunduğumdu ve beni turunun sonunda onu ilk gördüğüm zamankinden on kat daha fazla tahrik etmeyi başarmıştı. Şimdiye kadar tanıştığım diğer kadınlara kıyasla ona on kat daha fazla ilgi duyuyordum.

Neyse *ki* günün geri kalanında tam bir profesyonel gibi davrandı ve bu da benim işimi biraz daha kolaylaştırdı. İyi araştırılmış tüm sorularını sabırla yanıtladım, sakıncası olmayan bir müşteriyle terapi seansına katılmasına izin verdim ve hatta günün sonunda ona hafif bir akşam yemeği ısmarlamayı teklif ettim.

O reddetti.

Ben de ikinci gününde aynı şeyi yapmayı teklif ettim.

Yine reddetti. Daha sonra dört iş günü üst üste reddetti, ben de beşinci kez gitmedim.

Yine de, asistanlığının ilk günleri geçtikçe, ek yardıma aslında ne kadar ihtiyacım olduğunu ve bu yardımın ne kadar faydalı olduğunu fark ettim.

yanımda başka biri daha vardı. (Gerçi bunu diğer doktorlara asla itiraf etmezdim. On ikiye karşı bir oyları hala saçmalıktı).

Asistanlığın ikinci haftasına kadar Natalie'de bir şeylerin tamamen ters gittiğini fark etmemiştim. En azından benim için.

Onu şezlonguma yatırma ya da pencereye yaslama düşüncelerimi aklımın bir köşesinde tutmaya çalışsam da, onunla ne zaman basit bir konuşma yapmaya çalışsam konuyu değiştiriyordu. Sanki hava durumundan bahsetmekten ya da muayenehane dışında yeni insanlarla tanışmak istiyorsa NewYorkMinute'u deneme önerimi kabul etmekten bile acizdi. Mola odasına girdiğimde

Salonda yalnız otururken bana gülümser, ayağa kalkar ve hemen giderdi.

Ofisimde olmadığımız sürece asla yalnız kalmamamız için elinden geleni yapıyordu ve dürüst olmak gerekirse onu kenara çekip rahatlamasını söylemek istiyordum. Çok seksi olsun ya da olmasın, birlikte çalıştığım biriyle yatacağımdan şüpheliydim. Uzun zamandır bunun söz konusu bile olamayacağını düşünüyordum ve o da bir istisna olmayacaktı.

Garip davranışlarına tanık olurken bir haftanın daha geçmesine izin verdim ve ertesi Pazartesi geldiğinde ona sorunun ne olduğunu sormaya yemin ettim.

"Dr. Ashton!" Natalie hafta sonu için ayrıldıktan çok sonra Emily resepsiyondan bana seslendi. "*Dr. Ashton!*"

İnledim ve ana masaya yöneldim. "Evet? Ofis telefonları artık çalışmıyor mu?"

"Öyle, ama üç sigorta temsilcisi beni beklemeye aldı. bu hatlar şu anda, bu yüzden başka seçeneğim yoktu." Masa telefonunu işaret etti. "Her neyse, Natalie az önce ankesörlü telefonda beni aradı, panik içindeydi. Cep telefonunu senin ofisinde unuttuğunu düşünüyor.

Arayıp benim için kontrol edebilir misin?" "Elbette." Ofisime doğru dönmeye başladım ama durdum ve arkasını döndü. "Cep telefonu numarası bende yok."

"Ah, doğru." Bir sigortacı çağrıya geri döndüğünde, sarı bir post-it'e karaladı.

Cebimden cep telefonumu çıkarıp numarayı çevirdim ve ofisime doğru yürüdüm. İçeri adımımı atar atmaz titrediğini duydum ve bir yığın klasörün altında saklandığını fark ettim.

Onu kaptığım gibi Emily'ye doğru geri döndüm ama ekranına bir göz attım ve her şey durdu. İçimdeki her şey bunun bir tür şaka olması gerektiğinden emindi.

"D-DOKTOR arıyor... Cevap vereyim mi? Reddedin mi?" yazıyordu ve arama biter bitmez, bu boku doğru gördüğümünden emin olmak için telefonunu tekrar aradım.

İkinci çağrı geldiğinde ekranında yine "D-DOKTOR" yazısı belirdi.

Daha fazla kanıtı ihtiyaç duyarak arama kaydına girdim ve son iki aramamı sildim, böylece peşinde olduğumu asla öğrenemeyecekti. Daha sonra, aklımdan geçenleri doğrulamak için, daha iyi bir karar vermeme rağmen, uygulamalarını inceledim.

Doğrudan NewYorkMinute arkadaşlık uygulamasına yönlendiren tanıdık, mini Brooklyn Köprüsü karikatür simgesine bastım ve açılır açılmaz ekranında "Tekrar hoş geldin, JERSEYGIRL7!" yazısı belirdi.

Ne oluyor lan?! O burada mıydı? Bunca zamandır...

"Dr. Ashton!" Emily resepsiyondan tekrar seslendi. "Natalie hâlâ dışarıdaki ankesörlü telefonda bekletiliyor! Aradığınız şeyi buldunuz mu?"

"Evet." Telefonuna baktım ve uygulamadan çıkış yaptım. "*Tam olarak* buldum Aradığım şey..."

KONUT SAHİBİ

New York, New York

Natalie

"Yani, onu ekenin sen olduğunu ona asla söylemeyeceğini mi söylüyorsun?" Shannon en sevdiğimiz kafede karşıma oturdu. "Bunun o kadar büyük bir mesele olacağını sanmıyorum ve belki buna güler. Anlarsın ya?"

"Hayır, artık bir anlamı yok." Lattemi yudumladım. "Şu anda gerçekten iyi bir iş ilişkimiz var ve aslında bir şirkette çalışmayı seviyorum.

özel muayenehane, düşündüğümünden çok daha fazla. Harikaydı."

"Aferin sana. İyi bir patron mu?"

"Evet, aslında. Yapmam gereken tüm çizelgeler söz konusu olduğunda bana karşı nazik ve sabırlı olmaktan başka bir şey yapmadı ve bunu gerçekten berbat etmek istemiyorum. Bunu *mahvetmeyi göze alamam*."

"Sanırım. Peki, onunla birlikte çalışarak ondan daha az mı etkileniyorsun?"

Tabii ki hayır. "Evet, birazcık." Yalan söyledim çünkü Dr. Ashton hakkındaki gerçeği itiraf etmeye dilim varmıyordu. Adam resmen yürüyen, nefes alan bir seksti ve ofisteki herkes bunu biliyordu. Hatta hastaları bile biliyordu. Aslında, hastalarının yüzde yirmisinin tamamen normal olduğundan ve saati üç yüz dolarlık terapi seanslarını sadece onunla flört edebilmek ve ona bakabilmek için rezerve ettiklerinden oldukça emindim.

Başlarda bununla başa çıkabileceğimi düşündüm. Sabahları bana kahve ısmarlamak, öğle yemeği ısmarlamak ya da oturumlara katılmama izin vermek gibi basit jestlerinin eninde sonunda üzerimdeki etkisinin azalacağına inanıyordum ama her gece yatağında yalnız yatarken parmaklarım külotumun altında yolunu buluyor ve tek düşünebildiğim o oluyordu.

Onunla bire bir görüşmemek için elimden geleni yapıyordum çünkü beni tahrik etmesi için fazla bir şey gerekmiyordu ama her iki bakışında da ve ödüllü Twizzlers'ından her ısırık aldığımda, onu gerçekten ama gerçekten içimde hissetmek istediğimi hatırladım.

"Oha." Shannon çağrı cihazı öterken masadan kalktı. "Bu benim stajyerlerimden biri. Gitmem gerekiyor."

"Sonra evde görüşürüz," dedim. "Ama bekle. Söyle bana, Manhattan Medical'daki ihtisas düşündüğün gibi mi? Eskiden hayal ettiğimiz kadar harika mı?"

"Kesinlikle hayır." İyi bir en iyi arkadaş gibi yalan söyleyerek gülümsedi. "Kesinlikle berbat bir şey ve bence bundan nefret edersin."

"Teşekkür ederim."

Bana sarıldı ve kafeden ayrıldı.

Lattemin kalanını içmek için acele etmedim ve Dr. Ashton için bazı ek işler yapmak üzere işe bir saat erken gitmeye karar verdim. "Bizim" ofise girer girmez, düzeneğin farklı olduğunu hemen fark ettim.

Masamı bir köşeye taşımış ve yanına dosyalarla dolu iki kitaplık yerleştirmişti. Sadece bu da değil, ofisin benim tarafımı hastaların şezlongda oturduğu alandan ayıran katlanır bir paravan yerleştirmişti. Oh, ve iki adet "Teşekkürler" vazosunu da kaldırmıştı.

"Harika bir asistan olduğun için teşekkür ederim." Dün bana Twizzlers vermişti. Onları masasına taşımış, benim sıfır şekerime karşılık ona altı şeker zulası vermişti.

Ne haltlar dönüyor burada?

"Günaydın, Dr. Madison." Birkaç saniye sonra ofise girerken ışıklara vurdu. "Bu sabah erken gelmişsiniz."

"Evet, bugün onunla buluşmadan önce gelip Letterman tablosu üzerinde biraz çalışmak istedim."

"Onunla buluşmayacağız," dedi, sesi kısıktı. "Sadece ben olacağım. O geldiğinde ofisimden ayrılmanız ve seans bitene kadar dinlenme salonunda işinizi yapmanız gerekecek. Haftanın geri kalanında ne zaman bir hastayla görüşecek olsam ofisimden ayrılman gerekecek."

Gözlerimi kırptım, kafam tamamen karışmıştı.

"Ayrıca," dedi kitap raflarını göstererek. "Şuraya yerleştirdiğim dosyaları görüyor musun?"

Cevap vermedim. Sadece başımı salladım.

"Hafta sonuna kadar kategorize edilenlerin hepsine ihtiyacım var, bu yüzden seansları en güncel olan hastalarla başlamanızı öneririm. Bu işinizi çok kolaylaştıracaktır. Sorusu olan var mı? Görünüşe göre söyleyecek bir şeyiniz var."

Bipolar mısın?

"Um ... Şans eseri ilaç almayı unuttun mu -" Gözlerini bana diktiğini fark ettiğimde devam etmekte tereddüt ettim.

Bu cümleyi tamamla. "Saygısızlık etmek *istemem* ama Dr. Ashton. bir şey. Asistanlığın amacı da bu zaten. Bütün gün sadece evrak dosyalayamam."

"Bütün gün yapacağın şey *tam olarak* bu."

"Hayır..." Kollarımı kavuşturdum, tam bir ahmak olmasına rağmen beni hâlâ tahrik edebiliyor olmasından nefret ediyordum. "Sizin ve ekibinizin nezaketle bir araya getirdiği program, ilk üç ayımın doğrudan sizinle çalışarak ve bilişsel terapiyle başa çıkmanın daha iyi yollarını öğrenerek geçeceğini söylüyordu. Bütün gün çizelgeleri ve dosyaları okumakla ilgili bir şey yazmıyordu."

"Bana karşı mı geliyorsun?"

"Seni uyarıyorum." Şu anda külotum ne kadar ıslak olursa olsun beni itmesine izin vermeyecektim. "Dosyaları sırayla yapmanın sakıncası yok. ve bunları halletmek için fazla mesai yapmaktan çekinmem." "Sana fazla mesai ücreti ödemeyeceğim."

"Ne olursa olsun," dedim, gözlerimi ona dikerek. "Bu dosyaları önem sırasına göre yapmanın bir sakıncası yok, ancak kötü bir gün geçirdiğiniz ve ilaçlarınızı almadığınız için kariyerimi herhangi bir şekilde engelleyeceğinizi düşünüyorsanız, başka bir düşünceye sahipsiniz, Dr. Ashton."

"Öyle mi, Dr. Madison?"

"Evet, öyle." Onun muhteşem mavi gözlerinin içine baktım. "İşte bu *çok* öyle."

"Hmmm..." Dudaklarından hafif bir gülümseme geçti ama kalmasına izin vermedi. "Yani diyorsun ki, ihtisas için sana belli bir sonuç vaat edilmişti ve sen de benim *ortaya çıkıp* tam olarak istediğin şeyi yerine getirmemi bekliyorsun. söylendi, doğru mu?"

"Evet. Ben de tam olarak bunu söylüyorum."

"Yani, son dakikada aniden fikrimi değiştirmem ve başlangıçta anlaştığınız şeyi onurlandırmamam fikri, bunu nasıl ifade edebilirim? ... *Berbat* mı?"

"Um, evet ..." Bununla nereye varmaya çalıştığından emin değildim. "Evet, sanırım bunun 'berbat' olduğunu söyleyebilirsin. Bu anladığın anlamına mı geliyor? nereden geliyor?"

"*Hayır*." Bana ters ters baktı. "Hayır, öyle değil. Bu senin gerçekten de bir *asistan* olduğun anlamına geliyor. Bu da demek oluyor ki, görevinin bu

kısmı için bana rapor vereceksin.

Programa katılın ve kariyeriniz için önemli olduğunu düşünseniz de düşünmeseniz de size söylediklerimi harfiyen yapın."

"Sen kim olduğunu sanıyorsun?" sözleri ağzımdan çıkmadan önce dilimi ısırdım.

"Sana bir iyilik bile yaptım," dedi ve cebinden küçük bir kâğıt çıkarıp bana uzattı. "Senin için en önemli dosyaları yazdım. Yarın sabah saat dokuzu kadar tamamlanması gereken ilk yirmi dosya

- özellikle Yarbrough aile dosyaları. İstisna yok. Anlaşıldı mı?" Ona

cevap vermedim. Dişlerimi sıkarak orada dikilmeye devam ettim, Söylemek istediğim kelimeler dilimin altında sıkışıp kalmıştı. "Dr.

Madison?" Bana bir adım daha yaklaşarak aramızdaki mesafeyi kapattı.

"I

"*Anlaşıldı mı?*"

"Çok net, Dr. Ashton." Zorla gülümsedim. "Sizi tamamen anlıyorum."

"Güzel." Beni bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra kapıya doğru yöneldi. "Bu arada," dedi omzunun üzerinden bakarak. "Muhtemelen şu anda hissettiğin her şey fazlasıyla haklı. Sen beni ektiğinde ben de aynen böyle hissetmişim, *JERSEYGIRL7*."

Çenem hemen yere düştü.

"Buluşmamız gereken gece ağzının ne kadar açılabilceğini test edememiş olmam çok kötü," dedi, olduğundan çok daha üzgün görünüyordu

dakikalar önce. "Şok olmuş ifadenizden anlaşıldığı kadarıyla ağzınız oldukça etkileyici."

DOKTOR

New York, New York

Garrett

Ertesi sabah erkenden, zihnimi boşaltmak ve Natalie'den özür dilemenin bir yolunu bulmak için on altı kat merdiven çıkarak katıma çıktım. Dün ona söylediğim her şey için sadece 'bir şekilde' özür dileyecektim. I Yine de ona gereğinden fazla evrak işi yaptıracaktım çünkü gayet iyi giden çevrimiçi arkadaşlığımızı mahvettiği için bir şekilde cezalandırılması gerekiyordu. Ama benimle seanslara katılmasını engellemeyecektim.

Olabildiğince çok pratik yapmam gerektiği konusunda fazlasıyla haklıydı. mümkündü ve ben onu engellemeyecektim. Bu, ve o aslında Sonrasında oturumları analiz ederken oldukça etkileyiciydi. Onun içgörüsünü ve zekasını oldukça canlandırıcı buldum.

"Günaydın, Dr. Ashton!" Merdiven boşluğundan çıktığımda Emily beni selamladı.

"Günaydın, Emily. Kendimi ofisime kilitlemeden önce bilmem gereken bir şey var mı?"

"Saat üçteki seansınız iptal oldu, bu yüzden saat beşteki seansınızı dörde aldım. Dr. Laurel yeni bir kitap anlaşması imzaladı, tebriklerimi iletmeyi unutmayın. Dr. Anderson karısının hamile olduğunu öğrendi, aynı şey. Ve bugün öğlen saatlerinde geldiğinde gönderdiğin laboratuvar sonuçlarını imzalaman gerekecek."

"Çok teşekkür ederim, Emily."

"Benim için zevkti."

Ofisime doğru yürüdüm ve kapıyı açtım. Sonra ışıkları yaktım ve şu anda gördüklerimin gerçek olduğundan emin olmak için birkaç kez gözlerimi kırptım.

Natalie masamda oturuyordu. Sandalyemde. Twizzlers'ımla birlikte.

Kırmızı topuklu ayakkabılarıyla arkasına yaslanmış, bir yığın kitabın üzerine mükemmel bir şekilde oturmuştu ve sanki ofisimdeki her şeyi yeniden düzenlemiş gibi görünüyordu.

Buraya ilk başladığında olduğu gibi. Dünkünden bile daha seksi görünüyordu, dudakları parlak bir pembeyle kaplanmıştı ve sanki bir şey söylememi bekliyormuş gibi bana bakıyordu.

Ben yapmadım.

Işıkları kapattım ve bu saçmalığı hayal ediyor olmam gerektiğini bilerek ofisimden tamamen çıktım.

Bu boku hayal ediyor olsam iyi olur...

Birkaç saat önce masamda otururken baştan çıkarıcı ağzını sikimin etrafına sardığını hayal etmiştim, bu yüzden bunun sadece bunun canlı, gerçek dünyadaki bir yansıması olduğunu düşündüm. Ayrıca, işe dört saat erken gelmesi için ne gibi bir nedeni olabilirdi ki?

Ofisime döndüm, ışıklara bir kez daha vurdum, ama Natalie hâlâ oradaydı - her zamanki gibi cesur ve yüz­süz görünüyordu.

"Size yardımcı olabilir miyim, Dr. Ashton?" dedi. "Bir sorun mu var?"

"Bir sorun olduğunu çok iyi biliyorsun." Evrak çantamı yere bıraktım.

"Ama ne var biliyor musun?"

"Ne?" Kollarını kavuşturdu.

"Servet ödediğim özel yapım masamda oturduğun için seni azarlamayacağım ya da iznim olmadan ofisimi yeniden düzenlediğin için seni azarlamayacağım."

"Oturmak ve ofis mobilyalarının yerini değiştirmek suç değildir, Dr. Ashton."

Gözlerimi devirerek elimdeki konuya odaklandım. "Şu ışıklara bir daha vuracağım, sonra da on beş dakikalık bir yürüyüşe çıkacağım. On beş.

Dakikalarca. Döner dönmez ışıkları bir kez daha açacağım ve o zaman ne olacak biliyor musun? Masamda oturuyor olmayacaksın. Bana sırtımayacaksın ve lanet olası ağzından çalıntı bir Twizzler sarkmıyor olacak."

Masasına baktım ve iki vazo Twizzlers'ı masasına geri koyduğunu gördüm.

"Twizzlers demişken," dedim. "O vazolar artık sana ait değil. Onlar sadece gelmeleri gereken zamanda *gelenler* için."

Hiçbir şey söylemedi, sadece bana ters ters baktı ve bir ısırık daha aldı.

"On beş dakika Natalie," dedim ışıklara vurarak. "Yoksa."

KONUT SAHİBİ

New York, New York

Natalie

Dr. Ashton on beş dakika sonra ofisine girdi ve gözleri benimkilerle buluştuğunda olduğu yerde durdu.

"Hâlâ benim lanet sandalyemdesin," dedi.

"Öyleyim." Kollarımı kavuşturdum. "Dünkü kaba ve profesyonellik dışı davranışınız için özür dilediğinizde bundan memnuniyetle kurtulacağım."

"Özür dilemesi için birine yalvarmanız gerekiyorsa, o kişi muhtemelen üzgün değildir."

"İçimde *öyle olduğuna* dair bir his var."

"Ben değilim." Evrak çantasını aldı ve masasının üzerine, ayaklarımın kitapların üzerinde durduğu yerin hemen yanına koydu.

Kendi kendine birkaç kelime mırıldandı ve "Keşke o gece seni ağzıma boşaltsaydım..." dediğini duyduğuma oldukça emindim ama emin değildim.

"Yarbrough çizelgelerini tamamladınız mı, Dr. Madison?"

"Hayır, tamamlamadım."

"Hayır, yapmadın mı?" Kaşını kaldırdı. "En azından başlattınız mı?"

"Hiç de değil." Omuz silktim. "Dün işten çıktıktan sonra duygusal olarak oldukça perişan haldeydim, bu yüzden onlara ulaşamazsam anlayış göstereceğinizi düşündüm. Aksi takdirde, bu durumu İnsan Kaynakları'na nazıkçe açıklayabilirim."

Gözleri büyüdü ve kendini kaybetmek üzereymiş gibi görünüyordu.

"İstersen bugün başlayabilirim," dedim gülümseyerek. "Ancak Tahmin edersiniz ki, bir gün geç başlayacağım için onları bitirmek için muhtemelen daha fazla zamana ihtiyacım olacak."

"Saçmalamayın kesin, Dr. Madison." Masanın etrafından dolaşarak benim olduğum yere geldi. "Bana o lanet olası şeyleri yaptığını söylemen için sana beş saniye veriyorum."

Çünkü dün sana onların benim için ne kadar önemli olduğunu söylemiştim."

Elimi kaldırdım ve parmaklarımla teker teker beşten geriye doğru saydım. "Şimdi ne olacak?"

"Buradaki tüm ortaklarıma seni kovmayı düşünmemiz gerektiğini söylüyorum ama içimden bir ses şu anda sadece benimle dalga geçtiğini söylüyor. *İş nerede?*"

Sandalyesinden kalktım ve hemen bana yaklaşıp kızımla masasının kenarına sıkıştırdı.

"Beni tekrar sormak zorunda bırakma..." dedi.

"Beni korkutmaya çalışmayı bırak ve özür dile ki eski halimize geri dönebilelim," dedim. "Egon zedelendiği için üzgün olduğunu biliyorum ama senin çarpıtılmış cinsellik versiyonuna katlanmayacağım. taciz."

"Size cinsel tacizde bulunmaya *başlamadım* bile, Dr. Madison." Yakınıma eğildi ve dudakları neredeyse benimkilere değecekti. "Bunu yaptığımda anlayacaksın. *Güven bana.*"

"Az önce ne söylediğin hakkında bir fikrin var mı?" Külotum sırlıslam olmuştu. "Kulağa öyle gelmesini istediğini sanmıyorum."

"*Tam olarak* kulağa geldiği gibi söyledim." Ağzı hemen kapandı Kollarım boynuna dolandı ve bir elini elbisemin altına sokarken tenini pençeledim.

Dudaklarımı diliyle kontrol ederken -dilini ağzımın derinliklerine doğru kaydırırken- külotumu yana itti ve başparmağını sırlıslam olmuş yarığıma sürttü.

Ne kadar ıslak olduğumu hissettiğinde inledi ve sikinin kalçamda sertleştiğini hissettiğimde bir nefes çektim. Aşağıya bakmama gerek yoktu.

Kocaman olduğunu biliyordum ve pantolonunun ve laboratuvar önlüğünün içinden hissetmem yanaklarımın kıpkırmızı olmasına neden oldu.

"Pantolonumun kemerini çöz," diye fısıldadı ağzıma karşı. "Şimdi."

Hiç tereddüt etmedim. Ellerimi kemerinin tokasına götürdüm, sikini kurtarmak için acele ediyordum ama daha deriyi ilk halkadan geçiremeden telefonu çaldı.

İkimiz de hemen donup kaldık ve sonra yavaşça birbirimizden uzaklaştık.

"Lütfen Yarbrough dosyalarını hazırla," diye fısıldadı, hâlâ nefes nefeseydi. "Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, böyle bir şey asla olmadı ve bir daha da olamaz."

"Hiç yaşanmadığını kabul ediyorum." Şişmiş dudaklarıma dokundum. "Ve Yarbrough dosyalarını tamamladım. Dün bana Dr. Jekyll ve Hyde gibi davrandığın için özür dilersem onları sana memnuniyetle veririm..."

Bir an için gerçekten de "Özür dilerim" diyecekmiş gibi göründü ama masasına oturdu ve sesli mesaja geçmeden önce telefonunu eline aldı.

"Dr. Ashton konuşuyor..." Gözlerini benden ayırmadı. "Evet, evet. Peki, tamam. Hemen imzalayacağım." Telefonu kapattı ve sonra vazosundan kırmızı bir şeker kopardı. "Dr. Madison, sanırım siz ve ben bu işi nasıl yapacağımızı yeniden tanımlamalıyız.

Bu çalışan-patron ilişkisi işe yarıyor. Sen benim altımdasın. Ben senin üstündeyim. Bu yüzden -"

Düşüncesini tamamlamasına fırsat vermedim. Masasının sol çekmecesini açtım ve Yarbrough dosyalarını çıkarıp hepsini masasının üzerine yerleştirdim.

"Haklısın," dedim, beni ne kadar delirttiğine üzülerek. "Bu sözde çalışan-patron ilişkisinin nasıl işlediğini yeniden tanımlamamız gerekiyor. Bir hastanın karşısında oturmadığımız zamanlarda e-posta gönderelim."

Hışımla ofisime geri döndüm, ama onun ödüllü Twizzlers'larının olduğu tüm vazoları yere devirmeden önce değil.

DOKTOR

New York, New York

Garrett

"Natalie, bu sabah sana e-posta ile gönderdiğim yeni çalışmayı okumayı bitirdin mi?" Bir sabah dinlenme odasında kendime bir fincan kahve doldurdum. "Daha fazlasını öğrenmek istiyorsan, istersen kursu internet üzerinden alman için sana ödeme yapabilirim."

Masasında kıpırdamadan oturmuş, yavaşça bir simidi krem peynirle kaplıyordu.

"Natalie?" Ona bir adım daha yaklaştım. "Natalie, seninle konuştuğumu duyduğunu biliyorum."

"Günaydın Hemşire Johnson ve Doktor Clemons!" Natalie salona girdiklerinde onlara el salladı. "Gününüz nasıl geçiyor?"

Aynı anda hem "Oldukça iyi" hem de "Benimki iyi" dediler.

"Bunu duyduğuma sevindim." Natalie simidinden bir ısırık aldı ve gözlerini Ben.

Sinirlenerek telefonumu cebimden çıkardım ve gelen kutuma tıkladım - Benimle sadece e-posta yoluyla iletişim kurmasına sadık kalmasından nefret ediyordum.

Onun karşısındaki masaya oturdum ve bir e-posta yazdım.

Konu Yeni Çalışma/Kurs

Bu sabah size e-posta ile gönderdiğim yeni çalışmayı okumayı bitirdiniz mi? Sabah mı? Daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız, isterseniz kursu çevrimiçi olarak almanız için ödeme yapabilirim.

Not - Bu saçmalığa daha ne kadar devam edeceksin?

-Dr. Ashton

Telefonu masaya çarptı ve ekranını kaydırarak bana bir mesaj yazdı.

Konu: Re: Yeni alışma/Kurs

Evet, o çalışmayı okumayı bitirdim. Okumaktan gerçekten keyif aldım - teşekkür ederim ve kesinlikle evrimii kursa katılmak istiyorum.

Not - Bana tekrar asistanınız (veya arkadaşınız) gibi davranmanız ne kadar sürerse. Patron-alışan ilişkisi olsun ya da olmasın, benimle konuşma şeklinizi takdir etmiyorum.

PSS - Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, kariyerim boyunca birlikte çalıştığım en profesyonellikten uzak doktorsunuz.

-Dr. Madison

Konu: Re: Re: Yeni alışma/Kurs

Ofisime döner dönmez ödemeyi yapacağım ve giriş bilgilerini size ileteneğim. Kursa önümüzdeki hafta başlayabilirsiniz.

Not - Bir arkadaş bana bir sebep göstermeden son dakikada beni ekmezdi. Patron-alışan ilişkisi olsun ya da olmasın, beni ekme şeklini takdir etmiyorum.

Not: Bu alanda gerçekten bir "kariyer" sahibi olacak kadar uzun süre alışmadınız.

-Dr. Ashton

Konu: Re: Re: Re: Re: Re: Yeni alışma/Kurs

İstedığım zaman kursa başlayabilirim... Ve sizi ekmemin tek nedeni - ÇOK, ÇOK İYİ BİR NEDEN ekleyebilirim -

Çünkü yeni işime daha önce patronumla yatmış olmanın ağırlığını omuzlarımda taşıyarak başlamak istemedim. Burada birlikte çalıştığımız her seferde yatağınızda altınızda olmanın hatırasını taşımak istemedim...

-Dr. Madison

Konu: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Yeni alışma/Kurs

CAPS LOCK kullanımı üzerinde gerçekten çalışmalısın. Tüm yanlış kelimeleri vurguluyorsun. Ve kayıt için ... Eğer gerçekten ortaya çıkmış olsaydın, yatağında altımda olduğuna dair bir anın olmayacaktı.

Seni dört ayak üstünde tutardım.

-Dr. Ashton

KONUT SAHİBİ

New York, New York

Natalie

Özel bir muayenehanede çalışmanın bir hastanede çalışmaktan daha az zor olduğunu söylediğim için şimdi pişmanlık duyuyorum. Bu, açık ara çok daha zordu ve kariyerimde ilk kez mücadele ediyordum.

Aptalca bir şekilde ilk birkaç haftamın ihtisasımın geri kalanında ne yapacağıma dair bir plan olduğunu düşünmüştüm - sadece birkaç ay boyunca Dr. Ashton'ın veya başka bir doktorun yanında gölge gibi çalışacak ve orada burada testlere girecektim. Ancak program koordinatörleri beni özel bir toplantı odasına oturtup programın ayrıntılarını ve nasıl değişeceğini anlatmaya başladıkları anda boyumdan büyük bir işe kalkıştığımı anladım.

Pazartesi'den çarşambaya kadar olan günler Dr. Ashton'la geçirdiğim günlerdi, aramızdaki gerilim her geçen saniye daha sıcak ve daha patlayıcı hale geliyordu. Aynı odayı her paylaştığımızda şehvet dolu enerji neredeyse elle tutulur hale geliyordu. O kadar belirginleşiyordu ki, son seansımızın ortasında bir kadınla konuşurken, konuşmasının ortasında durdu ve ikimize de bakarak "Tanrım! Siz ikiniz artık sikişir misiniz?"

Perşembe günleri, muayenehanenin üçüncü katında laboratuarda çalışmalar yaparak saatlerimi geçirdiğim "araştırma günleri" idi - zamanımı psikolog ve psikiyatrist arasında bölüştürüyordum. (Ve bu haftada sadece bir gün olduğu için, her ikisi de bana yeterince 'yalnız çalışma' işi veriyordu, böylece hafta sonları gelir ve bitirirdi. Ben hiç bitiremedim...)

En kötü gün ise kesinlikle acımasız bir gün olan Cuma günüydü. evrenin bana yaptığı bir şakaydı. Cuma günleri "ihtiyaç duyulan gün" olarak belirlenmişti, bu da bir araştırma ödevini tamamlamanın ortasında olsam veya gecikmiş bazı çizelgeleri yakalasam bile, eğer herhangi bir

kurul doktorlarının yapmak istemedikleri bir şeyi yapmam için bana ihtiyaçları vardı, ben onların kızıydim.

Ve beni kesinlikle kendi kızları yaptılar.

Cuma günlerim küçük dikişlerin onarılması, "Sadece birinin beni yirmi dakika dinlemesini istiyorum" seansları, temel fiziksel kontroller, rektal muayeneler, laboratuvar test taramaları, "lütfen hemşirenin Hastamın yirmi yıl önceki aile geçmişiyle ilgili notlar, lütfen" talepleri. Sabah saat yedide kapıdan girdiğim anda başlıyorlardı ve gece saat onda Park Avenue Wellness'ın kapısından çıkabildiğim için şanslıyım.

Yani teknik olarak Cuma günlerinden korkuyordum ama Perşembe günlerinden de korkuyordum çünkü beni hiç düşünmeden zalimce Cuma günlerine itiyorlardı.

"Bugün tam bir bok gibi görünüyorsun." Shannon Perşembe gecesi geç saatlerde kanepemizde yanıma oturdu. "Normalde muhteşem birisin ama şu anda gözlerinin altındaki o koca gri torbalarla seni zar zor tanıyabiliyorum."

Daha yakına eğildi ve beni kokladı. "Bu koku da ne? Bu hafta hiç duş almadın mı?"

"Çok teşekkür ederim Shannon," dedim. "Hayatım hakkında daha iyi hissetmemi sağlayacağın konusunda sana her zaman güvenebilirim."

"Rica ederim."

Üzerimdeki kazağı kıpırdatarak çıkardım ve odanın diğer ucuna fırlattım. "Bugün dışarı çıkarken bir doktor beni yakaladı ve CAT taraması için odayı hazırlarken bir bebeği tutmasına yardım etmemi istedi. Bebek bana iki saniye baktı ve üzerime kustu. Sanki bebeğin durumunu doğrulamak ister gibiydi.

benim için hayatımın durumu, biliyor musun?"

"Özür dilerim." Güldü ve bana yandan sarıldı. "İyi tarafından bakarsak, eyaletteki en yüksek maaşlı asistanlardan birisin. Orada çalışarak yılda benden on beş bin daha fazla kazanıyorsun, yani bunun bir anlamı olmalı, değil mi?"

Başımı yavaşça ona doğru çevirdim ve boş boş baktım.

Kadın daha da sert güldü. "Pis doktorla işler nasıl gidiyor?"

"*Kirli Doktor* mu? Dr. Ashton'a artık böyle mi hitap ediyoruz?"

"Evet, nedense ona senin gibi 'Dr. Dokuz İnç' demek içime sinmiyor. Ayrıca bence kulağa daha hoş geliyor."

Gülmeye çalıştım ama kuru bir nefes dışında bir şey çıkmadı. "Beni onunla tekrar konuşmaya zorlamak için hâlâ yaratıcı yollar buluyor."

"Ona hala sadece e-posta mı gönderiyorsun?"

Başımı salladım ama geçen her gün beni gerçekten yıkıyordu. Tek gereken seksi bir gülümseme, dolgun dudaklarının bir yalaması ya da bana kahvaltı ve sıcak bir şeyler getirdiğinde "Elbette bunun için teşekkür edebilirsin" demesiydi.

Her sabah kahve. ('Konu'mdan emindim: Kahvaltı için teşekkürler + I Truly Appreciate It' e-postaları yakında sona erecek).

"Biliyor musun, bu kadar çekici olmasaydı ve orada çalışan herkes tarafından sevilmeseydi ondan nefret etmek çok daha kolay olurdu."

"Sevgili mi? Onun tüm doktorlar arasında en kabası olduğunu söylediğini sanıyordum." "Kesinlikle öyle." Koltukta doğruldum.

"Ama herkes onu sever

Çünkü zaman zaman yaptığı pislikler bir yana, aslında oldukça cömerttir."

Sanki bana inanmıyormuş gibi baktı.

"Her ay hastalarının bakımının yüzde yirmisini karşılıyor ve sonraki ilk üç doktordan iki kat daha fazla ücretsiz vaka alıyor. birleşti."

"Şaka yapıyorsun. Nasıl öğrendin?"

"Geçen gün masasını karıştırıyordum, cep telefonumu nereye sakladığını bulmaya çalışıyordum." Sessizliğimi bozmak için yaptığı sayısız başarısız girişimden sonra gülümsedim. "Bir not listesi ve ona iliştilmiş bir sürü çek gördüm. Hepsi de ücretini karşılayamayan ya da sağlık sigortası olmayan hastaların ödemeleriydi. Ve notlar, bu yıl ücretsiz olarak üstlendiği en az elli şeyin çok kapsamlı bir listesiydi. Elli."

"Belki de o kadar kötü biri değildir. Yani, belli ki sen ondan hoşlanıyorsun ve tam tersi, belki ikiniz bu çocukça oyunlardan yorulduğunuzda

birbirinizle oyun oynarsanız, en azından yeniden arkadaş olabilirsiniz."

"O kadar uzağa gitmeyeceğim." Sehpanın üzerinde titreyen telefonumu elime aldım. "Benden özür dileyecek ya da en azından bu kadar kaba olmak zorunda olmadığını kabul edecek."

Ekranımı kaydırdım ve doktorun kendisinden gelen bir mesaj gördüm.

Konu: Yarın. (İhtiyaç duyulan gün)

Dr. Laurel yarın gelmeyecek. Sabahki üç randevusuyla sizin ilgilenmeniz gerekecek. Bir hemşire hazır olacak.

-Dr. Ashton

Konu: Re: Yarın. (Gerektiği gibi gün)

Dr. Laurel? Sabah randevuları genelde pap smear değil mi?

-Dr. Madison

Konu: Re: Re: Yarın. (Gerektiği gibi gün)

Evet.

Bu bir sorun mu? Kukuya dokunmaktan rahatsız mı oluyorsun?

-Dr. Ashton

Konu: Re: Re: Re: Ynt: Yarın. (Gerektiği gibi gün)

Hayır, ben sadece... Uzun zamandır bunlardan birini yapmadım ve sadece birkaçını stajyer olarak yaptım. Yine de iyi olacağıma eminim.

-Dr. Madison.

Konu: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Yarın. (Gerektiği gibi gün)

Fazla seçeneğiniz yok... Size yardımcı olması için görevlendirilen hemşire, Dr. Laurel'in daha sonra "not vermesi" için performansınızla ilgili gözlem notları alacak.

Geceleri beni sikmeyi düşünerek kendi amına dokunduğun kadar, bence bu senin için oldukça kolay olmalı.

-Dr. Ashton

KONUT SAHİBİ

New York, New York

Natalie

Ertesi sabah, günün ilk hastasıyla karşılaştığımda kalbim hızla çarpıyordu. Eldivenlerim sıkıca takılmıştı, hemşire arabadaki aletleri kolay erişim için mükemmel bir şekilde düzenlemişti ve bir vajina tam karşımdaydı.

"Dr. Madison?" Hemşire arkasından fısıldadı. "Dr. Madison?" "Evet?"

"Sınava ne zaman başlamayı planlıyorsunuz?"

"Hemen şimdi." Taburemi hasta yatağına olabildiğince yaklaştırdım.

"Ayaklarınızı benim için üzengeye yerleştirebilir misiniz lütfen?"

"Zaten üzengideler, Doktor." Hasta tısladı. "Tıpkı on dakika önce ve yirmi dakika önce üzengede oldukları gibi. Biraz daha uzarsa bacaklarım pes edebilir. Fiziksel olarak iyi durumda gibi mi görünüyorum?"

"Hayır... Yani, evet. Yani -" İçimi çektim. Benden beyin cerrahisi yapmamı da isteyebilirlerdi. Bu işte hiç iyi değildim. Çok iyi bir sebepten dolayı.

"Dr. Madison?" Hemşire tekrar fısıldadı. "Dr. Madison'ı çağırmam gerekiyor mu? Ashton bunu yapmak için mi? Yirmi dakika sonra başka bir randevunuz var ve daha buna bile başlamadınız."

"Hayır, ben hallederim," dedim spekulumu elime alarak. "Ben hallederim." Spekulumu hastaya yaklaştırdım, yerleştirmeye hazırlanıyordum ama yere düşürdüm. yere.

"Tamam, bu kadar." Hasta ayağa kalktı. "Bana başka birini bulun. Hemen."

Karşı bir cevap bile vermedim. Eldivenlerimi çıkardım ve doğruca Dr. Ashton'ın ofisine gitmek üzere odadan çıktım. Burada olduğunu biliyordum ve herkese öğle yemeğinden sonraya kadar onu rahatsız etmemelerini söylemiş olsa da yine de kapısını çaldım.

"Burada "Zahmet etmeyin" kelimesinin ne anlama geldiğini bilen var mı?" Kapıyı açarken cümlesini bitirdi. "Kuku fobin mi var? Bu yüzden mi şu anda ödevin için ağlıyor gibi görünüyorsun?"

"Hayır." Gergin bir kahkaha attım. "Sadece..."

"Her an olabilir, Dr. Madison. Yeterince uğraşırsanız bu cümleyi tamamlayabilirsiniz."

"Uzun lafın kısıası, ilk ve ikinci kez pap smear yaptığımda bir hastayı ciddi şekilde incittim. Her şeyi berbat ettim ve neredeyse hastaneye iki kez dava açılmasına neden oluyordum. Sonunda anlaşmaya varıldı ve şef bunun dürüst bir hata olduğunu anladı ama..."

"Stajyerlik yıllarınızın geri kalanında onlardan mümkün olduğunca kaçındınız. - Bu teknik olarak *hile* yapmaktır, ancak kadın sağlığının asla geleceğinizde olmadığını düşündüğünüz için, asla düzgün bir şekilde öğrenmemeye karar verdiniz?"

Başımı salladım ve elimi tutarak beni resepsiyon alanından geçirip kadın sağlığı bölümüne götürdü. Odaya girdi ve bir çizelge aldı, hemen buraya başladığımdan beri ondan görmediğim bir moda girdi: Tatlı, şefkatli bir doktor.

"Bayan Farmington, ben Dr. Ashton ve bugün muayenenizi tamamlamak istiyorum. Bunu benim yapmam konusunda kendinizi rahat hissediyor musunuz?"

"Evet." Kızardı. "Kesinlikle."

"Çok dikkatli olun, Dr. Madison," dedi yumuşak bir sesle. "Bugün bunlardan dördünü birlikte yapacağız, böylece bu bir daha olmayacak." Eldiven giymemi işaret etti ve saniyeler içinde tüm dikkatini hastaya verdi.

Muayeneyi kolaylıkla yapmasını izledim, küçük konuşmalar ve kahkahalarla onu meşgul ederken odağını asla kaybetmedi. On dakika sürdü.

Yapmaktan korktuğum kısmı tamamlamak ve meme ve pelvik testleri tamamlamak için yirmi dakika.

Sonraki iki sınavı da aynı şekilde tamamladı - yumuşak bir şekilde talimat vererek Bunun ne kadar "kolay" olduğuna dikkat etmemi istedi ve o bitirdiğinde, final sınavını tek başıma yapabileceğimden biraz emindim.

"Bunları benim için masaya teslim edin." Hemşireye bir pano uzattı. "Bugün yardım ettiğiniz için teşekkür ederim. Dr. Madison'ın sonuncuyu kendi başına tamamlamasını izleyeceğim."

Hemşire bana iyi şanslar diledi ve odadan çıktı. "Son hasta ne zaman gelecek?" diye sordum.

"Şimdi." Bir pano aldı. "Soyun ve masanın üzerine çık."

"Ne?"

"Beni duydun." Sesi alçaktı. "Soyun ve masanın üzerine çık. Sorunun konusunda sana *bizzat* yardım edeceğim."

"Kusura bakmayın ama bana pap smear testi yapmanıza ihtiyacım yok." "İyi, çünkü sana bunu yapmayı hiç planlamıyordum." Baktı Odadan çıkmadan önce beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

Kıpırdamadan durdum, tam bir şok içindeydim. Bir yanım o anda tüm kıyafetlerimi çıkarıp atmak ve odaya döner dönmez bana sahip olmasına izin vermek istiyordu. Ve diğer yarım da aslında aynı lanet şeyi istiyordu.

Ayakkabılarımı, külotumu ve eteğimi çıkardım, koltuğa oturdum. kucağımı nişasta beyazı bir kâğıt parçasıyla örtmeden önce hasta yatağının kenarına oturdum.

Kapı çalındı ve hazır olup olmadığını sordu. "Evet..."

Sesim o kadar yumuşaktı ki zar zor duyabiliyordum.

Kapı açıldı ve elinde bir pano ile içeri girdi.

"Bayan Madison," dedi bana sanki gerçekten bir hastaymışım gibi bakarak. "Ben Dr. Ashton ve bugün amcığınızla ben ilgileneceğim."

"Senaryonun bu olmadığından oldukça eminim..."

"Bugün." Sırtarak önümdeki tabureye oturdu ve kalemini şaklattı.

"Ama önce birkaç kişisel soru soracağım. Şu anda sigara içiyor musunuz?"

"Hayır."

"Şu anda herhangi bir eğlence amaçlı uyuşturucu kullanıyor musunuz?" "Hayır."

"Şu anda başka insanlarla yatıyor musun?"

"Ne?"

"Evet ya da hayır," dedi. "Şu anda başka insanlarla mı yatıyorsun?" "Kimseyi 'becermiyorum'."

"Güzel." Panosuna bir şeyler yazdı. "En son ne zaman cinsel ilişkiye girdiniz?"

"Bu soruya cevap veremem."

"Verebilirsin ve vereceksin."

Başımı salladım. "Bir yıl önce."

Şok içinde kalemini yere düşürdü ama almak yerine cebinden bir tane daha çıkarıp başını salladı. "Sen mi Gelmek mi?"

"Ne?"

"Beni duydun," diye sesini alçalttı. "Geldin mi?" "Hayır."

"İlginç." Panoyu yere bıraktı ve bir çift eldiven aldı, sanki bu gerçek bir sınavmış gibi giydi. "Yatağa uzanın lütfen."

Ben bir şey yapmadım. Sadece ona baktım - yarı tahrik olmuş, yarı tahrik olmanın *ötesinde*, bu yüzden ayağa kalktı ve beni yavaşça yatağa doğru itti.

Bana gülümsedi ve eldivenleri hızla çıkarıp odanın öbür ucundaki çöpe attı. "Bu bir alışkanlık. Bugün seninleyken onlara ihtiyacım olacağını hiç sanmıyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

Sorumu geçiştirdi. "Bacaklarını üzengiye koy ve bacaklarını benim için aç."

Yavaşça emrini yerine getirdim ve parlak, beyaz tavana baktım.

Saniyeler içinde, ellerinin uyluklarımın içini nazikçe okşadığını hissettim. Sonra kısık bir kahkaha attığını duydum.

"Bir hastanın vücuduna gülmek kabalıktır," dedim. "Bu, hastaya iyi davranmanın ilk kuralıdır. Bunca yıllık deneyiminizle bunu bilmeniz gerekir."

"Hastama gülmüyorum." Bir parmağını sıırılsıklam olmuş yarığında gezdirdi. "Sadece daha önce burada olan tüm kıllarından kurtulmana neyin sebep olduğunu merak ediyorum."

Tüm vücudum kıpkırmızı oldu.

"Haftalar önce ofisimde sana dokunduğumda burada kesinlikle saçların vardı..." Bana gülümsedi. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, her iki şekilde de umurumda değil."

"Muhtemelen bugünden sonra onu bir daha görmeyeceksiniz, bu yüzden neyi umursayıp umursamadığınız gerçekten önemli değil. Ayrıca -"

Klitorisime üflediğini hissettiğimde, kalın dilini klitorisime sürdüğünü hissettiğimde konuşmayı hemen kestim. Elleri kalçalarımı okşamaya devam etti ve sanki ağzımı öpüyormuş gibi amımı öpmeye başladığında, tüm düşünce trenini kaybettim.

Başını amıma gömüp iki parmağını içime soktuğunda nefes alışım yavaşladı.

"Ahh..." Üzengide olduğum için bacaklarımın güçsüzleştiğini hissettim ama hareket etmeme izin vermedi.

İnleyerek aşağı uzandım ve klitorisimi ağzına alırken saçlarından bir tutam yakaladım.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım...

"Garrett ... Yapabilir misin ..." Parmaklarıyla beni daha da sert sikmeye başladığında, sırlıklam amıma girip çıkan parmaklarının sesi odayı doldururken haykırdım. "Yavaşlayabilir misin? Yavaşla... Yavaşla ..."

"Shhh ..." Klitorisime tekrar üfledi - beni daha da yüksek sesle inletti, ama hiç yavaşlamadı.

Dilinin mükemmel, duyumsal ritmiyle beni kızdırmaya devam etti ve bacaklarımı her kapatmaya çalıştığımda, onları sıkıca kavradı ve birbirinden ayırdı.

Amım onun ağzına karşı zonklamaya başladı ve bu sadece bana daha fazla işkence etmesine neden oldu.

"Yüzüme gel Natalie..." diye fısıldadı. "Benim için gel ..."

Başparmağıyla dilini klitorisime sürtmek arasında gidip gelmeye başladığında gözlerimi kapattım. Vücudum onun sıkı kavrayışının altında titremeye başladı ve bir tür kontrol sağlamaya çalıştım, ama faydası yoktu.

Tüm vücudum masaya çarparak sarsılırken haykırdım - arabadaki malzemelerin bir kısmı yere düştü. Amımı öpmeye devam ettiğini hissettim, bastırılmış zevk dalgaları tekrar tekrar içimden geçerken.

Tekrar hareketsiz kaldığımda bacaklarımı hissedemiyordum ve
istesem de önümüzdeki iki saat boyunca ayağa kalkamayacağımdan
oldukça emindim.

Garrett ayağa kalkıp bana bakmadan önce son bir kez dilini üzerimde gezdirdi.

"Boşaldığında çok seksi oluyorsun," dedi usulca. "Bunu daha sık görmek için sabırsızlanıyorum."

Gözlerini benden ayırmadan dolaptan birkaç yumuşak havlu aldı ve yaptığı işten tatmin olana kadar bacaklarımın arasını sildi.

Sonra eteğimi toplayıp yanıma koyduktan sonra kapıya doğru yürüdü. "Önümüzdeki kırk sekiz saat içinde kontrol için burada buluşmamız gerekecek. Tedavinizden tamamen memnun olduğunuzdan emin olmak için.

..."

DOKTOR

New York, New York

Garrett

Konu: İlerleme var.

Bugün pap smear testini tek başına tamamladığını duydum. Madalya ister misin?

-Dr. Ashton

Konu: Re: İlerleme.

Düzelتيyorum: Bugün *iki* pap smear testini tek başıma tamamladım. Ve evet, eğer teklif ediyorsanız. Bir madalya isterim.

-Dr. Madison

Konu: Re: Re: İlerleme.

Üç koşul/talep altında size bir tane vermekten mutluluk duyarım.

-Dr. Ashton

Konu: Re: Re: Re: Re: İlerleme.

Bunları listeleyin ve kabul edip edemeyeceğimi size bildireyim.

-Dr. Madison

Konu: Re: Re: Re: Re: Re: Re: İlerleme.

1. Benimle e-postalar dışında/bir konuda yardımına ihtiyaç duyduğunda tekrar konuşmaya başlıyorsun. (Sana davranış biçimim için özür dilerim ve

Bu noktada hemfikirseniz *şahsen* özür dileyin)

2. O gece beni ektiğin için pişman olduğunu itiraf ediyorsun.

3. Otuz dakika içinde benimle altı numaralı muayene odasında buluşun, böylece size ödülünüzü şahsen verebilirim... (İpucu: Aslında bir madalya değil.)

-Dr. Ashton

Konu: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: İlerleme.

1. Tamam, bunu kabul ediyorum. (Özrü kesinlikle şahsen istiyorum.)

2. O gece seni ektiğim için pişmanım, ama sadece aslında oldukça iyi uyuduğumuzu ve bu konuda iyi bir konuşma yapabileceğimizi düşündüğüm için. (Yine de, ben buraya başlamadan önce beni becerecektin, bu yüzden bir parçam hala seni ektiğim için pişman değil :-))

3. Ben zaten burada bekliyorum. (İpucu: Bunun bir madalya olmadığını umuyordum.

:-).)

-Dr. Madison

DOKTOR

New York, New York

Garrett

Ne düşünüyorum ben böyle?

Bu kadını kovmak zorunda kalacaktım. Er ya da geç.

Muayene odasında amını yalayıp yuttuktan tam yirmi iki saat sonra tekrar yaptım.

Ve ondan iki gün sonra tekrar.

Ve sonra her gün tekrar, sırf bu yüzden.

"Muayene odası zamanımız" nedeniyle sürekli ertelediğimiz için benden ilk resmi muayenesini henüz tamamlamamıştı ve buradaki diğer doktorlara daha çok benzemeye başladığımı hissetmeye başlamıştım.

Sadece yapmak istediğim şeyleri, yapmak istediğim *zaman* yapıyordum ve bu gerçekten ne bana ne de Natalie'ye iyi geliyordu.

Daha da kötüsü, şu anda ne halt ediyorsak edelim, ondan gerçekten *hoşlandığım* hissinden kurtulamıyordum. O şimdiye kadar tanıştığım en zeki kadındı, kesinlikle

En seksi ve kendimi ofis dışında çıkarken görebileceğim mükemmel insan tipiymiş gibi hissediyordum.

Bu bile başlı başına büyük bir sorundu.

Tek eşli bir flört tipi değildim - en azından şu anda hazır değildim ve pratiğim her şeyden önce geliyordu. *Her zaman*.

Yine de, ikimiz de işkolik olsak da, bir şekilde her gün birlikte vakit geçirmenin bir yolunu bulduğumuzu fark etmeye başlamıştım. Mola odasında, alt kattaki kütüphanede kahvaltı ederken, ofis saatlerinden sonra yeni yenilenmiş araştırma kanadında.

Dün gece ona bir hediye bile gönderdim...

Buna bir son vermem gerekiyordu. Hem de hemen.

KONUT SAHİBİ

New York, New York

Natalie

Konu: "Pis Doktor" bugün bana çiçek göndermiş.

Bir resim ekliyorum. Bunlar ne kadar şirin?! (Sanırım benden gerçekten hoşlanıyor.)

Ayrıca bana birkaç hafta sonraki "makyaj randevusu" için el yazısıyla yazılmış tatlı bir davetiye gönderdi.

-Natalie

Konu: Re: "Kirli Doktor" bugün bana çiçek göndermiş.

Dün de sana çiçek gönderdi. Beni kıskandırmaya mı çalışıyorsun? (Ve tabii ki senden gerçekten hoşlanıyor. **Her gün eve gelmeni sağlayan o kalıcı şapşal sırtışından çok belli).

Lütfen bu sefer onu ayağa kaldırmayın.

Bekle, artık ona 'Dr. Dokuz İnç' demiyor musun? Bu arada, sözde "dokuz inç "i deneyimlemekle ilgili neden bana henüz bir şey söylemedin?

-Shan-Shan

Konu: Re: Re: Re: Re: Re: "Kirli Doktor" bugün bana çiçek gönderdi.

Hayır, dün bana *yemek ve şarap* gönderdi. Diğer çiçek seti ise dünden önceki güne aitti. Büyük fark var. :-)

Ve evet, seni kıskandırmaya çalışıyorum ama bunun tek nedeni bugün tezgahın üzerinde Manhattan Medical'dan aldığın notlardan bazılarını görmem ve bunun

Kıskandım... (Bana yaptıkları şey hala acıtıyor, harika bir alternatif olsun ya da olmasın. Özür dilerim. :-())

Onu kesinlikle ekmeyeceğim. Aslında o gece beni alması için ısrar ediyor.

Ve aslında şimdilik 'Kirli Doktor' ismini seviyorum ve sana onun 'dokuz inç'inden bahsetmememin tek nedeni hala seks yapmamış olmamız.

Not: Şu aptal NewYorkMinute uygulamasının önerdiği gibi gerçekten %100 eşleşmemiz mümkün mü sizce?

-Natalie

Konu: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: "Kirli Doktor" bugün bana çiçek gönderdi.

%100 eşleşme mi?

Bir bakalım: İkiniz de inatçı, tartışmacı ve zorlandığınızda öfkelenen insanlarsınız. Ayrıca mesai saatleri dışında bir muayene odasında oral seks yapma konusunda hiçbir ahlaki değerinizi yok, yani...Evet. *%100 eşleşiyor.*

Daha ciddi bir not olarak, evet. Bence ileride bir şeyler olabilir. İkinizi yıllarca çıkarken görüyorum, sonunda.

AYRICA - Manhattan Medical'den bahsettiğiniz için, bu hafta başında yayınlanan bir iç notu ekliyorum. Park Avenue Wellness'ın tadını çıkardığınızı biliyorum, ancak en ufak bir cazibeniz varsa, bunu okuyun. (Eğer değilse, silin.)

-Shan-Shan

Konu: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: "Kirli Doktor" bugün bana çiçek gönderdi.

Okumama gerek kalmayacak ama yine de gönderdiğiniz için teşekkür ederim :-) Öğle tatilinde seni ararım.

-Natalie

KONUT SAHİBİ

New York, New York

Natalie

Bu kadarı da fazla.

Bu adamdan gerçekten hoşlanmaya başladığım için nefret ediyorum.

Dr. Ashton'ın muayene odasında bana yaptıklarıyla ilgili tüm anılarımı ve benim *için* yaptığı tüm rastgele tatlı şeyleri mahvetmesi sadece birkaç hafta sürdü. Dilinden başka bir şey kullanmadan beni arka arkaya orgazm ettiği sahneler, bu hafta son birkaç gündür işe geliş şekliyle artık silinmişti.

Akli dengesi yerinde olmayan, psikopat bir patron olmaya ve bana sebepsiz yere kötü davranmaya geri dönmüştü.

Ofisimizdeki bölme yeniden ortaya çıkmıştı, kitap rafları bir kez daha yanımdaydı - dosyalarla doluydu ve ona bunu neden tekrar yaptığını sorduğumda bana patladı.

Telefonda kızgın bir hastayla konuşur gibi konuşurken, Manhattan Medical'ın web sitesini açtım ve çalışan portalına giriş yaptım.

Sonunda Shannon'ın bana gönderdiği iç yazışmayı açtım ve bunun muhtemelen kaderin bana göndermeye çalıştığı bir mesaj olduğunu fark ettim. Bu bir İnsan

Kaynaklar, iki asistanın geçen ay dikkatsizlik nedeniyle işten çıkarıldığını ve hastanenin fazla tantana ya da dikkat çekmeden onları hızla değiştirmeye çalıştığını ortaya koyan bir mesaj yayınladı.

Çekmecemi açtım ve özgeçmişimi çıkardım, bir mucize olmasını ve tekrar kabul edilmeyi umuyordum. Eğer kabul edilmezsem, başka yerlere başvuracak ve yeni dönemle birlikte transfer seçenekleri olmasını umacaktım.

Park Avenue Wellness'a aşık olmak - yoğun günler bir yana, Dr. Ashton'ın sıcak ve soğuk davranışlarına sürekli katlanmam için yeterli değildi. Harika bir dil ya da değil.

"Dr. Madison?" Telefonu kapattıktan sonra adımı söyledi. "Dr. Madison? Madison?"

Telefonumu çıkardım ve ona bir e-posta gönderdim.

Konu: Evet mi?

Bugün size nasıl yardımcı olabilirim, Dr. Jekyll/Hyde?

-Dr. Madison

İçini çekti ve masasından kalkıp benimkine doğru yürüdü. "Yine sadece e-postayla iş yapmayacağız."

"Öyle değil mi?" Eğitim bölümüne Maryland Üniversitesi yazdım.

"Sana daha önce bana hiçbir şekilde davranamayacağını söylemiştim ve sen bunu yine yaptın, hem de sebepsiz yere."

"Bir nedeni var." Sesi gergindi. "Çok iyi bir neden."

"O zaman nedir?" Yazmayı bıraktım ve ona baktım. "Bir gün o muayene odasında adını haykırmamı sağlayıp, ertesi gün seni bir çöp gibi tamamen aşağılayabileceğimi düşündüren şey ne olabilir? Sıradaki?"

"Sana daha önce de söyledim, teknik olarak seni asla *altıma* almam," dedi masamın arkasına geçerek. "Dürüst olmak gerekirse, gerekçem -" Ekranıma baktı ve "Manhattan Tıpta Uzmanlık Sınavı'nın birinci bölümünü doldurduğunuz için teşekkür ederiz. uygulaması" kalın harflerle ekranımda belirdi.

"Buradayken başka asistanlıklara da mı başvuruyorsun?" Sesi kızgındı ama biraz da incinmiş gibiydi. "Bunu ne zamandır benden habersiz yapıyorsun?"

"Sadece bugün, yine küçümseyici bir pislik olmaya başladığında." Dişlerimi sıktım.

"Sadece bugün olduğuna emin misin?"

Shannon'dan gelen yeni bir e-posta ekranıma düşmeden önce ona cevap verme fırsatım olmadı ve bunu engellemek için yapabileceğim hiçbir şey olmadığını biliyordum

onu görmesini engelledi.

Konu: Acil durum! (Şimdi mi? LOL)

Kirli Doktor'a ilgilenmeniz gereken acil bir durum olduğunu söyleyebilmeniz için ofisinizi şimdi mi aramam gerekiyor yoksa bir saat sonra mı? Hatırlayamıyorum...

Bana haber ver...

-Shan-Shan

"Yani sen de mi yalancısın?" Dr. Ashton çenesini sıktı.

"Sahip olduğu en zeki asistana nasıl davranacağını bilmeyen bir psikopat olmaktan iyidir."

"Sen aynı zamanda şimdiye kadar sahip olduğum *en seksi* asistanımsın Natalie." Aramızdaki boşluğu kapattı. "İşte sorun da bu."

"*Görünüşüm* yüzünden mi bana kötü davranıyorsun?" Gözlerimi ona diktim. "Siz bir terapistsiniz ve bu sözlerin ağzınızdan çıkmasına gerçekten izin mi verdiniz? Cidden mi?"

"Natalie -"

"Hayır." Kanım kaynıyordu. "Gerekçen tam bir saçmalık. Daha çok '*Senden hoşlanıyorum Natalie*, ama ben centilmenlikten korkan bir alfa pisliğiyim, o yüzden aklıma estiğinde '*Senden hoşlanıyorum*' demek için sana kötü davranacağım' gibi geliyor."

"Öyle değil."

"Değil mi?" Geri adım atmaya çalıştım ama bir kolunu belime doladı ve beni göğsüne doğru çekti. "Bu sana hiç makul gelmiyor mu?"

"Hiç de değil."

"O zaman neden her gün bana, sadece bana, işe kahvaltı ve kahve getirdin? Her gün. Tek. Gün?"

"Aynı ofisi paylaşıyoruz. Bunu yapmamak kabalık olur."

"O zaman neden evime her gece rastgele çiçek ve şarap teslimatı yapılıyor?"

"Belki de arkadaşlık kurallarını çiğnediğim için kendimi kötü hissediyorum ve bunu telafi etmek istiyorum."

"Peki senden bana gelen postadaki el yazısı davetiye?" "Per Se'ye mi?" Yüz ifadesi yumuşadı ama uzun sürmedi.

"Evet, bundan dört hafta sonra Per Se'yi becermek için çünkü 'gerçekten, gerçekten' bir telafi randevusu istediğini söyledin." Göğsüm inip kalkıyordu ve çığlık atmanın eşiğindeydim. "Bunun için bahanen ne?"

"Hayatımda bir gün bile ekilmedim. Bunu düzeltmeni istiyorum."

"Biliyor musun?" Ondan uzaklaştım ve kapıya doğru yöneldim, ıslanmanın ötesinde olduğumdan, pantolonunun içinden sertleşmiş sikinin izini açıkça görebildiğimden nefret ediyordum. "Siktirin gidin, Dr. Ashton. Siktir. Seni."

"Bunu memnuniyetle kabul ederim." Benden önce kapıya geldi ve ben çeviremeden kapı kolunu yakaladı. Sonra beni etrafında döndürdü. "Evet, senden hoşlanıyorum Natalie. Olması gerekenden çok daha fazla."

"Bunu söylemek ne kadar kolaydı?"

"Çok iyi. Elbiselerini çıkar." Saniyeler içinde önümdeydi, ağzı ağzımdaydı, ben elbisemin fermuarını açmak için uğraşırken elleri saçlarımdaydı.

Sabırsızlıkla elimi çekti ve elbisemin fermuarını kendisi açtı. Sonra beni şezlonga itti ve pantolonunun kemerini çözdü.

"Dizlerinin üzerine çok..." Kulağıma fısıldadı ve ben de yavaşça dört ayağımın üzerine kalktım. Arkama geçti ve at kuyruğunu tutarak yavaşça geriye doğru çekti.

Prezervatifi açarken çıkardığı sesi duydum ve bir sonraki hissettiğim şey sikini yavaşça içimde kaydırmasıydı. Santim santim.

Kesinlikle 9 inç.

"Ahhh..." Mırıldandım ve o da boynumun arkasını öptü.

Bana hareketsiz kalmamı emrederken, bedenim onun kalın uzunluğuna alışırken tırnaklarımı deriye geçirdim.

Omzumu usulca öptü ama tatlılığına ani bir son verdi. Birden kalçalarımı kavradı ve sikini acımasızca içime sokarak zevkten çığlık atmama neden oldu. Sol eliyle ağzımı kapatarak çığlıklarımı bastırdı ve diğer eliyle de beni kendine doğru bastırdı.

Gözlerimi kapatarak kontrolü tamamen ona bıraktım ve başka hiçbir şeye odaklanmadan kendimi ona teslim ettim. Tenimi sertçe ısıtırken, "Amin çok iyi hissettiriyor... çok iyi..." diye fısıldadı.

İçime daha derin girerken masasının üzerindeki telefon çaldı. Devam ederken çalmasına izin vermesini bekliyordum ama beni saçlarımdan tutup geri çekti ve "Aç şunu" diye fısıldadı.

"Ne?"

"Beni duydun." Tekrar içime girdi. "Aç şu telefonu. Cevap ver." "Şimdi mi?"

"Hemen şimdi." Ritmini hiç kaybetmeden kıcımlı tokatladı.

O hâlâ bana vururken telefonu açtım. "Dr. Ashton'ın ofisi." Nefes nefese cevap verdim. "Nasıl -" İnlememi tuttum. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Merhaba, benim adım Hannah Yates. Bu akşamki randevumla ilgili olarak Dr. Ashton'a ulaşmayı umuyordum. Biraz erken geleceğimi ve bunun sorun olup olmayacağını kendisine bildirmek istedim."

"Her şey yolunda," diye fısıldadı kulağıma. "Ona her şeyin yolunda olduğunu söyle."

"Hanımefendi, bu -" Başparmağı klitorisime masaj yaparken dudağımı ısırdım. "Eminim bu sorun olmayacaktır. Ona haber veririm. İyi günler."

"Hayır, bekle! Ona cinsel hayatım hakkında konuşmaya açık olduğumu da söyleyebilir misin? Ona bu soruları bu sefer bana sorabileceğini söyle, böylece garip olmaz."

Sanki beni görebiliyormuş gibi başımı salladım, vücudum titremeye ve sarsılmaya başladığında hiçbir şey söyleyemedim.

"Alo? Orada mısınız?"

"Öyle mi, Dr. Madison?" Boynumu öptü. "*Orada* mısınız?"

"Yessss. " İnledim ve telefonu bıraktım, öne doğru onunkine doğru düştüm Masa. Yüzüm tahtaya çarpmadan önce beni yakaladı ve sonra telefonu kendisi aldı.

"Bayan Yates, ben Dr. Ashton, hâlâ hatta mısınız?" Kendini serbest bırakırken içime daha sert girdi, sesini her zamanki gibi sakın tutarken beni kendine doğru çekti. "Evet, evet, Dr. Madison'a tamamen iyi olacaktır, bu yüzden yapmanıza gerek yok -" Boynumun arkasını öptü. "Daha sonra kontrol etmek zorunda değilsin... Tamam, evet, bu teklif hala duruyor ... Tamam, görüşürüz o zaman."

Telefonu kapattı ve beni şezlonga yatırmadan önce yavaşça içimden çıktı. Prezervatifi çıkarıp attı, sonra bana doğru yürüdü ve elbisemi giymeme yardım etti.

Bana baktı, biraz endişeliydi. "Sen iyi misin?"

Başımı salladım. Daha önce hiç böyle sikilmemiştim ve bugünün aylarca rüyalarımnda tekrarlanacağından oldukça emindim.

"Günün geri kalanında kalmayı mı planlıyorsunuz, yoksa -" Saatine baktı. "'Shan-Shan' ile acil bir durum varmış gibi davranıp Manhattan'a başvurmaya devam etmek için ayrılma vaktin gelmek üzere mi? Tıbbi mi?"

"Hayır, ben..." Yanaklarım kızardı. "Numara yapmayacaktım." "Yani acil bir durum mu var?"

"Hayır," diye itiraf ettim. "Ama birkaç dakika içinde olabilir. Asla bilemezsin."

"Peki bana arkamdan 'Pis Doktor' mu diyorsun?" Biraz eğlenmiş görünüyordu.

"Aslında senin için farklı bir lakabım var." "Bana ne olduğunu söylemek ister misin?"

"Asla." Gülümsedim. "Ama değiştirmemi istersen, bugünden itibaren alfa-asshole şeyini bırakabilir ve biraz daha romantik olmaya çalışabilirsin."

"Peki ya yapmazsam?"

"Bunun cevabını bilmek istemezsiniz ama sadece e-postayla yapılan görüşmelerin geri dönüşünü de içeriyor."

"Hmmm." Sütyenimi düzeltti ve pantolonunu bağlamak için ayağa kalktı. "Peki, Yarın görüşürüz, Dr. Madison. Günün geri kalanında iyi eğlenceler. Soru sormak yok."

"Gerçekten mi?"

Başını salladı ve kapıya doğru yürüdü - kapıyı benim için açık tuttu.

"Gerçekten mi?" Ayağa kalktım ve hemen denge için şezlongun kenarına tutundum,

Bacaklarımın ne kadar zayıf ve ağırlı olduğunu hissediyordum. Yavaşça ona doğru sallanırken Garrett'ı gülümserken yakaladım.

Alaycılığını dizginleyerek odadan çıkmadan önce alnıma bir öpücük kondurdu. "Yarın görüşürüz."

DOKTOR

New York, New York

Garrett

Konu: Dün göndermiş olduğunuz çikolata kaplı çilekler için teşekkür ederim.

Bugün seni ofiste görme şansım olmadı ama onları çok sevdim. (Evet, bu daha 'romantik' sayılır. Gerçi amımın sikine karşı nasıl hissettirdiğinden gerçekten zevk aldığına dair ekstra not sayılmaz. O_o.)

-Dr. Madison

Güldüm ve telefonumu yere bıraktım.

Ofisimin kapısını kapattım ve her şeyin karanlık ve yerli yerinde olduğundan emin olarak kanada yöneldim. Koridorun sonundaki çalışma odasının ışığı hâlâ yanıyordu, ben de oraya doğru yürüdüm ve içeri adım attığımda Natalie'nin kitap okuduğunu ve bir fincan kahve yudumladığını gördüm.

Hemen başını kaldırıp bana baktı ve kızardı. "Bugünlük gittiğini sanıyordum."

"Henüz değil." Onun karşısındaki koltuğu çektim. "Ne okuyorsun?"

"Londra ailesi davası," dedi. "Geçen hafta araştırma yaparken karşıma çıktılar, ben de arşivlerinizden dosyalarını aldım. Onları uzun süredir tedavi ediyordunuz ve ben garip bir şey buldum. Gerçekten tuhaf bir şey."

"Bir soru mu geliyor?"

"Belki." Birkaç dosya daha aldı. "Aslında tüm hastalarınızın yüzde yirmisinde bir sorun var."

"Hâlâ soruyu bekliyorum."

"Ne zaman bazı dosyaları masaya bıraksam, bir saat içinde işaretlenmemiş olarak geri geliyorlar. Dosyada hiçbir ödeme yöntemi yok - evet, ben

yasadışı olarak kontrol ettim, ama sadece araştırdığım için." Bana baktı. "Bu ay, gördüğünüz hiçbir kişi için tek bir ödeme yapılmadı. İflas etmeye mi çalışıyorsunuz yoksa kapalı kapılar ardında gerçekten bu kadar cömert misiniz?"

Gülümsedim ama cevap vermedim.

"Burada iki yüz bin doların üzerinde bir zarardan bahsediyoruz," dedi. "Bu kadar parayı kaybetmeyi göze alabilir misiniz?"

"Bu bir kayıp değil, ama öyle olsa bile, evet. Babamın cömertliği bana da geçti," dedim. "Muayenehaneyi çoğunlukla onun yaptığı gibi yönetiyorum."

Başka bir şey söylemeden önce uzun süre bana baktı. "Dr. Ashton -"

"Garrett." Onu düzelttim. "Sanırım kesinlikle ilk ismimiz şimdi."

"Evet, şey, Garrett. Yanlış anlama ama bana hiç de süper hayırsever bir tip gibi gelmiyorsun."

"Sana tam olarak ne gibi görünüyorum?"

"Pisliğin teki." Güldü ve ben de gözlerimi ona diktim. "Yine de çekici ve çekici bir pislik."

Gözlerini devirerek güldü. "Bildiğim iyi oldu." "Bu ters iltifat için teşekkür ederim."

"Rica ederim," dedi. "Ama tüm ciddiyetimle söylüyorum, babanın izinden gitmen çok hoş."

"Teşekkür ederim." Ona baktım. "Anladığım kadarıyla ihtisasınızı tamamlamak için ilk tercihiniz benim muayenehanem değilmiş?"

"Siz benim listemde bile değildiniz, alınmayın. Sadece Manhattan Medical vardı, çünkü orası her zaman hayalim olmuştur."

"Oraya geri dönme umudunu hala koruyor musun?"

Başını salladı. "Seni küçümsemek için söylemedim. Sadece -"

"Senin rüyan." Öne doğru eğildim ve ikimizi de hazırlıksız yakalayıp dudaklarından öptüm. "Programında boş bir zaman olduğunda bana haber ver."

yakında ofisin dışına çıkacağız. Bir süredir 'biz' hakkında beni rahatsız eden bir konu hakkında seninle konuşmam gerekiyor."

"Benimle olan ilişkini şimdiden bitiriyor musun?" Şüpheli görünüyordu. "Bu mudur yani?"

"Hayır." Onu tekrar öptüm. "Daha yeni başlıyoruz."

KONUT SAHİBİ

New York, New York

Natalie

Konu: Manhattan Oturma İzni Başvurunuz.

Pazartesi sabahı konu satırına baktım, açmak için çok endişeliydim, ne yazacağı konusunda çok gergindim. Gelen kutumdaki diğer tüm e-postaları açarak dikkatimi dağıttım - hiç açmadığım spam e-postalar da dahil olmak üzere ve sonra kendimi büyük açıklama için hazırladım.

Konu: Manhattan Oturma İzni Başvurunuz.

Sevgili Bayan Natalie Madison,

Manhattan Tıpta Uzmanlık Programına başvurduğunuz için teşekkür ederiz. Misyonumuz için gösterdiğiniz heyecanı gerçekten takdir ediyoruz.

Ancak, şu anda size programımız için bir teklif sunamayacağımızı üzülerek bildirmek isteriz. Herhangi bir endişeniz varsa lütfen ofisimizi aramaktan çekinmeyin ve bir sonraki dönemde tekrar başvurmaktan çekinmeyin.

İnsan Kaynakları,
Manhattan Medikal.

Boğazımda bir yumruyu zorladım ve gözümünden tek bir damla yaş bile akmasına izin vermedim. Bu benim için bir kader değildi ve ayrıca Park Avenue Wellness'ta belli bir doktora gerçekten uyum sağlamaya ve aşık olmaya başlamıştım.

Bunun için mutlu ve minnettar olacağım ...

E-postayı sildim ve mola salonundan çıkarak Garrett ile paylaştığım alana geri döndüm. Emily'den randevu kartlarını aldım.

Ofise adımıımı atarken boğazımı temizledim. "Dr.

Ashton?" Masasına doğru yürürken sordum.

"Evet?"

"Bugünün programına baktın mı?" Ona uzattım. "Bu doğru olamaz. Yepyeni bir hasta ve tüm gün için rezervasyon yaptırmışlar. sabah oturumlarımızın üçünde."

"Hayır, öyle." Kağıda baktı ve bana geri verdi. "Bu tam olarak doğru."

"Olamaz," dedim. "Sistemimizde bu hastayla ilgili hiçbir bilgi yok. Elimizdeki tek şey hastanın baş harfleri: F.N.A.M. Bu kod eski bir arkadaşınız için mi o zaman?"

"Hayır." Güldü ve kapıyı kilitledi. "Ve bu harfler hastanın baş harfleri değil. Onlar bir kısaltma." Ben başka bir soru soramadan parmağını ağzıma bastırdı. "Lanet olası Natalie All Morning."

Kızardım. "Bu da senin daha romantik olduğun anlamına mı geliyor?"

"Hayır, sadece azgın ve doyumsuz." Güldü ve beni yatağa doğru itti. Masa.

DOKTOR

New York, New York

Garrett

Konu: Bana önemli bir şey söylemek zorunda mısın?

Sesli mesajını alınca buraya kadar geldim, şu an ofisinde oturuyorum.
Sen neredesin?

-Dr. Madison

Konu: Re: Bana önemli bir şey söylemek zorunda mısın?

Toplantıdayım. Birazdan yanınızda olurum ve sadece beş dakikanızı alır.

-Dr. Ashton

"Pekala, Dr. Ashton..." Dr. Laurel konferans masasının ortasına oturdu, yanında muayenehanede payı olan tüm doktorlar vardı. "Dr. Laurel adına Buradaki herkes olarak, bu 'ilişkiyi' dikkatimize sunduğunuz için sizi takdir ettiğimizi ve çoğunluk sahibi olarak bile muayenehane için en iyisini ön planda tuttuğunuz için size her geçen gün daha fazla saygı duyduğumu belirtmek isterim."

Diğer doktorlar da aynı fikirde olduklarını mırıldandılar.

"Bununla birlikte, gemiye geldiğimizde üzerinde anlaştığımız kurallar oldukça basit. Hiçbir doktor, istihdam statüsü veya seviyesi ne olursa olsun, buradaki hiçbir çalışanla ilişkiye giremez, bu yüzden birinizin gitmesi gerektiğini zaten biliyorsunuz."

"İstiyorum."

"Eminim hanginiz olacağını tahmin etmek zorunda değilim, ancak bu durum uzmanlık programımızı etkileyeceği için, koordinasyon ekibiyle birlikte çalışmaktan ve Dr.'un yerine birini bulmaktan sorumlu olacaksınız. Madison."

"Anlaşıldı." Masadan kalkmaya başladım ama o elini kaldırdı.

"Ve ayrıca -" Dramatik bir etki yaratmak için bıkkın bir i çekiş yaptı. "Geçtiğimiz yıl boyunca Twizzler tedarikiniz için dört bin dolardan fazla para harcadığımızın farkındasınız, değil mi?"

"Bunu bilmiyordum." Kapıya doğru yöneldim. "Ama artık bildiğime göre, beş bine çıkarmayı hedefleyeceğim."

KONUT SAHİBİ

New York, New York

Natalie

Garrett'in sandalyesinde arkama yaslandım, sabırla beni görmesini ve gözlerini devirmesini bekledim, ama odaya girdiğinde, sanki biri onun hayatını emmiş gibi görünüyordu.

"Bir sorun mu var?" Doğrulдум. "Başına bir şey geldiği için mi beni görmek istedin?"

"Onun gibi bir şey." Masanın etrafında yürüdü ve beni ayağa kaldırdı, sandalyesine oturdu ve sonra beni kucağına çekti.

"Sana hem iyi hem de kötü haberlerim var Natalie." Bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Önce ne duymak istiyorsun?"

Başımı salladım. Birden kötü bir deja vu vakası yaşıyordum ve geçen sefer oynadığım bölümü beğenmemiştim.

"Özür dilerim." Ayağa kalktım. "Ne dedin sen?"

"İyi ve kötü haberlerim olduğunu söyledim. Önce hangisini istediğinizi seçin." "Kötü haber."

"Tamam." Birkaç saniye durakladı ve beni tekrar aşağı çekti. "Park Avenue Wellness'tan ayrılmana izin vermek zorundayım. Derhal geçerli olmak üzere."

"Ne?"

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, bence çok yeteneklisin, çok zekisin ve kelimenin tam anlamıyla doktorluk yapmak için doğmuşsun, ama -"

"Beni *kovuyor* musun?" Gözlerim büyüdü. "Daha yirmi dört saat önce seninle seks yaptım ve izin günümde seninle konuşmak için buraya kadar geldim. Beni buraya bunun için mi getirdin?"

"Bitirmeme izin vererseniz..."

"Yapmak zorunda değilim." Başımı salladım. "Beni *kovuyor* musun - *evet mi hayır mı?*" "Evet ve hayır."

"Vay canına. Sadece vay canına." Kollarımı kavuşturdum. "Biliyor musun, bir an için gerçekten seninle birlikte olabileceğimizi düşünmüştüm. Aslında bir gün benimle ve sadece benimle çıkmak istediğini söylemeni umuyordum ama böyle bir şey yapacağını asla tahmin edemezdin."

"Özel hayatımıza bir dakika içinde değineceğim."

"Bu konuşmayı bitirdikten sonra özel bir hayatımız olmayacak."

"Aynı fikirde değilim."

"O zaman bunu daha sonra dizlerinin üzerinde yapmanı görmek için sabırsızlanıyorum." Gülümseme cüretini gösterdi. "Şimdi bitirebilir miyim, yoksa başka bir şey mi var?"

"Ukala ağız önce ne söylemek ister?"

"*Başka bir şey* daha var." Dişlerimi sıktım ve bir hemşire kapının önünden geçerken sesimi alçalttım. "Seni becerdim, Garrett. Birçok kez."

"Her birini canlı bir şekilde hatırlayabiliyorum."

"Beni arabana, şezlonguna, ofisin her yerine bindirdin ve ..." Sözümü bitirecek gücü kendimde zor buluyordum. "Aslında senin için bir şey ifade ettiğimi düşünmüştüm."

"*Biliyorsun.*" Elini benimkinin içinde sıktı. "Her ne kadar seks yaptığımız yerler hakkında daha fazla konuşmanı istesem de, yirmi dakika içinde beni görmeye gelecek bir hastam var ve sana görüşmemizin sadece beş dakika süreceğine dair söz vermiştim."

Gözlerimi ondan kaçırdım ve pencereden dışarı bakarak söyleyeceklerini beklemeye başladım.

"*Natalie...*" Çenemi ellerinin arasına aldı ve başımı eğdi, böylece tekrar onunla yüz yüze geldi. "Manhattan Medical'dan seni tekrar programlarına almalarını istedim ve bizimle tekrar çalışmayı kabul ettiler, böylece geri."

"*Ne?*"

"Hayalimdeki ihtisası tamamlamak için istediğim yere gitme şansım oldu ve herkes burada olmanızı ne kadar seviyorsa, bence siz de aynıını yapma şansına sahip olmalısınız."

Çenem düştü. "*Ah...*"

"Evet, oh." Gülümsedi. "Arkadaşınla öğle yemeğinden döndükten sonra seni üzgün gördüğümünden beri bu iş üzerinde çalışıyordum, ama yalan söyleyip bu anlaşma üzerinde çok çalışmamın tek nedeninin bu olduğunu söyleyemem."

"O zaman diğer sebep ne?"

"Yanlış anlama ama sen benimle aynı ofisi paylaşıırken bir boka odaklanamıyorum." Başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Benimle aynı binada olduğumu bildiğim için zar zor odaklanabiliyorum ve bu da bunu düzeltmenin bir yolu."

"Öyle mi?"

"Evet." Benimle alay etti. "Evet, *çok* öyle..." Öne doğru eğildi ve dudağını ısırды, sonra fısıldadı. "Ve sanırım bu anlaşma bizim için daha da iyi olacak, çünkü benim olmasını istediğim bir kadınla doğrudan çalışmam gerektiğini düşünmüyorum."

"Tekrar söyle..."

"Beni duydun." Gülümsedi. "Seninle çıkmayı gerçekten çok isterim."

"Özel olarak mı?"

"*Özel olarak.*"

"Şey..." Gülümsememek için dilimi ısırдыm. "Bunu kabul etmeden önce bazı taleplerim var."

"Yapmazsanız şaşırırım. Listele, ben de düşüneyim." "Birincisi, bir zamanlar bana söylediğin tüm diğer arkadaşlık sitelerini silmelisin. hakkında."

Elini cebine attı ve bana cep telefonunu uzattı. "Onu zaten yaptım."

"İki, her zaman seks yapamayız. Senin ofisinin dışındaki yerlere de gitmeliyiz."

"Bunu yapabiliriz. Üç mü?"

"Üç, bana 'iyi haberi' söylemek zorundasın. Eğer kötü haber buysa, o zaman gerçekten çok heyecanlıyım."

"Olmamalısın." Sırıttı ve bir kâğıt parçası alıp bana uzattı. "İyi haber şu ki, birkaç hafta önce ofisimdeki tiradınız sırasında devirip kırtdığınız vazoları fiyatlandırdım. İyi haber şu ki, söz konusu vazoların yerine geçecek çok uygun bir fatura aldım. vazolar ve Twizzlers."

Ona boş bir bakış attım.

"Bana otuz dört sentle birlikte iki yüz on sekiz dolar borçlusunuz. Bu, dört paket bonus Twizzlers dahil her şeyi kapsıyor" dedi. "Şimdi, bunu bugün alacağın son çekinden düşebilirim ya da verdiği zarar için özür dileyene kadar seni şezlongumda sikip atabilirim."

"Garrett," dedim, bu tatlı bağımlılığı konusunda biraz endişeliydim. "Şu anda şaka mı yapıyorsun?"

"Hiç de değil." Gülümsedi ve arkasına yaslandı. "Ne olacak?"

"İkisi de oldukça çekici ama sanırım ben ikinci seçeneği tercih edeceğim." "Ben de öyle düşünmüştüm." Beni öptü. "Randevumu iptal edeceğim. Kalk ve kapıyı kilitle..."

BİR KAÇ YIL SONRA.

KONUT SAHİBİ

(Yani DOKTOR çünkü artık lisansım var)

New York, New York

Natalie

Konu: Yıldönümü.

Bu adamla dört yılı aşkın süredir çıktığıma gerçekten inanamıyorum... Siz inanabiliyor musunuz?

"Tebrik" kartınızı bu sabah aldım ve size daha sonra kutlama yemeğimizden bir tatlı getireceğim.

İyi geceler.

Natalie

Konu: Re: Yıldönümü.

Dört yılı aşkın süredir 'bu adamla' çıktığına kesinlikle inanabiliyorum. İkinizin saçma sapan sevişmelerinizle beni neredeyse her gece ayakta tutmanız, zamanın benim için çok yavaş geçmesine neden oldu...

Bana tatlı getirme, sadece bu geceyi onun evinde geçirerek biraz uyumamı sağla. LÜTFEN VE TEŞEKKÜRLER!

İyi geceler.

Shan-Shan

Güldüm ve telefonumu çantama attım, Manhattan sokaklarında hızla ilerleyen Garrett'a baktım.

"Her dönüm noktası ve kutlama için Per Se'ye gitmemiz konusunda ısrar etmeye devam edecek misin?" Ben sordum.

"Evet." Bana gülümsedi. "Bunu bir gelenek haline getirmemizin önemli olduğunu düşünüyorum."

"Ya da egon hala seni ayağa kaldırmamdan kurtulamadı, yıllar önceydi," dedim. "*Yıllar önceydi*, Garrett. Bunu aşmanın zamanının çoktan geçtiğini düşünüyorum."

"Ben bunu aştım." Elini kalçama koydu. "Artık oraya gitmek istemiyor musun?"

Cevap verme zahmetine girmedim. Per Se ile ilgili her şeyi sevdiğimi biliyordu, özellikle de Manhattan Medical'a döndüğümde beri beni ayda bir kez oraya götürmeyi kişisel görevi haline getirdiğinden beri.

"Yanıma taşınma konusundaki soruma henüz cevap vermedin," dedi stop lambasına yaklaştığımızda. "Lisans aldıktan hemen sonra karar vereceğini söylemiştin, yani *yıllar önce* olan şeylerden bahsetmişken..."

"Sadece *bir* yıldır lisansım var."

"Bu bana bir cevap vereceğine söz verdiğin gerçeğini değiştirmez." Arabayı restoran sahibinin uzun zamandır kendisi için belirlediği bir yere çekti. "Bir cevaba ihtiyacım var, Natalie."

"Şu anda mı?" Evet demeye meyilliydim ama dürüst olmak gerekirse ilişkimizin bu halinden memnundum. Artık lisansım vardı ve Çalışma saatleri içinde, her sabah kahvaltı için ofisinde buluşuyorduk, her hafta sonu düzenli olarak buluşuyorduk ve benim onun evinde kaldığımdan daha fazla geceyi benim evimde geçirmekte bir sorun görmüyordu.

Yakın zamana kadar öyleydi.

"Tamam..." Arabayı durdurdu ve yüzümü ellerinin arasına aldı. "Evet demekten seni alıkoyan ne?"

"Bağlılık," dedim usulca.

"*Bağlılık* mı? Sadece seninle çıkıyorum ve seninle sadece yıllardır çıkıyorum."

"Hayır, yani... Bundan daha fazlası." İtiraf ettim. "Birlikte yaşamaya başlamak büyük bir adım ve ben bunu yapmadan önce en azından nişanlanmak isterdim."

"Anlıyorum..." Yüzümü bıraktı ve iç çekerek koltuğunda arkasına yaslandı. Sonra emniyet kemerini çözdü.

"O halde," dedi gülümseyerek ve göğüs cebinin içinden çıkan küçük bir kutuya dokundu. "Bu akşam yemekten sonra bir 'evet' bekliyorum... *İki tane.*"

****SON****

Okuyucuya Mektup

Sevgili İnanılmaz Okuyucu,

Hayatınızdan zaman ayırıp bu kitabı okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Umarım benim yazarken eğlendiğim kadar siz de okurken eğlenmiş ve keyif almışsınızdır.

SEVDİYSENİZ ve fazladan zamanınız varsa, LÜTFEN bir yorum bırakın veya [beni burada Facebook'ta bulun](#), böylece size şahsen teşekkür edebilirim :-). Eğer nefret ettiyseniz, bunu kendinize saklayın! LOL (Sadece şaka yapıyorum. Bana izin vermekten çekinmeyin bir dahaki sefere nasıl geliştirebileceğimi biliyorum!)

Size ve zaman ayırdığınız için sonsuza dek minnettarım ve bir sonraki kitabımla kitaplığınıza yeniden davet edilmeyi umuyorum. (Bir sonraki kitabımdan bahsetmişken, e-posta listemin bir parçası olmak isterseniz, gelecek kitabımdan haberdar olmak için

yayın tarihleri ve özel teklifler için lütfen bu [bağlantı](#)

üzerinden kaydolun.) Sevgiler,

Whitney G.

YARAMAZ PATRONA GİZLİ BAKIŞ

NAUGÄJAY BOSS

10
kesinlikl
e
supposed
to get that
email...

1 EW 'Y' OJ?E Tİfi ES B L/ST TOOAY BESTSELLING AUTHOR

W H I T E Y G

O e-postayı kesinlikle almaması gerekiyordu.

Konu: Patronum.

Bugün patronumdan nefret ettiğimi söylemiş miydim?

Seksi olsun ya da olmasın, bu kendini beğenmiş, kibirli, PİSLİK, kapıdan girer girmez kuru temizlemesini almamı istedi. *Sonra* Jaguar'ını şehrin on mil dışındaki bir oto yıkamacıya götürmem gerektiğini söyledi, ancak bunu yapmak için bitmek bilmeyen bir kuyrukta beklemem gerekti bir tür sınırlı, yüz dolarlık saat.

İki ay sonra ona şirketinden ayrıldığımı ve kışımı öpebileceğini söylediğimde yüzündeki ifadeyi görmek için sabırsızlanıyorum. ÖP. BENİM. KIÇIMI.

Beni "mükemmel ağzıyla" öpmesi ya da beni masamın üzerine eğip sikiyle doldurmasıyla ilgili tüm o eski fanteziler çoktan sona erdi. BITTİ.

Kankan,

Mya

Not: Lütfen bana gününüzün benimkinden daha iyi geçtiğini söyleyin...

Konu: Re: Patronum.

Hayır, bugün bana patronunuzdan nefret ettiğinizi söylemediniz, ancak bu e-postayı doğrudan bana gönderdiğinizize göre, *artık* biliyorum ...

Evet, o gün işe gelir gelmez senden kuru temizlememi almanı istedim. (*Nerede?*) Ve Jaguar'ımı araba yıkamaya götürmeni ve **bin dolarlık** saatimi almanı söyledim. (Beş dakikanı ayırdığın için teşekkür ederim. İki saatte halledilebilecek bir şeyi yapmak için saatler).

Bana istifa ettiğini söylediğinde yüzümdeki ifadeyi görmek için iki ay beklemene gerek yok. Şu anda ofisinin önünde duruyorum. (*Kapıyı aç.*)

"Fantezileriniz" hakkında yorum yapmayacağım, ancak "çoktan bitmiş" olduklarından şüpheliyim.

Patronun,

Michael

Not: Evet. Benim günüm kesinlikle seninkinden *çok* daha iyi geçiyor.

PATRON

Michael

Manhattan, New York

Yüzüm en son bir magazin gazetesinin ön sayfasında yer aldığında, başlık en azından bir nebze doğruydu. Şu anda bakmakta olduğum şey, benimki gibi skandal ve seks dolu bir üne sahip biri için bile abartılı olmanın ötesindeydi.

Leighton Yayıncılık'ın Playboy CEO'su Balkonda Saatlerce Yüksek Sesle Seks Yaptıktan Sonra Kadını Otel Lobisinde Ağlarken Bıraktı

The National Enquirer'ın sayfalarını çevirdim, gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüye direnirken sözde "güvenilir kaynaktan" gelen ayrıntıları gözden geçirdim. Onlara göre, bu kadınla bir otelin çatı katında seks yapmış ve başka biriyle seks yapabilmek için onu dışarı çıkarmıştım. Ve bu saçma hikayeyi uydurduğu belli olan kadına göre, ona söylediğim sözler aynen şöyleydi: "Amını sikmeme izin verdiğin için teşekkür ederim. Şimdi başkasınınkini sikme zamanı. Kendini görebilirsin dışarı."

Aynı kadının kısa bir süre önce bir hırsızlık davasında büyük jüriye yalan söylemekten hüküm giydiği gerçeğinden hiç bahsedilmedi, ancak magazin gazeteleri hiçbir zaman gerçeğe ilgilenmedi. Onlar sadece gazete satmak istiyorlardı.

Yazının tamamını bir tepki vermeden geçmeyi başardım, ancak son satıra gülmekten kendimi alamadım: *Dedikodular şimdi de*

*'yaramaz' CEO haftanın her günü için iki farklı kadınla seks yapıyor.
Görünüşe göre seks hayatı için özel bir program tutuyor.*

Başımı salladım.

Haftanın her günü için farklı bir kadın...

Gazeteyi çöpe atarken, bu hafta görüşmeyi planladığım kadınlara genel bir mesaj göndermeyi hatırladım. Salı günü Lisa, Çarşamba günü Mariah, Perşembe günü Hannah ve Cuma günü Tiffany vardı.

Michael: Bu hafta seni görmek için sabırsızlanıyorum.

Yanıtları peş peşe geldi.

Lisa: Sizi de görmek için sabırsızlanıyorum :)

Mariah: Seni tekrar becermek için sabırsızlanıyorum...

Hannah: Daha erken bir güne almak isterseniz bana haber verin :)

Tiffany: Her zaman :)

Saat altıdaki toplantıma birkaç dakika kala, masamın üzerine bir kutu potansiyel ön liste romanı koydum. İki fincan kahve yaptım ve yeni not defterleri açtım. Sonra sabırsızlıkla yönetici asistanımı bekledim.

Benimle buluşmak için erken gelmesinden çoktan vazgeçmişim çünkü her zaman beş dakika geç kalıyordu. Binanın tam karşısında oturuyordu ve bitmek tükenmek bilmeyen işleriyle beni şaşırtmaktan asla vazgeçmedi. Neden zamanında gelemediğine dair bahaneler.

Saat altıyı on geç, ona şüpheyle yaklaşmaya karar verdim.

Altıyı on beş geç, onun şimdiye kadar sahip olduğum en beceriksiz asistan olduğuna dair önceki düşüncelerimin doğru olup olmadığını merak ettim ve yirmi

Altıyı birkaç dakika geçe pes ettim ve masasını aradım.

"Evet, Bay Leighton?" diye cevap verdi ilk zilde.

"Kış seçimlerini tartışmamız gerektiğini unuttun mu?

bugün?" diye sordum. "Her şeyin *zamanında* olması gerektiği konusunda nasıl hissettiğimi biliyorsun." "Oh, doğru! Çok özür dilerim! Bu raporlara yetişmem gerekiyordu ama benim yolum."

Telefonu kapattı ve birkaç dakika içinde elinde bir kutu romanla ofisime geldi. Masama koydu ve karşıma oturdu.

"Bekle." Elini kaldırdı. "Başlamadan önce sana kişisel bir şey sorabilir miyim?"

"Hayır."

"Ya önemli bir şeyse?"

"Eğer 'kişisel' bir şeyse önemli olamaz, çünkü özel hayatım hakkında hiçbir şey bilmeye hakkınız yok."

"Gerçekten de tüm magazin dergilerinin söylediği kadar kötü müsün?" Kaşını kaldırdı. "Sürekli burada çalıştığına göre bu kadar çok kadınla yatacak zamanı nereden buluyorsun?"

Hayır dediğime yemin edebilirim.

Ona boş bir bakış attım.

"Ne tür bir adam için çalıştığımı bilmeyi hak ediyorum," dedi kollarını kavuşturarak. "Özellikle de bu adam, yanında çalışmanın ne kadar zor olduğu gerçeğini gizli tutmamı istiyorsa."

"Bana şantaj yapmakla mı tehdit ediyorsun?"

"Hayır." Gülümsedi. "Sadece seks hayatınızın basının gösterdiği kadar heyecan verici olup olmadığını gerçekten bilmek istiyorum. Aslında oldukça ateşli olduğunu düşünüyorum ve kayıt dışı olarak, eğer beni denemek istersen, cinsel ilişkiye girmeme politikasını tamamen göz ardı etmeye hazırım." Sesini alçalttı. "Yatak odasında da yaramazlık yapabilirim. Amımı yalamana izin verebilirim ve sonrasında beni otel lobisinde asılı bırakabilirsin, eğer istediğin buysa."

Tanrım.

"Lütfen işe başlayabilir miyiz?" Gözlerimi devirdim. "Yarın pazarlamaya gönderebilmemiz için size verilen başlıklar hakkındaki düşüncelerinize ihtiyacım var."

"Yani hemen sonra gidebilir miyim?"

Hayır, ondan hemen sonra seni 'kovabilirim' ...

"Evet." Boğazımı temizledim. "Grisham'ın son kitabı hakkında ne düşünüyorsun?" "En son neyi?"

"Son kitabı." Getirdiği kutuyu, *The Whistler*'ın gelişmiş kopyasını işaret ettim. "Bu ay okuman gereken üç hukuki gerilim kitabından biriydi."

"Ah, evet." Ciltli kitabı eline aldı ve sayfalarını çevirdi. "Çok iyi olduğunu düşünmüştüm. Çok yasal, çok *heyecan verici*."

"Lütfen bundan biraz daha açık olabilir misiniz?"

"Kitabın kapağını gerçekten çok beğendim." Parmaklarını kapağın üzerinde gezdirdi. "Beni gerçekten hikâyenin içine çekti, biliyor musun? Turuncu bir gün batımı denizine yanaşmış teknelerin görüntüsü oldukça etkileyiciydi. Bence grafik sanatçısı kesinlikle bir ödülü hak ediyor."

Sessizlik.

"Gerilim romanlarına geri döneceğiz," dedim sonunda. "Ayrıca beş aşk romanı okumanız gerekiyordu. En çok hangisini tavsiye edersiniz?"

"Şey," dedi öne doğru eğilerek ve kendine bir fincan kahve koyarak. "Zor bir seçimdi, gerçekten zor bir seçimdi ama... Bana verilen harika hikayeler arasında sanırım en çok sonsuza dek mutlu sonla biteni sevdim."

"Her aşk romanı sonsuza dek mutlu sonla biter Penelope." Kan basıncımın yükseldiğini hissettim. "Onu aşk romanı yapan da bu zaten."

"Gerçekten mi? Vay be. Bunu hiç bilmiyordum. Sanırım hepsini sevdim!"

Çenemi sıkarak ona baktım. İşe başladığı ilk günden beri onun beceriksiz olduğunu düşünmüştüm, "Yani siz bir edebiyat yayıncısısınız ve sadece kitap mı yayınlıyorsunuz?" dediği andan itibaren.

Neden filmler olmasın?" Ve bir şekilde, bunu görmezden gelmeyi başarmıştım. Ama *bu*? Bu saçmalıktı ve diğer başarısız ve kovulmuş asistanlarımdan çok daha kötüydü.

"Ön listedeki kitaplardan *herhangi birini* okudun mu Penelope?"

"Hayır, ama sadece kişisel olarak buna mecbur olduğumu bilmediğim için." Kahvesini höpürdeterek içti. "Yani kitaplar *okundu*, ama onları gerçekten okuması gereken kişinin ben olduğumu hiç söylemedin."

"Ne diyorsun lan sen?"

"Burada gerçekten akıllıca çalıştığımı söylüyorum. Sanal bir asistan tuttum ve hepsini okuması için ona birkaç yüz dolar ödedim. Birkaç tanesini de Facebook'ta takip ettiğim bazı kitap blogcularına gönderdim. Onlar bu okuma işini çok seviyorlar, bu yüzden muhtemelen bu ARC'leri daha da erken bitirecekler. Okumayı gerçekten sevdiklerine inanabiliyor musun?"

"Şunu doğru anlamama izin verin..." Sesimi sakın tutmaya çalıştım.

"Seni yönetici asistanım olarak işe aldım ve sen tüm işlerini başkalarına mı yaptırdın?"

"Bütün işlerim değil. Sadece yapmak istemediğim şeyler. Arada sırada beynimi tazelemek için bir iki sayfa okurum ama okumak pek bana göre değil. Ve siz bana on kitap okumam için sadece bir ay verdiniz. *On*, Bay. Leighton. ...Bu teknik olarak ağır işçilik ve dava açabilirim."

"Bu bir lanet-" Kendimi tuttum. "Burası bir *yayıncılık* şirketi. Kitap yayınlıyoruz ve başvurunuzda sorduğumuz ilk şey kitapların 'size göre' olup olmadığı."

"Oh, o kısım hakkında yalan söyledim, ama sadece o kısım. Yazdığım diğer her şey

dürüsttü, özellikle de değişiklik olsun diye seksi bir CEO'nun altında çalışmak istemesiyle ilgili kısım."

"Penelope..." İnememi tuttum. Bununla daha fazla zaman kaybetmeme gerek yoktu. "Şimdi ofisimden defolup gidebilirsin."

"Gerçekten mi?" Gülümseyerek ayağa kalktı. "Buradan erken çıkabileceğimizi umuyordum. En sevdiğim program bir saat içinde başlayacak. Belki de benden TV programlarını değerlendirmemi istemelisin, eminim bu şekilde seni etkileyebilirim." Omuz silkti ve kapıya yöneldi. "Yarın görüşürüz!"

Ofisimden çıkar çıkmaz danışmanım Brad'e bir e-posta gönderdim.

Konu: İK'ya yönetici asistanımı kovmasını söyle.

Şimdi.

Şu anda.

Michael Leighton,

CEO, Leighton Yayıncılık

İçecek dolabıma doğru yürüdüm ve kilidini açarak kendime çok ihtiyacım olan bir kadeh viski doldurdum. Yuttum ve hemen bir tane daha doldurdum. Boğazımda yanarak ilerlerken, cep telefonumda Brad'in zil sesi duyuldu.

"Evet mi?" Cevap verdim.

"Şu anda neye baktığıma dair iyi bir tahminde bulunmak ister misin?"

"Doğru tahmin ettiğim için bir ödül kazanıp kazanmayacağıma bağlı."

"*Page Six*'in kapağına bakıyorum, senin fotoğrafınla oynanmadığı kesin. Bu kesinlikle sen ve dudaklarının arasında Küba purosunu olan gülünç derecede pahalı saatlerinden biri."

"Çok iyi bir fotoğrafa benziyor. Bana bir kopyasını göndermekten çekinmeyin."

"Oh, ama bu fotoğrafın en iyi kısmı bu değil. En iyi kısmı, dağınık saçlı, bikinili üç kadın, sanki hepsi de az önce seni sikmiş gibi görünüyor. En azından başlığı tahmin etmek ister misiniz?"

"Hâlâ bir ödül bahsetmediniz. Ödül var mı?"

"*Playboy CEO'su Belize'de Üç Busty Sarışın Yatıyor*. Kendin için ne söyleyeceksin, Michael?"

"Pek bir şey yok." Masama doğru yürüdüm ve bana e-posta ile gönderdiği resme tıkladım. "Yine de başlıktaki aliterasyon kullanımıyla harika bir iş çıkarmışlar. Sonunda işinin ehli bir editör tutmuş olmalılar."

"Tanrım, Michael..." Nefesini içine çekti ve içini çekti. "Onları tekzip ve iftira ile tehdit etmek için herhangi bir gerekçemiz var mı, yoksa bu doğru mu?"

"Kısmen doğru." "Hangi kısmı?"

"Belize'de olmamla ilgili kısım."

"Lütfen benimle taşak geçmeyi bırak."

"Tamam." Gülümsedim. "Koca memeli sarışınlardan sadece ikisiyle 'yattım'. Üç değil." "Oh, sadece iki. Bu oldukça rahatlatıcı ve sanırım sana bir teşekkür borçlular."

Özür dilerim. *Olmaz*. Başka bir şey var mı?"

"Evet. Makalede fotoğrafta Rolex taktığım yazıyor. Beş yılı aşkın süredir Rolex takmadım."

"Ugh." İnledi. "Cuma günü bunu yayınlamalarını önlemek için halkla ilişkiler hesabımızdan yüz bin dolar kullanıyorum. Ayrıca onlara iki yüz ila üç yüz elli dolar daha gönderiyorum. Önümüzdeki iki ay boyunca adınızı anmaktan ya da resminizi yayınlamaktan kaçınacaktır."

"Teşekkür ederim."

"Lütfen yapmayın. Son sekiz ayda yaptığınız her şeyin bir listesine ihtiyacım olacak, böylece önceden temizleyebilirim. Önümüzdeki iki yıl içinde şirketini halka açmayı planlayan biri olarak, imajını temizlemek ve basından uzak durmak için çok daha fazla çaba göstereceğini düşünürdüm. Aksi takdirde, çekeceğin tek yatırımcı sen ve ben olacağız."

"Not edildi." Son bir kadeh viski doldurdum. "Yeni bir yönetici asistanına ihtiyacım olduğuna dair e-postamı aldın mı?"

"Bir tane daha mı? Bu yedi numara."

"Sekiz. Ancak, bana henüz yetkin biri gönderilmedi. Belki farklı bir eleme ajansı kullansanız ya da en azından bazı mülakatlara katılmama izin verseniz-"

"*Hayır*. Yine de sana ne yapacağımı söyleyeceğim. Ama sadece benim için bir şey yaparsan."

Sessiz kaldım, o da devam etti.

"Önümüzdeki on iki ay boyunca aletini pantolonunun içinde tutup kimseyi becermemeye çalışabilir misin?"

On iki ay mı? "Kimse yok mu?"

"HERHANGİ BİRİ. *HERHANGİ BİRİ.*" Her heceyi telaffuz etti. "En azından senin ve talihsiz, doyumsuz yöntemlerinin kesinlikle dikkatini çekecek herhangi biri. Ve buna bu hafta için sıraya dizdiğin tüm kadınlar da dahil.

Asistanlarınız dijital takviminizdeki o küçük mavi noktaların ne anlama geldiğini bilmiyor olabilir ama ben biliyorum. Hepsini hemen iptal et. Başarılı bir şekilde halka açıldıktan sonra istediğin kişiyle tekrar yatabilirsin."

Uzun bir süre tereddüt ettim ama söylediklerinin şirketin ve benim imajım için çok mantıklı olduğunu fark ettim.

"Peki," dedim sonunda, isteksizce hepsine standart mesajımı gönderdim, "Bir işim çıktı. Yeniden planlamak zorundayım" mesajını gönderdim ve pencerelerime doğru yürüdüm.

"Yeni asistanınızı bulmak için ortak ajansımızı kullanmayacağım. Bu işi bizzat ben halledeceğim. Sizin tarafınızdan herhangi bir talep var mı?"

"Kitap okuyabilen birini işe almak iyi bir başlangıç olur. Ayrıca benden on-on beş yaş büyük, evli ya da çoktan nişanlanmış, görevleri alay etmeden tamamlayacak kadar itaatkâr, Ivy League eğitimi almış ve lanet olası saati söylemeyi bilen birini tercih ederim."

"Evet, tamam. İş tanımını tam olarak bu kelimelerle yazalım ve basının bununla ne kadar eğleneceğini görelim."

"Eğer iyi bir üne sahip bir üniversite ise Ivy League kısmında esnemeye hazırım. Başka hiçbir konuda esnemem."

"Göreceğiz." Kesinlikle gözlerini deviriyordu ve bana işe alma yasaları ve kör mülakatlar hakkında o çok tekrarlanan dersini vermek üzere olduğunu söyleyebilirdim, bu yüzden onu yendim.

"Bana sadece bu iş için en iyi kişiyi bulun. "Bugün kov, yarın işe al" yaklaşımı işe yaramadığı için ne kadar sürerse sürsün bekleyeceğim. Ve aslında, bana sadece sizi etkileyecek birini bulun, çünkü eğer durum buysa, bu kişinin beni etkileyeceğini biliyorum."

"Şimdi nihayet akıllıca düşünüyorsun," dedi. "Bana altı hafta ver. Herkesi eleyeceğim ve bir sonraki yönetici asistanınızın bir yıldan fazla dayanacak biri olmasını sağlayacağım.

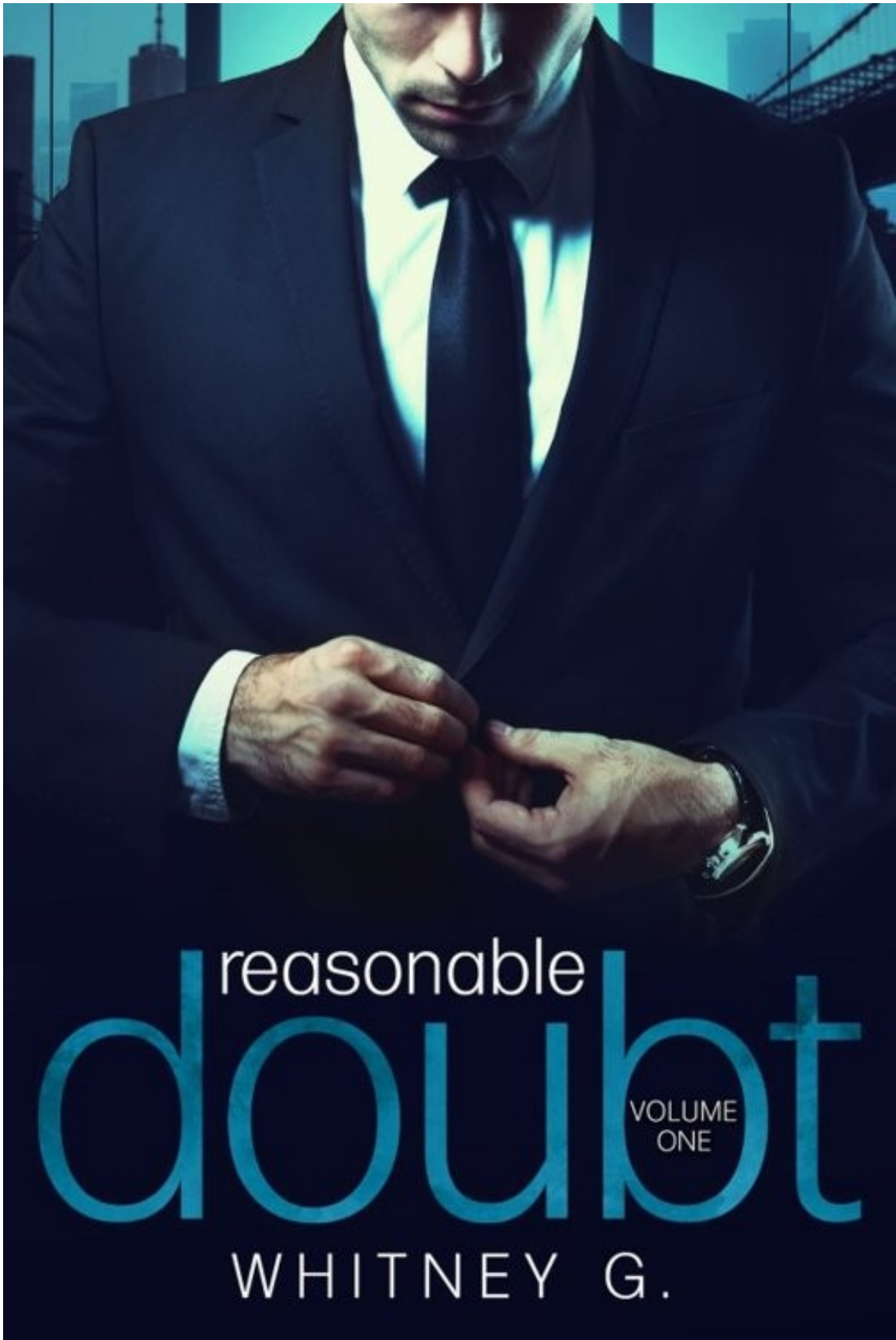
"Teşekkür ederim, Brad." Telefonu kapattım, iyimser olmak istiyordum ama sicilime bakılırsa bir yıl boyunca aynı yönetici asistanını çalıştırma ihtimalimin çok düşük olduğunu biliyordum. Tıpkı bir yıl boyunca aynı yönetici asistanını

Birini becermeden geçen on iki ay, tam olarak kavranamayacak kadar inanılmazdı.

Yine de deneyeceğim....

Yaramaz Patron, Steamy Coffee Reads Koleksiyonu'nun 1. Kitabıdır ve [buradan satın alınabilir](#).

MAKUL ŞÜPHEYE GİZLİ BİR BAKIŞ

Önsöz

Andrew

New York şehri bok dolu bir çöplükten başka bir şey değildir. başarısızlıkların tüm kırık dökük hayallerini geride bırakmaya zorlandığı bir yer. Yıllar önce pırıl pırıl parlayan ışıklar parlaklığını yitirdi ve bir zamanlar havaya nüfuz eden o taze duygu, o *umut* çoktan yok oldu.

Bir zamanlar dost olarak gördüğüm herkes artık düşmanım ve "güven" kelimesi lügatımdan sökülüp atıldı. Basın sayesinde adım ve itibarım lekелendi ve *New York Times*'in bu sabah attığı manşeti okuduktan sonra bu gecenin burada geçirdiğim son gece olacağına karar verdim.

Beni uykumdan uyandıran soğuk terlemeler ve kâbuslarla artık başa çıkamıyorum ve kalbim yok olmamış gibi davranmaya çalışsam da göğsümdeki acı verici ağrının geçeceğinden şüpheliyim.

Düzgün *bir* şekilde veda etmek için en sevdiğim restoranlardan en iyi yemekleri sipariş ettim, Broadway'de *Satıcının Ölümü*'nü izledim ve Brooklyn Köprüsü'nde bir Küba purosunu içtim. Ayrıca Waldorf Astoria'daki çatı katı süitinde yatağa yaslanmış, parmaklarımı bir kadının saçlarından geçiriyordum. ağzını sikimin üzerine kaydırıyor.

Dilini alaycı bir şekilde ucumda gezdiriyor ve bana bakarken "Hoşuna gitti mi?" diye fısıldıyor.

Cevap vermiyorum. Başını aşağı doğru itiyorum ve dudaklarını taşaklarıma bastırırken, elleriyle sikimi kapatıp yukarı aşağı hareket ettirirken nefes veriyorum.

Geçtiğimiz iki saat boyunca onu duvara yaslayarak siktim, bir sandalyenin üzerine eğilmeye zorladım ve amını yalarken bacaklarını yatağa sabitledim.

Oldukça *tatmin* edici ve eğlenceliydi, ancak bu duygunun sadece bir süre devam edeceğini biliyorum; asla kalıcı olmuyor. Bir haftadan kısa bir süre içinde, başka birini bulmam gerekecek.

Beni ağzının derinliklerine çektikçe, saçlarını sıkıca çekiştiriyorum. -Başını aşağı yukarı sallarken geriliyor. Zevk içimde yol almaya başlıyor ve bacaklarımdaki kaslar sertleşiyor -beni bırakmaya ve onu çekilmesi için uyarmaya zorluyor.

Beni görmezden geliyor.

Dizlerimi kavıyor ve daha hızlı emiyor, sikimin boğazının arkasına değmesine izin veriyor. Ona uzaklaşması için son bir şans veriyorum, ama dudakları etrafımda sarılı kaldığından, bana ağzına boşalmaktan başka seçenek bırakmıyor.

Ve sonra yutkunuyor.

Her birini. Son damlasına kadar.

Damlayı.

Etkileyici.

Sonunda geri çekiliyor, dudaklarını yalıyor ve yere yaslanıyor. "Bu benim ilk yutkunuşumdu," diyor. "Bunu sadece senin için yaptım." "Yapmamalıydın." Ayağa kalkıyorum ve pantolonumun fermuarını çekiyorum. "Onu saklamalıydın başkası için."

"Tamam. Şey... Akşam yemeği sipariş etmek ister misin? Belki HBO'da yeriz ve sonra tekrar devam ederiz?"

Kaşımı kaldırıyorum, kafam karışıyor.

Bu her zaman en can sıkıcı kısımdır, daha önce "Bir akşam yemeği. Bir gece. Tekrar yok." diyen kadının bir tür hayali bağ kurmak istediği kısımdır. Nedeni ne olursa olsun, bir tür kapanış konuşması yapılması gerektiğini hisseder.

Az önce yaşananların 'seksten daha fazlası' olduğunu doğrulayacak bir güvence ve arkadaş olacağız.

Ama bu sadece seksti ve benim arkadaşla ihtiyacım yok. Ne şimdi, ne de sonra.

"Hayır, teşekkür ederim." Odanın diğer tarafındaki aynaya doğru yürüyorum. "Gitmem gereken bir yer var."

"Sabahın üçünde mi? Yani, eğer HBO'yu atlayıp onun yerine başka bir tura çıkmak istersen, yapabilirim..."

Sinir bozucu sesi düşüncelerimde kayboluyor ve gömleğimin düğmelerini iliklemeğe başlıyorum. Daha önce hiç internetten tanıştığım bir kadınla geceyi geçirmemiştım ve o da ilk olmayacak.

Kravatımı düzeltirken aşağı bakıyorum ve şifonyerin üzerinde yırtık pırtık pembe bir cüzdan görüyorum. Cüzdanı elime alıp açıyorum ve parmaklarımı ehliyetinde yazılı olan ismin üzerinde gezdiriyorum: Sarah

Tate.

Bu kadını sadece bir haftadır tanıyor olmama rağmen, bana hep "Samantha" diye cevap verdi. Ayrıca *bana* defalarca Grace Hastanesi'nde hemşire olarak çalıştığını söyledi. Ehliyetinin arkasına sakladığı Wal-Mart çalışan kartına bakılırsa, bu kısmın da doğru olmadığını varsayıyorum.

Omzumun üzerinden, yatağın ipek çarşaflarına yayılmış olduğu yere bakıyorum. Krem rengi teni lekesiz ve pürüzsüz; yay şeklindeki dudaklar hafifçe şişmiş ve kabarıktır.

Yeşil gözleri benimkilerle buluşuyor ve yavaşça doğrulup bacaklarını iki yana açarak fısıldıyor: "Kalmak istediğini biliyorsun. *Kalmak*..."

Aletim sertleşmeye başlıyor - kesinlikle bir tur daha atmaya hazır, ama onun gerçek adını görmek benim için her türlü şansı mahvetti. Bana yalan söyleyen birinin etrafında olmaya dayanamıyorum, çift D göğüsleri ve cennetten bir ağzı olsa bile.

Cüzdanı kucağına attım. "Bana adının Samantha olduğunu söylemiştin." "Tamam. *Ee*?"

"Senin adın *Sarah*."

"Ne olmuş yani?" Omuz silkiyor, eliyle beni işaret ediyor. "İnternette tanıştığım erkeklere asla gerçek adıımı vermem."

"Onları beş yıldızlı otel süitlerinde mi beceriyorsun?" "Neden birden gerçek ismimi önemsemeye başladın?"

"Bilmiyorum." Saatiime bakıyorum. "Geceyi bu odada mı geçireceksin yoksa eve gitmek için sana taksi parası mı vermem gerekiyor?"

"*Ne*?"

"Sorum açık değil miydi?"

"Vay... Sadece, vay..." Başını sallıyor. "Bunu yapmaya daha ne kadar devam edebileceğini düşünüyorsun?"

"*Neyi* yapmaya devam edeyim?"

"Bir hafta boyunca biriyle sohbet etmek, onu becermek ve bir sonrakine geçmek. Daha ne kadar sürecek?"

"Aletim çalışmayı bırakana kadar." Ceketimi giydim. "Taksi parasına ihtiyacın var mı yoksa kalacak mısınız? Çıkış öğlen."

"*Sizin* gibi erkeklerin -ilişki kurmaktan kaçınanların- genellikle en sert düşen tipler olduğunu biliyor musunuz?"

"Bunu sana Wal-Mart'ta mı öğrettiler?"

"Geçmişinden biri seni incitti diye ondan sonraki her kadın incinecek değil." Dudaklarını büzüyor. "Muhtemelen bu yüzden olduğun gibi. Belki de gerçekten biriyle *çıkma*yı deneseydin

çok daha mutlu. Onu yemeğe çıkarmalı ve gerçekten dinlemelisiniz, içeriden bir davet beklemeden onu kapısına kadar uğurlamalısınız ve belki de

Sonunda otel süitinde 'hadi sevişelim' olayı."

Anahtarlarım nerede? Gitmem lazım. Şimdi.

"Şimdi görebiliyorum..." Susacak gibi görünmüyor. "Bir gün seksten daha fazlasını isteyeceksin ve bunu istediğin kişi de hiç beklemediğiniz biri. Sizi teslim olmaya zorlayacak biri."

Buruşuk elbisesinin altından anahtarlarımı çıkarıyorum ve iç çekiyorum. "Taksi parasına ihtiyacın var mı?"

"Benim kendi arabam var, sik suratlı." Gözlerini deviriyor. "Gerçekten normal bir konuşma yapmaktan bu kadar aciz misin? Seksten sonra benimle birkaç dakika konuşsan ölür müsün?"

"Konuşacak başka bir şeyimiz yok." Oda anahtarımı komodinin üzerine bıraktım ve kapıya doğru yürüdüm. "Sizinle tanışmak çok güzeldi, Samantha, *Sarah*. Adın her neyse artık. İyi geceler."

"*Canın* cehenneme!"

"Üç kez fazlasıyla yeterliydi. Hayır, teşekkür ederim."

"İşler bir gün seni yakalayacak, pislik!" Ben koridora çıkarken bağılıyor. "Karma tam bir orospu!"

"Biliyorum." Geri atıyorum. "Onu iki hafta önce becerdim..."

Reasonable Doubt #1 şu anda tüm platformlarda ÜCRETSİZ ve serinin tamamı (1-3. Bölümler) [artık tam](#) seri [kutulu set halinde mevcut!](#)

Ayrıca Whitney G.

Posta listemin bir parçası olmak ve yayın tarihlerinden ve özel tekliflerden haberdar olmak için lütfen bu [bağlantı](#) üzerinden kaydolun.

Türbülans
Saygılarımla, Carter
Saygılarımla,
Arizona
Makul Şüphe Tam Seri
Makul Şüphe #1
Makul Şüphe #2
Makul Şüphe #3

The Layover: Bir
Novella Hayat Ortası
Aşk Serisi: Hayatın
Ortasında Aşk
Hayatın Ortasında Aşk: Sonunda

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.